

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/2366

ze dne 25. listopadu 2015

o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V posledních letech bylo v Unii v integraci malých plateb dosaženo výrazného pokroku, především v kontextu aktů Unie o platbách, a to zejména prostřednictvím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽⁶⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ⁽⁷⁾. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ⁽⁸⁾ rozšířila právní rámec pro platební služby stanovením konkrétního limitu pro příplatky, které mohou obchodníci účtovat svým klientům za použití daného způsobu platby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 224, 15.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 170, 5.6.2014, s. 78.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 8. října 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 16. listopadu 2015.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (2) Revidovaný právní rámec Unie pro platební služby je doplněn nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 ⁽¹⁾. Uvedené nařízení zavádí zejména pravidla pro účtování mezibankovních poplatků za karetní transakce a jeho účelem je ještě více urychlit vytvoření účinného integrovaného trhu karetních plateb.
- (3) Směrnice 2007/64/ES byla přijata v prosinci 2007 na základě návrhu Komise z prosince 2005. Od té doby došlo na trhu pro malé platby k významným technickým inovacím, rychlému nárůstu počtu elektronických a mobilních plateb a vzniku nových druhů platebních služeb, jež představují výzvu pro současný rámec.
- (4) Přezkum právního rámce Unie pro platební služby a zejména analýza dopadu směrnice 2007/64/ES a konzultace k zelené knize Komise ze dne 11. ledna 2012 nazvané „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes Internet a pomocí mobilního telefonu“ prokázaly, že v návaznosti na vývoj trhu se objevily velké výzvy, pokud jde o právní úpravu. V důležitých oblastech trhu plateb, zejména u plateb kartou, přes Internet a pomocí mobilního telefonu, na různých stranách hranic mezi členskými státy stále ještě panuje značná nejednotnost. Na řadu inovativních platebních produktů nebo služeb se působnost směrnice 2007/64/ES zcela nebo z velké části nevztahuje. Kromě toho se v několika případech ukázalo, že působnost směrnice 2007/64/ES a zejména vynětí některých prvků z její působnosti, například některých činností souvisejících s platbami, je vzhledem k vývoji trhu příliš nejednoznačná, příliš obecná nebo jednoduše zastaralá. To vede v určitých oblastech k právní nejistotě, potenciálním bezpečnostním rizikům v platebním řetězci a k nedostatečné ochraně spotřebitele. Ukázalo se, že inovativní, bezpečné a snadno použitelné digitální platební služby se poskytovatelům platebních služeb obtížně zavádějí do provozu a že není snadné nabízení účinných, vhodných a bezpečných platebních metod spotřebitelům a maloobchodníkům v Unii. V tomto ohledu se nabízí široký pozitivní potenciál, který je třeba soustavněji využívat.
- (5) Další rozvoj integrovaného vnitřního trhu bezpečných elektronických plateb má zásadní význam pro podporu růstu ekonomiky Unie a pro zajištění toho, aby spotřebitelé, obchodníci a společnosti měli možnost volby a využívali transparentnosti platebních služeb, a měli tak plný přístup ke všem výhodám vnitřního trhu.
- (6) Je třeba přijmout nová pravidla, která zaplní mezery v právních předpisech a zároveň zaručí jejich větší srozumitelnost a jednotné uplatňování právního rámce v celé Unii. Měly by být zaručeny rovné podmínky pro provozování činnosti jak stávajících, tak i nových hráčů na trhu, aby tržní podíl nových způsobů platby vzrostl a zároveň byla při použití těchto platebních služeb v celé Unii zaručena vysoká úroveň ochrany spotřebitele. Tím by měl být zefektivněn celý platební systém a zajištěn větší výběr a větší transparentnost platebních služeb, přičemž by zároveň měla být posílena důvěra spotřebitelů v harmonizovaný trh plateb.
- (7) V posledních letech vzrostla bezpečnostní rizika související s elektronickými platbami. To je způsobeno tím, že elektronické platby jsou technicky složitější, jejich objem celosvětově nepřetržitě roste a také vznikají nové druhy platebních služeb. Bezpečné a zabezpečené platební služby jsou zásadní podmínkou pro dobře fungující trh platebních služeb. Uživatelé platebních služeb by proto měli být před takovými riziky přiměřeně chráněni. Platební služby mají zásadní význam pro fungování klíčových hospodářských a společenských činností.
- (8) Aby se zabránilo uplatňování různých přístupů v různých členských státech na úkor spotřebitelů, měla by se ustanovení této směrnice týkající se požadavků na poskytovatele platebních služeb, pokud jde o transparentnost a poskytování informací, a práv a povinností v souvislosti s poskytováním a užíváním platebních služeb vztahovat pokud možno také na transakce, u nichž se jeden z poskytovatelů platebních služeb nachází mimo Evropský hospodářský prostor (EHP). Působnost těchto ustanovení by ve vhodných případech měla být rozšířena na transakce probíhající v jakémkoliv úřední měně mezi poskytovateli platebních služeb, kteří se nacházejí na území EHP.
- (9) Poukazování peněz je jednoduchá platební služba založená na tom, že plátce poskytne hotovost poskytovateli platebních služeb, který příslušnou částku použije například prostřednictvím komunikační sítě příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb, jenž jedná jménem příjemce. V některých členských státech poskytují supermarket, velkoobchodníci a maloobchodníci veřejnosti obdobnou službu umožňující platby za veřejné služby a placení dalších pravidelných účtů za domácnost. S těmito službami určenými k placení účtů by se mělo zacházet jako s poukazováním peněz, nepovažují-li příslušné orgány tuto činnost za jinou platební službu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 ze dne 29. dubna 2015 o mezibankovních poplatcích za karetní platební transakce (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 1).

- (10) Touto směrnicí se zavádí neutrální definice akceptace platebních transakcí, která má zahrnout nejen tradiční modely akceptace odvíjející se od používání platebních karet, ale také různé obchodní modely, včetně modelů zahrnujících více než jednoho akceptanta. To by mělo zajistit, že obchodníci budou požívat stejné ochrany bez ohledu na použitý platební prostředek, pokud je činnost shodná s akceptací karetních transakcí. Technické služby poskytované poskytovatelům platebních služeb, jako například pouhé zpracování nebo uchovávání dat nebo provoz terminálů, by neměly být považovány za akceptaci. Jelikož se strany mohou dohodnout na jiných formách vypořádání, nemusí některé modely akceptace zajišťovat skutečný převod peněžních prostředků akceptantem příjemci.
- (11) Vynětí platebních transakcí prostřednictvím obchodního zástupce jednajícího jménem plátce či příjemce z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES se v jednotlivých členských státech uplatňuje velmi rozdílně. Některé členské státy umožňují, aby toto vynětí uplatňovaly platformy pro elektronické obchodování, které jednají jménem jednotlivých kupujících i jménem prodejců, aniž by reálně měly prostor k vyjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb. Takové uplatňování vynětí přesahuje zamýšlený rozsah její působnosti, jak je vymezen v uvedené směrnici, a může zvýšit rizika pro spotřebitele, neboť tito poskytovatelé zůstávají mimo ochranu právního rámce. Odlišné uplatňování výjimek také narušuje hospodářskou soutěž na platebním trhu. K vyřešení těchto obav by se uvedené vynětí mělo vztahovat na situace, kdy zástupci jednají pouze jménem plátce nebo pouze jménem příjemce, bez ohledu na to, zda mají v držení peněžní prostředky klientů. Jednají-li zástupci jménem plátce i příjemce (jako například určité platformy pro elektronické obchodování), měli by být vyjmuti pouze v případě, že peněžní prostředky klientů nemají v žádném okamžiku v držení ani nad nimi nemají kontrolu.
- (12) Tato směrnice by se neměla vztahovat na činnosti společností pro přepravu hotovosti a společností pro správu hotovosti, pokud jsou předmětné činnosti omezeny na fyzickou přepravu bankovek a mincí.
- (13) Zpětná vazba z trhu ukazuje, že platební činnosti, spadající pod vynětí omezených sítí, často zahrnují významné objemy a hodnoty plateb a nabízejí spotřebitelům stovky nebo tisíce různých produktů a služeb. To neodpovídá účelu vynětí omezených sítí, jak ho stanoví směrnice 2007/64/ES a implikuje vyšší rizika a nulovou právní ochranu pro uživatele platebních služeb, zejména pro spotřebitele, a jasné nevýhody pro tržní subjekty podléhající této právní úpravě. S cílem pomoci tato rizika omezit by nemělo být možné tentýž prostředek použít k provádění platebních transakcí za účelem pořízení zboží nebo služeb v rámci více než jedné omezené sítě nebo za účelem pořízení neomezeného sortimentu zboží a služeb. O použití platebního prostředku v rámci takové omezené sítě by se mělo uvažovat tehdy, pokud jej lze použít pouze v následujících případech: zaprvé k nákupu zboží a služeb u konkrétního maloobchodníka či v konkrétním maloobchodním řetězci; pokud jsou zúčastněné subjekty přímo propojeny prostřednictvím obchodní dohody stanovící například použití jednotné platební značky a uvedená platební značka je používána v místech prodeje a je pokud možno vyobrazena na platebním prostředku, který v nich může být používán; zadruhé k nákupu velmi omezeného sortimentu zboží nebo služeb, například je-li rozsah použití skutečně omezen na uzavřený počet funkčně souvisejícího zboží než služeb bez ohledu na zeměpisnou oblast místa prodeje; a zatřetí, je-li platební prostředek regulován vnitrostátním nebo regionálním veřejným orgánem pro zvláštní sociální nebo daňové účely k pořízení konkrétního zboží nebo služeb.
- (14) Platební prostředky, spadající pod vynětí omezených sítí, by mohly zahrnovat zákaznické platební karty, karty pro odběr pohonných hmot, členské platební karty, karty používané ve veřejné dopravě, parkovací lístky, stravenky nebo poukazy na služby, které někdy podléhají zvláštní dani nebo pracovněprávním předpisům a jejichž účelem je podpořit používání těchto prostředků k naplnění cílů sociálněprávních předpisů. Pokud se z tohoto zvláštního prostředku stane všeobecně používaný prostředek, nemělo by se vynětí z oblasti působnosti této směrnice dále uplatňovat. Prostředky, které mohou být použity k nákupu v obchodech stanoveného okruhu prodejců, by neměly být vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, neboť takové prostředky jsou většinou určeny pro síť poskytovatelů služeb, která průběžně roste. Vynětí omezených sítí by se mělo použít ve spojení s oznamovací povinností potenciálních poskytovatelů platebních služeb týkající se činností spadajících pod toto vynětí.
- (15) Z působnosti směrnice 2007/64/ES jsou vyňaty určité platební transakce prováděné pomocí telekomunikačních zařízení nebo informačních technologií, pokud provozovatel sítě nejen jedná jako zprostředkovatel prodeje digitálního zboží a služeb prostřednictvím daného zařízení, ale k danému zboží či službám navíc nabízí přidanou hodnotu. Toto vynětí z oblasti působnosti směrnice zejména umožňuje platby prostřednictvím mobilního telefonu hrazené v rámci vyúčtování za služby mobilního operátora, které přispívají k rozvoji nových obchodních modelů založených na prodeji digitálního obsahu nízké hodnoty a hlasových služeb, počínaje vyzváněcími tóny a službou premium SMS. Mezi tyto služby patří zábavní služby, jako například internetové diskuse, stahování dat jako jsou videonahrávky, hudba, hry, informační služby, jako například poskytování informací o počasí, zpráv, aktuálních sportovních informací, informací o akcích, informační služba o účastnických číslech, účast na televizním a rozhlasovém vysílání, jako například hlasování, přihlášky do soutěže a poskytování zpětné vazby v přímém

přenosu. Zpětná vazba z trhu nijak nenaznačuje, že by se tento platební prostředek, který spotřebitelé považují za spolehlivý a vhodný pro platby nízké hodnoty, rozvinula v obecně rozšířenou službu zprostředkování plateb. Vzhledem k nejednoznačné formulaci vynětí z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES se však toto vynětí uplatňuje v různých členských státech různě, což vede k právní nejistotě u operátorů a spotřebitelů a v některých případech vznikají služby spočívající ve zprostředkování platby, aby bylo možné uplatnit vynětí z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES, které není nijak omezeno. Je proto vhodné vyjasnit a úzeji vymezit podmínky pro využití uvedeného vynětí poskytovateli služeb tím, že se vyjmenují druhy platebních transakcí, které jsou z oblasti působnosti směrnice vyňaty.

- (16) Vynětí určitých platebních transakcí prováděných pomocí telekomunikačních zařízení nebo informačních technologií by se mělo zaměřovat specificky na mikropłaty za digitální obsah a hlasové služby. Dále by měly být výslovně zmíněny platební transakce související s nákupem elektronických lístků a vstupenek, aby byl zohledněn vývoj v oblasti plateb zejména v situacích, kdy si klienti mohou prostřednictvím mobilního telefonu nebo jiného zařízení z jakéhokoli místa kdykoliv objednat, zaplatit a získat elektronické lístky či vstupenky a potvrdit jejich platnost. Elektronické lístky a vstupenky umožňují a usnadňují poskytování služeb, které by si spotřebitelé jinak mohli zakoupit v podobě papírového lístku či vstupenky, a zahrnují dopravu, zábavu, parkování a vstup do určitých míst, nezahrnují však fyzické zboží. Snižují tím tak náklady na výrobu a distribuci spojené s tradičními způsoby výdeje papírových vstupenek a zvyšují pohodlí klientů tím, že poskytují nové a jednoduché způsoby jejich zakoupení. Za účelem snížení zátěže subjektů, které shromažďují dary na dobročinné účely, by měly být rovněž vyňaty platební transakce prováděné v souvislosti s těmito dary. Navíc by měly mít členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy možnost omezit vynětí na dary shromažďované ve prospěch registrovaných dobročinných organizací. Vynětí by se mělo obecně použít pouze v případě, že hodnota platební transakce nedosahuje stanovené prahové hodnoty, tak aby bylo jasně omezeno na platby s nízkým rizikovým profilem.
- (17) Jednotná oblast pro platby v eurech (dále jen „SEPA“) usnadnila vznik unijních „platebních středisek“ a „inkasních středisek“, které umožňují centralizaci platebních transakcí téže skupiny podniků. V tomto ohledu by měly být platební transakce mezi mateřským podnikem a jeho dceřiným podnikem nebo mezi dceřinými podniky téhož mateřského podniku poskytované poskytovatelem platebních služeb, který je součástí téže skupiny, vyňaty z oblasti působnosti této směrnice. Shromažďování platebních příkazů jménem skupiny, prováděné mateřským podnikem nebo jeho dceřiným podnikem za účelem následného předání poskytovateli platebních služeb by nemělo být považováno pro účely této směrnice za platební službu.
- (18) Z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES jsou vyňaty platební služby nabízené provozovateli bankomatů, kteří jsou samostatnými subjekty nezávislými na poskytovatelích platebních služeb, kteří vedou účty. Toto vynětí podpořilo růst nezávislých bankomatových služeb v mnoha členských státech, zejména v méně obydlených oblastech. Úplné vynětí této rychle rostoucí části bankomatového trhu z oblasti působnosti této směrnice by však mohlo vést k nejasnostem ohledně poplatků za výběr. V přeshraničních situacích by to mohlo vést k účtování dvojího poplatku za tentýž výběr poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, a provozovatelem bankomatu. Za účelem zachování poskytování bankomatových služeb a současně zajištění přehlednosti, pokud jde o poplatky za výběr, je proto vhodné toto vynětí zachovat; je však nezbytné stanovit povinnost provozovatelů bankomatů dodržovat zvláštní ustanovení této směrnice týkající se transparentnosti. Poplatky, které si účtují provozovatelé bankomatů, by dále nemělo být dotčeno nařízení (ES) č. 924/2009.
- (19) Poskytovatelé služeb, kteří chtěli využít vynětí z oblasti působnosti směrnice 2007/64/ES, často nekonzultovali s příslušnými orgány, zda jejich činnost spadá do působnosti uvedené směrnice, či je z ní vyňata, a spoléhali na vlastní posouzení. To vedlo k odlišnému uplatňování některých vynětí v různých členských státech. Navíc se zdá, že některá vynětí mohla poskytovatele platebních služeb vést k tomu, že své obchodní modely upravili tak, aby jimi nabízené platební služby nespádaly do oblasti působnosti směrnice. To mohlo vést ke zvýšení rizika pro uživatele platebních služeb a k rozdílným podmínkám pro poskytovatele platebních služeb v rámci vnitřního trhu. Poskytovatelé služeb by proto měli mít povinnost oznamovat příslušné činnosti příslušným orgánům, tak aby tyto orgány mohly posoudit, zda jsou požadavky stanovené v příslušných předpisech splněny, a zajistit jednotný výklad pravidel na celém vnitřním trhu. Zejména by u všech vynětí založených na nepřekročení určité prahové hodnoty měl být stanoven postup pro jejich oznamování, aby byl zajištěn soulad se zvláštními požadavky.
- (20) Dále je důležité zahrnout požadavek, aby potenciální poskytovatelé platebních služeb oznamovali příslušným orgánům činnosti, které poskytují v rámci omezené sítě na základě kritérií uvedených v této směrnici, pokud hodnota platebních transakcí převyšuje určitou prahovou hodnotu. Příslušné orgány by měly posoudit, zda oznámené činnosti lze považovat za činnosti poskytované v rámci omezené sítě.
- (21) Definice platebních služeb by měla být z technologického hlediska neutrální a měla by zohledňovat vývoj nových druhů platebních služeb a zároveň zajišťovat rovné provozní podmínky pro stávající a nové poskytovatele platebních služeb.

- (22) Tato směrnice by měla vycházet ze stejného přístupu jako směrnice 2007/64/ES, která se vztahuje na všechny druhy služeb elektronických plateb. Nebylo by proto vhodné, aby se nová pravidla vztahovala na služby, při nichž se převod peněžních prostředků z plátce na příjemce nebo jejich přeprava uskutečňuje výhradně ve formě bankovek a mincí nebo při nichž jsou převody založeny na papírových šecích, papírových směnkách, dluhopisech nebo jiných prostředcích, papírových poukázkách nebo kartách vystavených na poskytovatele platebních služeb nebo jinou stranu s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci.
- (23) Tato směrnice by se neměla vztahovat na hotovostní transakce, neboť jednotný trh pro hotovostní platby již existuje. Rovněž by se neměla tato směrnice vztahovat na platební transakce prováděné na základě papírových šeků, neboť papírové šeky nelze vzhledem k jejich povaze zpracovávat tak efektivně jako jiné způsoby platby. Osvědčené postupy v této oblasti by však měly vycházet ze zásad stanovených v této směrnici.
- (24) Je nezbytné vymezit kategorie poskytovatelů platebních služeb, kteří jsou oprávněni poskytovat platební služby v celé Unii, tedy úvěrové instituce, které přijímají vklady od uživatelů, jež mohou být použity k financování platebních transakcí, a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům stanoveným směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾, instituce elektronických peněz, které vydávají elektronické peníze, které mohou být použity k financování platebních transakcí, a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům stanoveným směrnicí 2009/110/ES, platební instituce a poštovní žirové instituce, které mají oprávnění podle vnitrostátního práva. Uplatňování tohoto právního rámce by mělo být omezeno na poskytovatele služeb, kteří poskytují platební služby jakožto pravidelnou činnost při výkonu povolání nebo podnikatelské činnosti podle této směrnice.
- (25) Tato směrnice stanoví pravidla pro provádění platebních transakcí v případě, že peněžními prostředky jsou elektronické peníze vymezené směrnicí 2009/110/ES. Neupravuje však vydávání elektronických peněz stanovené ve směrnici 2009/110/ES. Platebním institucím by proto nemělo být povoleno vydávat elektronické peníze.
- (26) Směrnicí 2007/64/ES byl stanoven obezřetnostní režim, který zavedl jednotnou licenci pro všechny poskytovatele platebních služeb, kteří nejsou spojeni s přijímáním vkladů ani vydáváním elektronických peněz. Za tím účelem zavedla směrnice 2007/64/ES novou kategorii poskytovatelů platebních služeb, a sice „platební instituce“, které jsou právníckými osobami nespádajícími do žádné ze stávajících kategorií, jimž může být při splnění celé řady přísných a komplexních podmínek uděleno povolení poskytovat platební služby v celé Unii. Na takové služby by se proto měly v celé Unii vztahovat stejné podmínky.
- (27) Od přijetí směrnice 2007/64/ES se objevily nové druhy platebních služeb, zejména v oblasti internetových plateb. Velký rozvoj zaznamenaly zejména služby iniciování platby v oblasti elektronického obchodování. Tyto platební služby plní úlohu při platbách v rámci elektronického obchodování prostřednictvím softwarového mostu mezi internetovými stránkami obchodníka a platformou pro internetové bankovníctví poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce, s cílem iniciovat platby po internetu na základě úhrady.
- (28) Spolu s technickým rozvojem se navíc v posledních letech objevila rovněž řada vzájemně se doplňujících služeb, například podávání informací o účtu. Tyto služby poskytují uživatelům platebních služeb souhrnné informace on-line o jednom nebo více platebních účtech vedených u jednoho nebo více poskytovatelů platebních služeb, s přístupem prostřednictvím on-line rozhraní poskytovatele platebních služeb, který vede účet. To umožňuje uživatelům platebních služeb získat celkový přehled o své okamžité finanční situaci v daném okamžiku. Na tyto služby by se měla směrnice rovněž vztahovat, aby byla spotřebitelům poskytnuta odpovídající ochrana ohledně údajů týkajících se jejich plateb a účtů a právní jistota, pokud jde o status poskytovatelů služeb informování o účtu.
- (29) Služby iniciování platby umožňují poskytovateli služeb iniciování platby poskytnout příjemci ujištění, že platba byla iniciována, a mohou příjemce motivovat k tomu, aby bez zbytečného prodlení uvolnil zboží nebo poskytl službu. Tyto služby nabízejí obchodníkům i spotřebitelům levný způsob placení a umožňují spotřebitelům nakupovat online i v případě, že nevlastní platební kartu. Jelikož se na služby iniciování platby směrnice 2007/64/ES v současnosti nevztahuje, nejsou tyto služby nutně pod dohledem příslušného orgánu a nemusí se řídit požadavky

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

směrnice 2007/64/ES. To vyvolává řadu právních problémů v oblastech, jako je ochrana spotřebitele, bezpečnost, odpovědnost, jakož i hospodářská soutěž a ochrana údajů, zejména pokud jde o ochranu údajů uživatele platebních služeb podle pravidel Unie týkajících se ochrany údajů. Nová pravidla by tedy měla na tyto problémy reagovat.

- (30) Osobní bezpečnostní údaje používané pro silné ověření klienta uživatelem platebních služeb nebo poskytovatelem služeb iniciování platby jsou obvykle ty údaje, které vydali poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet. Poskytovatelé služeb iniciování platby nemusejí s poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet, nutně uzavírat smluvní vztah; poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, by měli umožnit poskytovatelům služeb iniciování platby, bez ohledu na obchodní model, který poskytovatelé služeb iniciování platby používají, spoléhat se na postupy ověření, které poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, poskytují, za účelem iniciování konkrétní platby jménem plátce.
- (31) Poskytovatel služeb iniciování platby při poskytování výhradně služby iniciování platby nedrží v žádné fázi platebního řetězce peněžní prostředky uživatele. Pokud chce poskytovatel služeb iniciování platby poskytovat jiné platební služby, u nichž je držení peněžních prostředků uživatele v souvislosti s těmito službami zásadní, měl by pro tyto činnosti získat úplné povolení.
- (32) Služby iniciování platby jsou založeny na přímém nebo nepřímém přístupu poskytovatelů služeb iniciování platby k účtům plátců. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet a který poskytuje mechanismus pro nepřímý přístup, by měl rovněž umožnit přímý přístup pro poskytovatele služeb iniciování platby.
- (33) Cílem této směrnice by mělo být zaručit kontinuitu na trhu, která stávajícím a novým poskytovatelům služeb umožní nabízet své služby v jasném a harmonizovaném regulačním rámci, bez ohledu na obchodní model, který tyto poskytovatelé platebních služeb uplatňují. Dokud nebudou tato pravidla uplatňována a aniž je dotčena potřeba zajistit bezpečnost platebních transakcí a ochranu klientů před prokazatelným rizikem podvodu, měly by členské státy, Komise, Evropská centrální banka (ECB) a Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾ (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“) zaručit spravedlivou soutěž na tomto trhu, která zabrání neodůvodněné diskriminaci kteréhokoli stávajícího hráče na trhu. Služby iniciování platby by měl mít možnost nabízet každý poskytovatel platebních služeb, včetně poskytovatele platebních služeb, který vede účet uživatele platebních služeb.
- (34) Tato směrnice nemění podstatně podmínky pro udělení a zachování platnosti povolení pro platební instituce. Stejně jako podle směrnice 2007/64/ES tyto podmínky zahrnují obezřetnostní požadavky přiměřené provozním a finančním rizikům, kterým jsou tyto subjekty při své činnosti vystaveny. V této souvislosti je potřeba stanovit rozumné požadavky na počáteční kapitál v kombinaci s následnými kapitálovými požadavky, které by mohly být dále rozpracovány v závislosti na potřebách trhu. Z důvodu značné rozmanitosti panující v oblasti platebních služeb by tato směrnice měla povolovat různé metody spojené s určitým stupněm volnosti rozhodování v oblasti dohledu, aby se zajistilo, že k týmž rizikům bude u všech poskytovatelů platebních služeb přistupováno stejným způsobem. Požadavky kladené na platební instituce by měly odrážet skutečnost, že platební instituce se věnují specializovanějším a limitovanějším činnostem, a jsou tak vystaveny rizikům, která jsou užší a snáze sledovatelná a kontrolovatelná než rizika, jež vznikají v rámci širšího spektra činností úvěrových institucí. Platebním institucím by mělo být zejména zakázáno přijímat vklady od uživatelů a měly by být oprávněny využívat pouze peněžní prostředky přijaté od uživatelů za účelem provádění platebních služeb. Požadovaná obezřetnostní pravidla, včetně počátečního kapitálu, by měla být přiměřená rizikům spojeným s příslušnými platebními službami, jež platební instituce poskytuje. U poskytovatelů platebních služeb poskytujících pouze služby iniciování platby by mělo být v souvislosti s počátečním kapitálem bráno v úvahu střední riziko.
- (35) Poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu, pokud poskytují výhradně služby iniciování platby, nemají v držení peněžní prostředky klientů. Stanovení kapitálových požadavků pro tyto nové hráče na trhu by bylo proto nepřiměřené. Je nicméně důležité, aby byli s to plnit své závazky v souvislosti se svými činnostmi. Proto by měli mít povinně sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelnou záruku. EBA by měl vypracovat obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkající se kritérií, na jejichž základě členské státy určí minimální peněžní částku pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo srovnatelné záruky. EBA by přitom neměl rozlišovat mezi pojištěním odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání a srovnatelnou zárukou, neboť oba tyto prvky by měly být vzájemně zaměnitelné.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (36) Aby nedocházelo ke zneužívání práva na usazování, je nezbytné stanovit požadavek, že platební instituce žádající o povolení v určitém členském státě musí poskytovat alespoň část svých platebních služeb v daném členském státě.
- (37) Je třeba stanovit, že peněžní prostředky uživatelů platebních služeb mají být drženy odděleně od peněžních prostředků platební instituce. Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků jsou nezbytné, má-li platební instituce peněžní prostředky uživatelů platebních služeb v držení. Pokud táž platební instituce provádí platební transakci pro plátce i příjemce a plátcí je poskytnut úvěrový rámec, může být vhodné zajistit ochranu peněžních prostředků ve prospěch příjemce, jakmile se tyto prostředky stanou pohledávkou příjemce vůči platební instituci. Na platební instituce by se rovněž měly vztahovat účinné požadavky zaměřené proti praní peněz a proti financování terorismu.
- (38) Touto směrnicí se nemění povinnosti platebních institucí týkající se účetních výkazů a účetních auditů jejich ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Platební instituce musí sestavovat své roční a konsolidované účetní závěrky v souladu se směrnicí Rady 86/635/EHS⁽¹⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽²⁾. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky mají být podrobeny auditu, není-li platební instituce od této povinnosti osvobozena na základě uvedených směrnic.
- (39) Poskytovatelé platebních služeb by pro poskytování jedné nebo více platebních služeb, na něž se vztahuje tato směrnice, vždy měli mít platební účty používané výhradně pro platební transakce. Aby mohli poskytovatelé platebních služeb tyto služby poskytovat, je zcela nezbytné, aby měli možnost otevírat a vést účty u úvěrových institucí. Členské státy by měly zajistit, aby byl přístup k těmto účtům poskytován nediskriminačním způsobem a přiměřeně oprávněným cílům, pro které je poskytován. I když by se mohlo jednat pouze o základní přístup, měl by být vždy dostatečně široký pro to, aby mohla platební instituce poskytovat své služby efektivně a bez překážek.
- (40) Tato směrnice by měla upravovat poskytování úvěrů platebními institucemi, konkrétně poskytování úvěrových linek a vydávání kreditních karet, pouze v případech, kdy je úvěr úzce svázán s platebními službami. Pouze je-li úvěr poskytován za účelem umožnění platebních služeb a jedná-li se o krátkodobý úvěr poskytovaný na dobu nejvýše dvanácti měsíců, včetně revolvingového úvěru, je vhodné povolit platebním institucím, aby takový úvěr ve vztahu ke svým přeshraničním činnostem poskytl, za podmínky, že je úvěr refinancován převážně prostřednictvím kapitálu dané platební instituce, jakož i prostředků získaných z kapitálových trhů, a nikoliv z peněžních prostředků, které platební instituce drží jménem klientů za účelem poskytování platebních služeb. Těmito pravidly by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES⁽³⁾ ani jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěrů spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí.
- (41) Celkově se fungování spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními příslušnými orgány odpovědnými za udělování povolení platebním institucím, vykonávání kontrol a za rozhodování o odnětí povolení ukázalo jako uspokojivé. Spolupráce mezi příslušnými orgány by však měla být posílena, pokud jde o výměnu informací, a také o jednotné uplatňování a výklad této směrnice v případech, kdy chce oprávněná platební instituce na základě práva na usazování nebo práva volného pohybu služeb, mimo jiné prostřednictvím internetu, poskytovat platební služby, v němž zveřejní seznam názvů subjektů, které platební služby poskytují. Členské státy by měly zajistit, že údaje, které poskytují, jsou udržovány v aktuálním stavu. Tato opatření by měla rovněž přispět k lepší spolupráci mezi příslušnými orgány.
- (42) Za účelem posílení transparentnosti fungování platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení příslušného orgánu domovského členského státu nebo které jsou zapsány do rejstříku tohoto orgánu, včetně jejich zástupců, a za účelem zabezpečení vysoké úrovně ochrany spotřebitele v Unii je nezbytné zajistit snadný přístup veřejnosti k seznamu subjektů poskytujících platební služby. EBA by proto měl vytvořit a provozovat centrální rejstřík, v němž zveřejní seznam názvů subjektů, které platební služby poskytují. Členské státy by měly zajistit, že údaje, které poskytují, jsou udržovány v aktuálním stavu. Tato opatření by měla rovněž přispět k lepší spolupráci mezi příslušnými orgány.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (43) Platební instituce by měly mít povinnost informovat bez zbytečného prodlení příslušný orgán svého domovského státu o veškerých změnách týkajících se přesnosti informací a dokladů předložených v souvislosti s povolením, včetně dalších zástupců nebo subjektů poskytujících outsourcing, aby byly k dispozici přesné a aktuální informace. V případě pochybností by rovněž příslušné orgány měly ověřit, zda jsou poskytnuté informace správné.
- (44) Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby jim platební instituce vykonávající činnost na jejich území, jejichž sídlo se nachází v jiném členském státě, podávaly pro informační nebo statistické účely pravidelné zprávy o svých činnostech na jejich území. Pokud tyto platební instituce vykonávají svou činnost na základě práva na usazování, mohou být tyto informace využívány rovněž ke sledování souladu s hlavy III a IV této směrnice; členské státy by měly mít možnost požadovat, aby tyto platební instituce určily na jejich území ústřední kontaktní místo, jehož účelem bude usnadňovat dohled příslušných orgánů nad sítěmi zástupců. EBA by měl vypracovat návrhy regulačních norem stanovících kritéria pro rozhodnutí o tom, kdy je určení ústředního kontaktního místa vhodné a jaké funkce by mělo plnit. Požadavek na určení ústředního kontaktního místa by měl být přiměřený pro dosažení cíle náležité komunikace a předkládání informací týkajících se souladu s hlavy III a IV v hostitelském členském státě.
- (45) V naléhavých situacích, kdy je třeba okamžitě zakročit za účelem vyřešení závažného rizika ohrožujícího kolektivní zájem uživatelů platebních služeb v hostitelském členském státě, například v případě podvodu velkého rozsahu, by měly mít příslušné orgány hostitelského členského státu možnost přijmout preventivní opatření, a to souběžně s přeshraniční spoluprací mezi příslušnými orgány hostitelského a domovského členského státu a dokud příslušné orgány domovského členského státu nepřijmou příslušná opatření. Tato preventivní opatření by měla být vhodná, přiměřená svému účelu, nediskriminační a dočasná. Všechna opatření by měla být řádně zdůvodněna. Příslušné orgány domovského členského státu dotčené platební instituce a další dotčené orgány, jako například Komise a EBA, by měly být informovány předem nebo, není-li to s ohledem na naléhavost situace možné, bez zbytečného prodlení.
- (46) Ačkoliv tato směrnice stanoví soubor minimálních pravomocí, jež by příslušné orgány měly mít, pokud jde o dohled nad platebními institucemi, tyto pravomoci by měly být vykonávány při současném dodržování základních práv, včetně práva na soukromí. Aniž je dotčena kontrola ze strany nezávislého orgánu (vnitrostátního orgánu pro ochranu údajů), členské státy by v souladu s Listinou základních práv Evropské unie měly mít zavedeny přiměřené a účinné záruky, pokud by mohl výkon těchto pravomocí vést k jakémukoli zneužití nebo svévolnému jednání představujícímu významný zásah do uvedených práv, v případě potřeby například ve formě povolení předem vydaného soudním orgánem dotčeného členského státu.
- (47) Je důležité zajistit, aby všechny osoby, které poskytují platební služby, splňovaly určité minimální právní a regulační požadavky. Je proto vhodné vyžadovat, aby se evidovala totožnost a místo pobytu všech osob poskytujících platební služby, včetně osob, které nesplňují všechny podmínky pro udělení povolení k výkonu činnosti platební instituce. Tento postup je v souladu se zásadami zvláštního doporučení VI Finančního akčního výboru pro boj proti praní peněz, které upravuje mechanismus umožňující, aby se s poskytovateli platebních služeb, kteří nejsou schopni splnit všechny podmínky v něm uvedené, přesto zacházelo jako s platebními institucemi. Za tímto účelem by členské státy měly tyto osoby, i když nemusí splňovat všechny nebo některé podmínky pro udělení povolení, zapsat do rejstříku platebních institucí. Je však nezbytné, aby tato výjimka podléhala přísným požadavkům týkajícím se hodnoty platebních transakcí. Platební instituce, na něž se tato výjimka vztahuje, by neměly mít možnost uplatňovat právo na usazování nebo volný pohyb služeb a neměly by tato práva vykonávat nepřímo, pokud jsou členem platebního systému.
- (48) S ohledem na specifickou povahu vykonávané činnosti a rizika související s poskytováním služeb informování o účtu je vhodné stanovit zvláštní omezitelný režim pro poskytovatele služeb informování o účtu. Poskytovatelé služeb informování o účtu by měli mít možnost poskytovat služby na přeshraniční bázi a využívat přitom pravidel upravujících „passporting“.
- (49) Je nezbytné, aby každý poskytovatel platebních služeb měl přístup ke službám v oblasti technické infrastruktury platebních systémů. Tento přístup by však měl splňovat odpovídající požadavky, aby byla zajištěna integrita a stabilita těchto systémů. Každý poskytovatel platebních služeb žádající o účast v platebním systému by měl nést riziko vlastní volby systému a platebnímu systému doložit, že jeho vnitřní mechanismy jsou dostatečně odolné vůči všem druhům rizika. Tyto platební systémy obvykle zahrnují čtyřstranné karetní systémy a hlavní

systémy pro zpracování úhrad a inkas. Aby bylo možné zajistit rovné zacházení v celé Unii a stejně tak i mezi různými kategoriemi poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, v souladu s podmínkami jejich licencí, je třeba vyjasnit pravidla týkající se přístupu k platebním systémům.

- (50) Je třeba přijmout ustanovení o nediskriminačním zacházení s platebními institucemi, jimž bylo uděleno povolení, a úvěrovými institucemi tak, aby každý poskytovatel platebních služeb účastníci se hospodářské soutěže na vnitřním trhu mohl využívat služeb technické infrastruktury těchto platebních systémů za stejných podmínek. Je vhodné stanovit odlišné zacházení s poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, a s poskytovateli platebních služeb požívajícími výjimky podle této směrnice, jakož i výjimky podle článku 3 směrnice 2009/110/ES z důvodu rozdílů v jejich obezřetnostním rámci. Rozdíly v cenových podmínkách by měly být každopádně povoleny pouze v případech, že je to odůvodněno rozdíly v nákladech vynaložených poskytovateli platebních služeb. Tím by neměla být dotčena práva členských států omezit přístup k systémově důležitým systémům v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾ ani pravomoci ECB a Evropského systému centrálních bank týkající se přístupu k platebním systémům.
- (51) Touto směrnicí není dotčena oblast působnosti směrnice 98/26/ES. K zajištění spravedlivé hospodářské soutěže mezi poskytovateli platebních služeb by však účastník určeného platebního systému, na kterého se vztahují podmínky směrnice 98/26/ES a který poskytuje v souvislosti s tímto systémem služby povolenému nebo registrovanému poskytovateli platebních služeb, na požádání jakémukoli jinému povolenému nebo registrovanému poskytovateli platebních služeb objektivním, přiměřeným a nediskriminačním způsobem rovněž měl poskytnout přístup k těmto službám. Poskytovatelé platebních služeb, jimž byl tento přístup udělen, by však neměli být považováni za účastníky ve smyslu směrnice 98/26/ES, a neměli by proto požívat ochrany, kterou uvedená směrnice zaručuje.
- (52) Ustanovení týkající se přístupu k platebním systémům by se neměla používat na systémy zřízené a provozované jediným poskytovatelem platebních služeb. Tyto platební systémy mohou fungovat buď v přímé konkurenci s platebními systémy, nebo, což je častější, zaplňují mezeru na trhu, která není platebními systémy odpovídajícím způsobem pokryta. Mezi tyto systémy patří trojstranné systémy, například trojstranné karetní systémy, pokud nikdy nefungují jako fakticky čtyřstranné karetní systémy, například tím, že se opírají o držitele licence, zástupce nebo partnery v rámci společného označování („co-branding“). Tyto systémy obvykle rovněž zahrnují platební služby nabízené poskytovateli telekomunikačních služeb, přičemž provozovatel systému působí jako poskytovatel platebních služeb pro plátce a příjemce i pro vnitřní systémy bankovních skupin. Pro podporu hospodářské soutěže, kterou mohou tyto uzavřené platební systémy do prostředí zavedených tradičních platebních systémů přinést, by nebylo vhodné udělit přístup k těmto uzavřeným soukromým platebním systémům třetím stranám. Tyto uzavřené systémy by však měly vždy podléhat právním předpisům Unie a členských států v oblasti hospodářské soutěže, které mohou vyžadovat udělení přístupu k těmto systémům za účelem zachování účinné hospodářské soutěže na trzích plateb.
- (53) Jelikož se spotřebitelé a podniky nenacházejí ve stejném postavení, nepotřebují stejnou úroveň ochrany. Zatímco je důležité zaručit práva spotřebitelů prostřednictvím ustanovení, od nichž se nelze smluvně odchýlit, je vhodné ponechat podnikům a organizacím v případech, kdy nejednají se spotřebiteli, možnost dohodnout se jinak. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že s mikropodniky, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES⁽²⁾, se zachází stejně jako se spotřebiteli. Některá zásadní ustanovení této směrnice by se v každém případě měla uplatňovat vždy bez ohledu na status uživatele.
- (54) Tato směrnice by měla blíže určit povinnosti poskytovatelů platebních služeb ohledně poskytování informací uživatelům platebních služeb, kteří by měli o platebních službách vždy obdržet stejně kvalitní srozumitelné informace, aby na jejich základě mohli učinit informované rozhodnutí a mohli se svobodně rozhodnout kdekoli v Unii. V zájmu transparentnosti by měla tato směrnice stanovit harmonizované požadavky, které mají uživatelům platebních služeb zajistit nezbytné, dostatečné a srozumitelné informace týkající se jak smlouvy o platebních službách, tak platebních transakcí. Na podporu hladkého fungování jednotného trhu platebních služeb by měly členské státy přijmout pouze ustanovení o informacích, která jsou stanovena v této směrnici.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

(2) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (55) Spotřebitelé by měli být chráněni proti nepoctivým a klamavým praktikám v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽¹⁾, jakož i směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ⁽²⁾, 2002/65/ES ⁽³⁾, 2008/48/ES, 2011/83/EU ⁽⁴⁾ a 2014/92/EU ⁽⁵⁾. Ustanovení těchto směrnic se použijí i nadále. Měl by však být vyjasněn zejména vztah mezi požadavky na informace v předmluvní fázi stanovenými touto směrnicí a požadavky stanovenými směrnicí 2002/65/ES.
- (56) Ke zvýšení efektivity by požadované informace měly být přiměřené potřebám uživatelů a měly by být sdělovány ve standardním formátu. Požadavky na informace v případě jednorázové platební transakce by se však měly lišit od požadavků v případě rámcové smlouvy, která zahrnuje řadu platebních transakcí.
- (57) V praxi jsou rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené mnohem běžnější a ekonomicky důležitější než jednorázové platební transakce. V případě platebního účtu nebo zvláštního platebního prostředku se požaduje rámcová smlouva. Proto by požadavky na předběžné informace o rámcových smlouvách měly být poměrně komplexní a informace by měly být vždy poskytovány na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, jako jsou například výpisy vytištěné z terminálu pro tisk výpisů z účtu, CD-ROM, DVD a pevné disky osobních počítačů, na nichž lze ukládat elektronickou poštu, a internetové stránky, jsou-li tyto stránky přístupné pro budoucí využití a po dostatečně dlouhou dobu přiměřenou účelu přístupu k informacím a umožňují-li kopírování uložených informací v nezměněném formátu. Způsob, jakým jsou následné informace o provedených platebních transakcích předávány, by však mělo být možné dohodnout v rámcové smlouvě mezi poskytovatelem a uživatelem platebních služeb, například tak, že v internetovém bankovníctví budou všechny informace o platebním účtu k dispozici on-line.
- (58) V případě jednorázových platebních transakcí by měly být z podnětu poskytovatele platebních služeb vždy poskytovány pouze zásadní informace. Jelikož plátce je obvykle při zadávání platebního příkazu přítomen, není nutné stanovit povinnost, aby byly informace v každém případě poskytnuty na papíře nebo na jiném trvalém nosiči. Poskytovatel platebních služeb by měl mít možnost poskytnout informace ústně na přepážce nebo je zpřístupnit jiným způsobem, například zveřejněním podmínek na vývěsní desce v provozovně. Měly by být rovněž poskytnuty informace o tom, kde jsou k dispozici podrobnější informace, jako například na internetových stránkách. Pokud však o to spotřebitel požádá, měly by být nejdůležitější informace poskytnuty na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.
- (59) Tato směrnice by měla stanovit právo spotřebitele obdržet zdarma relevantní informace před tím, než bude zavázán jakoukoli smlouvou o platebních službách. Spotřebitel by měl mít možnost vyžádat si předběžné informace i rámcovou smlouvu zdarma na papíře kdykoliv po dobu trvání smluvního vztahu, aby mohl porovnat služby poskytovatelů platebních služeb a jejich podmínky a v případě jakéhokoliv sporu si ověřit svá smluvní práva a povinnosti, čímž by byla zachována vysoká úroveň ochrany spotřebitele. Tato ustanovení by měla být v souladu se směrnicí 2002/65/ES. Zvláštní ustanovení této směrnice týkající se bezplatných informací, by neměla znamenat, že lze zpoplatnit poskytování informací spotřebitelům na základě jiných použitelných směrnic.
- (60) Způsob, jakým by měl poskytovatel platebních služeb požadované informace uživateli platebních služeb předat, by měl přihlídnout k potřebám uživatele platebních služeb i k praktickým technickým otázkám a nákladové efektivnosti v závislosti na dané situaci, s ohledem na ustanovení v příslušné smlouvě o platebních službách. Tato směrnice by proto měla rozlišovat dva způsoby, jakými by poskytovatel platebních služeb měl informace předávat: informace by měly být buď poskytnuty, tj. poskytovatel platebních služeb by je měl ve vhodný okamžik v souladu s požadavky této směrnice aktivně sdělit, bez dalšího upomínání ze strany uživatele platebních služeb, nebo by informace měly být uživateli platebních služeb zpřístupněny na základě žádosti o další informace. V tomto druhém případě by uživatel platebních služeb měl učinit určité aktivní kroky, aby informace získal, například vyžádat

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

si je výslovně od poskytovatele platebních služeb, přihlásit se do e-mailové schránky k bankovnímu účtu nebo vložit platební kartu do terminálu pro tisk výpisů z účtu. Pro tyto účely by poskytovatel platebních služeb měl zajistit, aby přístup k informacím byl možný a aby informace byly uživateli platebních služeb k dispozici.

- (61) Spotřebitel by měl obdržet základní informace o provedených platebních transakcích bez dalšího poplatku. V případě jednorázové platební transakce by si poskytovatel platebních služeb neměl poskytnutí těchto informací účtovat samostatně. Stejně tak by měly být bezplatně poskytnuty každý měsíc informace o platebních transakcích podle rámcové smlouvy. S přihlédnutím k významu transparentnosti při stanovení cen a k odlišným potřebám klientů by však strany měly mít možnost dohodnout se na poplatcích za častější nebo doplňující informace. Aby se náležitě zohlednily různé vnitrostátní praxe, měly by mít členské státy možnost stanovit pravidla požadující, aby měsíční výpisy z platebních účtů na papíře nebo na jiném trvalém nosiči byly vždy poskytovány bezplatně.
- (62) Pro usnadnění mobility klientů by spotřebitelé měli mít možnost rámcovou smlouvu bezplatně ukončit. V případě smluv, které spotřebitel ukončí do šesti měsíců od jejich vstupu v platnost, by však poskytovatelé platebních služeb měli mít možnost uplatnit poplatky odpovídající nákladům, které jim v důsledku ukončení rámcové smlouvy ze strany spotřebitele vznikly. Dohodnutá výpovědní lhůta by neměla být pro spotřebitele delší než jeden měsíc a pro poskytovatele platebních služeb kratší než dva měsíce. Touto směrnicí by neměla být dotčena povinnost poskytovatele platebních služeb vypovědět smlouvu o platebních službách za výjimečných okolností vyplývajících z jiných příslušných unijních nebo vnitrostátních právních předpisů, jako jsou například právní předpisy o praní peněz a financování terorismu, jakákoli opatření zaměřená na zmrazení peněžních prostředků ani veškerá konkrétní opatření související s prevencí a vyšetřováním trestné činnosti.
- (63) Za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele by členské státy měly mít možnost v zájmu spotřebitele zachovat nebo zavést omezení či zákazy týkající se jednostranných změn podmínek rámcové smlouvy, například pokud neexistuje oprávněný důvod k této změně.
- (64) Cílem ani účinkem ustanovení smluv by neměla být diskriminace spotřebitelů, kteří legálně pobývají v Unii, z důvodu jejich státní příslušnosti nebo místa pobytu. Například pokud rámcová smlouva stanoví právo zablokovat platební prostředek z objektivně opodstatněných důvodů, neměl by mít poskytovatel platebních služeb možnost uplatnit toto právo jen z toho důvodu, že uživatel platebních služeb změnil místo svého pobytu v rámci Unie.
- (65) Pokud jde o poplatky, ze zkušeností vyplývá, že nejefektivnějším systémem je sdílení poplatků mezi plátcem a příjemcem, neboť usnadňuje přímé zpracování plateb. Je proto třeba stanovit, že poplatky budou obvykle vybírány přímo od plátce a příjemce prostřednictvím jejich poskytovatelů platebních služeb. Výše jakýchkoli účtovaných poplatků může být rovněž nulová, neboť ustanovení této směrnice by se neměla dotýkat praxe, kdy poskytovatel platebních služeb nezpoptatňuje připsání částky na účet spotřebitele. V závislosti na smluvních podmínkách může poskytovatel platebních služeb obdobně zpoplatňovat využití platební služby pouze příjemci (obchodníkov), což vede k tomu, že plátcí nejsou účtovány žádné poplatky. Poplatky účtované platebními systémy mohou mít podobu paušálního poplatku za určité období. Ustanovení o převáděné částce ani o jakýchkoli účtovaných poplatcích nemají přímý vliv na stanovení cen mezi poskytovateli platebních služeb nebo jakýmkoli zprostředkovateli.
- (66) Různá praxe jednotlivých států týkající se poplatků za použití určitého platebního prostředku (příplateků) vedla v Unii ke vzniku extrémně heterogenního trhu plateb a pro spotřebitele se stala zdrojem nejasností, zejména v oblasti elektronického obchodování a přeshraničních operací. Obchodníci z členských států, kde jsou příplatky povoleny, nabízejí produkty a služby v členských státech, kde jsou zakázány, a přesto spotřebiteli příplatek účtují. Existují rovněž četné případy obchodníků, kteří účtují spotřebitelům příplatek, který je mnohem vyšší než náklady, jež obchodník v souvislosti s použitím konkrétního platebního prostředku nese. Dalším závažným důvodem pro revizi praxe účtování příplateků je skutečnost, že nařízení (EU) 2015/751 zavádí pravidla pro mezibankovní poplatky za karetní platby. Mezibankovní poplatky představují hlavní základní prvek poplatků obchodníků za karty a karetní platby. Příplatky jsou jednou z cest, kterou obchodníci někdy využívají ke kompenzaci dodatečných nákladů na karetní platby. Nařízením (EU) 2015/751 se stanoví omezení výše mezibankovních poplatků. Tato omezení se budou uplatňovat dříve, než bude zaveden zákaz stanovený v této směrnici. Členské státy by proto měly zvážit možnost zabránit příjemcům v tom, aby požadovali poplatky za používání platebních prostředků, u nichž jsou mezibankovní poplatky upraveny v kapitole II nařízení (EU) 2015/751.

- (67) Přestože tato směrnice uznává význam platebních institucí, hlavní branou spotřebitelů pro získání platebních prostředků zůstávají úvěrové instituce. Vydávání karetního platebního prostředku poskytovatelem platebních služeb, ať již úvěrovou institucí nebo platební institucí, jiným než poskytovatelem, který vede účet klienta, by zajistilo větší hospodářskou soutěž na trhu, a tím i lepší výběr a větší nabídku pro spotřebitele. Přestože se v současné době většina plateb v místě prodeje uskutečňuje pomocí karty, stávající míra inovací v oblasti plateb by v nadcházejících letech mohla vést k rychlému rozvoji nových způsobů platby. Je proto vhodné, aby Komise v rámci přezkumu směrnice tomuto vývoji věnovala zvláštní pozornost, zejména pokud jde o případnou nutnost revidovat ustanovení o potvrzení disponibility peněžních prostředků. V případě poskytovatele platebních služeb vydávajícího karetní platební prostředek, zejména debetní karty, by získání potvrzení o disponibilitě peněžních prostředků na účtu klienta od poskytovatele platebních služeb, který vede účet, umožnilo vydavateli lépe řídit a snižovat své úvěrové riziko. Současně s tím by nemělo vydané potvrzení poskytovateli platebních služeb, který vede účet, umožnit zablokovat peněžní prostředky na platebním účtu plátce.
- (68) Použití karty nebo karetního platebního prostředku k provedení platby často povede k vytvoření zprávy potvrzující disponibilitu peněžních prostředků a ke dvěma následným platebním transakcím. První transakce se uskuteční mezi vydavatelem a poskytovatelem platebních služeb, který vede účet obchodníka, zatímco druhá transakce, obvykle inkaso, se uskuteční mezi poskytovatelem platebních služeb, který vede účet plátce, a vydavatelem. S oběma transakcemi by mělo být zacházeno stejným způsobem jako se všemi jinými rovnocennými transakcemi. Poskytovatelé platebních služeb vydávající karetní platební prostředky by měli požívat stejných práv a měly by se na ně vztahovat stejné povinnosti podle této směrnice, bez ohledu na to, zda se jedná o poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce, zejména z hlediska povinností (například ověření) a odpovědnosti vůči jednotlivým aktérům v platebním řetězci. Jelikož žádost poskytovatele platebních služeb a potvrzení o disponibilitě peněžních prostředků lze provést prostřednictvím existujících bezpečných komunikačních kanálů, technických postupů a infrastruktury pro komunikaci mezi poskytovateli služeb iniciování platby nebo poskytovateli služeb informování o účtu a poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet, při současném dodržení potřebných bezpečnostních opatření, neměly by poskytovatelům platebních služeb ani držitelům karet vznikat žádné další náklady. Mimoto, bez ohledu na to, zda se platební transakce uskutečňuje v internetovém prostředí, to znamená na internetových stránkách obchodníka, nebo obchodním místě, by poskytovatel platebních služeb, který vede účet, navíc měl mít povinnost poskytnout potvrzení vyžádané vydavatelem pouze v případě, že účty poskytovatelů platebních služeb, kteří vedou účet, jsou pro účely tohoto potvrzení elektronicky přístupné alespoň prostřednictvím on-line bankovníctví. Vzhledem ke specifické povaze elektronických peněz nemělo by být možné uplatňovat tento mechanismus na platební transakce iniciované prostřednictvím karetních platebních prostředků, na nichž jsou uloženy elektronické peníze ve smyslu směrnice 2009/110/ES.
- (69) Povinnost bezpečně uchovávat osobní bezpečnostní údaje je nanejvýš důležitá k zajištění ochrany peněžních prostředků uživatele platebních služeb a k omezení rizik souvisejících s podvody a neoprávněným přístupem k platebnímu účtu. Podmínky a další povinnosti, které poskytovatelé platebních služeb v souvislosti s bezpečným uchováváním osobních bezpečnostních údajů uživatelům platebních služeb ukládají, by však neměly být formulovány způsobem, který uživatelům platebních služeb brání ve využívání služeb nabízených jinými poskytovateli platebních služeb, včetně služeb iniciování platby a služeb informování o účtu. Dále by tyto podmínky neměly obsahovat žádné ustanovení, které by jakkoli znesnadňovalo využívání platebních služeb jiných poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení nebo kteří jsou zapsáni do rejstříku podle této směrnice.
- (70) V zájmu snížení rizik a důsledků neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí by uživatel platebních služeb měl poskytovatele platebních služeb co nejdříve informovat o veškerých sporech týkajících se údajně neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí za předpokladu, že poskytovatel platebních služeb splnil své informační povinnosti podle této směrnice. Pokud uživatel platebních služeb dodrží lhůtu pro oznámení, měl by mít možnost uplatnit své nároky v rámci vnitrostátních promlčecích lhůt. Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování dalších nároků ve vztazích mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb.
- (71) V případě neautorizované platební transakce by měl poskytovatel platebních služeb částku této transakce plátcí okamžitě vrátit. Pokud však existuje závažné podezření, že k neautorizované transakci došlo v důsledku podvodného jednání uživatele platebních služeb, a pokud je toto podezření založeno na objektivních důvodech sdělených relevantnímu vnitrostátnímu orgánu, měl by mít poskytovatel platebních služeb před vrácením částky plátcí možnost provést v přiměřené lhůtě šetření. V zájmu ochrany plátce před jakýmkoliv znevýhodněním by den valuty připsání vrácené částky neměl být pozdější než den, kdy byla částka z jeho účtu odepsána. Aby byl uživatel platebních služeb motivován k nahlášení každé krádeže nebo ztráty platebního prostředku bez zbytečného odkladu svému poskytovateli platebních služeb a aby se tak snížilo riziko neautorizovaných platebních transakcí, měl by

uživatel nést odpovědnost pouze za velmi omezenou částku, s výjimkou případů, kdy se uživatel platebních služeb dopustil podvodného jednání nebo hrubé nedbalosti. V tomto kontextu se k zajištění jednotné a vysoké úrovně ochrany uživatele v rámci Unie jeví jako adekvátní částka 50 EUR. V případě, že se plátce o ztrátě, odcizení nebo zneužití platebního prostředku nemohl dozvědět, nemělo by to zakládat jakoukoli jeho odpovědnost. Jakmile navíc uživatel poskytovateli platebních služeb oznámí, že jeho platební prostředek mohl být zneužit, neměla by být na uživateli platebních služeb požadována úhrada žádných dalších ztrát vyplývajících z neautorizovaného použití daného prostředku. Touto směrnicí není dotčena odpovědnost poskytovatelů platebních služeb za technické zabezpečení jejich vlastních produktů.

- (72) Při posuzování možné nedbalosti nebo hrubé nedbalosti na straně uživatele platebních služeb by se mělo přihlídnout ke všem okolnostem. Důkazy a stupeň údajné nedbalosti by se obecně měly hodnotit podle vnitrostátních právních předpisů. Zatímco pojem nedbalost znamená porušení povinnosti péče, hrubá nedbalost však musí znamenat více než pouhou nedbalost a musí být spojena s jednáním vykazujícím značnou míru neopatrnosti, jako například uchovávání osobních údajů používaných k autorizaci platební transakce vedle platebního prostředku v otevřené formě snadno rozpoznatelné pro třetí osoby. Smluvní podmínky a podmínky týkající se poskytování a používání platebního prostředku, jejichž důsledkem by bylo zvýšení důkazního břemene spotřebitele nebo snížení důkazního břemene vydavatele, by se měly považovat za neplatné od samého počátku. Kromě toho ve zvláštních případech, a zejména pokud se platební prostředek nenachází v místě prodeje, jako například v případě platby přes Internet, je vhodné, aby povinnost předložit důkazy o údajné nedbalosti byla na straně poskytovatele platebních služeb, neboť možnosti plátce tak učinit jsou v takových případech velmi omezené.
- (73) Je třeba přijmout ustanovení týkající se podílu na ztrátách v případě neautorizovaných platebních transakcí. Na uživatele platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli, se mohou vztahovat odlišná ustanovení, neboť takoví uživatelé jsou obvykle lépe schopni posoudit riziko podvodu a učinit protiopatření. Za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele by měl být plátce vždy oprávněn požadovat vrácení prostředků od svého poskytovatele platebních služeb, který vede účet, a to i v případě, že je do platební transakce zapojen poskytovatel služeb iniciování platby. Tím není dotčeno rozdělení odpovědnosti mezi poskytovatele platebních služeb.
- (74) V případě služeb iniciování platby by měly být práva a povinnosti uživatelů platebních služeb a poskytovatelů platebních služeb přiměřené poskytované službě. Především rozdělení odpovědnosti mezi poskytovatele platebních služeb, který vede účet, a poskytovatele služeb iniciování platby, který se na transakci podílí, by mělo tyto subjekty motivovat k tomu, aby přijaly odpovědnost za příslušné části transakce, které jsou pod jejich kontrolou.
- (75) Tato směrnice usiluje o zvýšení ochrany spotřebitele v případě karetních platebních transakcí, u nichž v okamžiku, kdy plátce dává souhlas s provedením platební transakce, není známa přesná částka této transakce, například u bezobslužných čerpacích stanic, smluv o pronájmu vozidla nebo při provádění hotelových rezervací. Poskytovatel platebních služeb plátce by měl mít možnost peněžní prostředky na platebním účtu plátce zablokovat pouze tehdy, jestliže plátce dal souhlas s přesnou částkou, která má být zablokována, přičemž tyto peněžní prostředky by měly být bez zbytečného prodlení po obdržení informace o přesné částce platební transakce a nejpozději okamžitě po obdržení platebního příkazu uvolněny.
- (76) Cílem projektu SEPA je dále rozvíjet společné celounijní platební služby, jimiž mají být nahrazeny stávající vnitrostátní platební služby, pokud jde o platby denominované v eurech. Za účelem zajištění úplného přechodu na celounijní úhrady a inkasa stanoví nařízení (EU) č. 260/2012 technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech. Ve vztahu k inkasům uvedené nařízení stanoví, že plátce dává souhlas jak příjemci, tak poskytovateli platebních služeb plátce (přímo nebo nepřímo prostřednictvím příjemce), a že zmocnění k inkasu spolu s jejich pozdějšími změnami či dokladem o jejich zrušení se uchovávají u příjemce nebo u jím pověřené třetí osoby. Stávající a doposud jediné celoevropské schéma pro spotřebitelské inkasní platby v eurech, vytvořené Evropskou radou pro platební styk, je založeno na zásadě, že zmocnění k provedení inkasa uděluje plátce příjemci a toto zmocnění se spolu s jeho pozdějšími změnami či dokladem o jeho zrušení uchovává u příjemce. Zmocnění může být rovněž uchováváno u třetí osoby pověřené příjemcem. Za účelem získání široké podpory veřejnosti pro SEPA a zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele v rámci SEPA stanoví stávající celoevropské schéma inkasních plateb nepodmíněně právo na vrácení prostředků v případě povolených transakcí. S ohledem na tuto skutečnost má tato směrnice za cíl stanovit nepodmíněně právo na vrácení prostředků, a to coby obecný požadavek pro všechny inkasní transakce v Unii denominované v eurech.

Souběžně se SEPA však v členských státech, jejichž měnou není euro, nadále existují starší inkasní schémata pro platby v jiné měně než v eurech. Tato schémata prokazují svoji účinnost a zajišťují plátcí stejně vysokou úroveň ochrany pomocí jiných ochranných mechanismů, jež nejsou vždy založeny na nepodmíněném právu na vrácení prostředků. V takovém případě by měl být plátcе obecným pravidlem týkajícím se vrácení prostředků chráněn, pokud provedená platební transakce převyšuje částku, kterou bylo možné rozumně předpokládat. Kromě toho by měly mít členské státy možnost stanovit pravidla upravující práva na vrácení prostředků, jež jsou pro plátce příznivější. Jak dokazuje přetrvávající existence určitých starších platebních služeb v eurech v některých členských státech, existuje v rámci SEPA skutečná poptávka po zvláštních inkasních produktech denominovaných v eurech. Bylo by vhodné umožnit, aby se plátcе a jeho poskytovatel platebních služeb v rámcové smlouvě dohodli, že plátcе nemá právo na vrácení peněžních prostředků, pokud je chráněn na základě toho, že dá souhlas s provedením transakce přímo svému poskytovateli platebních služeb, včetně případů, kdy tento poskytovatel platebních služeb jedná jménem příjemce, anebo pokud informace o budoucí platební transakci byly plátcí poskytovatelem platebních služeb nebo příjemcem poskytnuty nebo zpřístupněny dohodnutým způsobem nejméně čtyři týdny předem dnem splatnosti. V případě neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí by měl být plátcе v každém případě chráněn obecným pravidlem týkajícím se vrácení peněžních prostředků.

- (77) V zájmu finančního plánování a včasného plnění platebních závazků potřebují spotřebitelé i podniky s určitostí vědět, jak dlouho provedení platebního příkazu trvá. Proto by tato směrnice měla stanovit, odkdy práva a povinnosti nabývají účinku, zejména okamžik, kdy se má za to, že poskytovatel platebních služeb obdržel platební příkaz, včetně okamžiku, kdy mohl poskytovatel platebních služeb daný platební příkaz obdržet prostřednictvím komunikačních prostředků dohodnutých ve smlouvě o platebních službách, bez ohledu na jakékoli předchozí zapojení do procesu vedoucího k vytvoření a předání platebního příkazu, například bezpečnostní kontrolu a kontrolu dostupnosti peněžních prostředků, informace o použití osobního identifikačního čísla nebo vydání platebního přísluší. Dále by přijetí platebního příkazu mělo nastat v okamžiku, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz, na jehož základě má dojít k odepsání peněžních prostředků z účtu plátce. Den nebo okamžik, kdy příjemce předá svému poskytovateli platebních služeb platební příkazy k provedení platby, například ve vztahu k platební kartě nebo inkasům, nebo kdy poskytovatel platebních služeb poskytne příjemci předběžné financování k souvisejícím částkám prostřednictvím podmíněného úvěru k jeho účtu, by v tomto ohledu neměly být důležité. Uživatelé by měli mít možnost spolehnout se na řádné provedení úplného a platného platebního příkazu, pokud poskytovatel platebních služeb nemá žádné smluvní nebo zákonné důvody pro jeho odmítnutí. Pokud poskytovatel platebních služeb platební příkaz odmítne, toto odmítnutí by spolu s jeho odůvodněním mělo být uživateli platebních služeb sděleno při nejbližší příležitosti v souladu s požadavky unijních a vnitrostátních právních předpisů. V případě, že rámcová smlouva obsahuje ustanovení, podle něž může poskytovatel platebních služeb účtovat poplatek za odmítnutí provedení příkazu, měl by být tento poplatek objektivně opodstatněn a měl by být co nejnižší.
- (78) Vzhledem k rychlosti, s jakou moderní plně automatizované platební systémy zpracovávají platební transakce, což znamená, že po určitém okamžiku již nelze platební příkaz zrušit, aniž by nevznikly vysoké náklady v důsledku osobního zásahu, je nezbytné stanovit jasnou lhůtu pro odvolání příkazu. V závislosti na druhu platební služby a platebního příkazu by však mělo být možné na základě dohody stran danou lhůtu vymezit odlišně. Zrušení by se v této souvislosti mělo vztahovat pouze na vztah mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, a nedotýkat se tedy neodvolatelnosti platebních transakcí a jejich zúčtování v platebních systémech.
- (79) Touto neodvolatelností by neměla být dotčena práva nebo povinnosti poskytovatele platebních služeb podle právních předpisů některých členských států, na základě rámcové smlouvy plátce nebo vnitrostátních právních nebo správních předpisů nebo pokynů vrátit plátcí částku provedené platební transakce v případě sporu mezi plátcem a příjemcem. Tato náhrada by se měla považovat za nový platební příkaz. S výjimkou uvedených případů by právní spory vyplývající ze vztahu, na jehož základě byl platební příkaz podán, měly být řešeny výhradně mezi plátcem a příjemcem.
- (80) V zájmu plně integrovaného, přímého zpracování plateb a v zájmu právní jistoty, pokud jde o plnění veškerých souvisejících povinností mezi uživateli platebních služeb, je nezbytné, aby byla na účet příjemce připsána celá částka převedená plátcem. V souladu s tím by nemělo být možné, aby kterýkoli ze zprostředkovatelů, jenž se na uskutečnění platební transakce podílí, mohl provádět odpočty z převáděné částky. Je však zapotřebí umožnit dohodu mezi příjemcem platby a jeho poskytovatelem platebních služeb, která umožní poskytovateli odečítat vlastní poplatky. Aby si však příjemce mohl ověřit, že splatná částka byla řádně uhrazena, měly by poskytnuté následné informace o platební transakci uvádět nejen plnou výši převedených peněžních prostředků, ale také výši veškerých odečtených poplatků.

- (81) Platební prostředky pro platby malých částek by měly sloužit jako levná a snadno použitelná alternativa v případě levného zboží a služeb a neměly by být nadměrně zatíženy přílišnými požadavky. Příslušné požadavky na informace a jejich prováděcí pravidla by proto měly být omezeny na podstatné informace a měly by se rovněž zohlednit technické možnosti, které lze oprávněně očekávat u platebních prostředků určených pro platby velmi malých částek. I přes mírnější režim by uživatelé platebních služeb měli požívat přiměřené ochrany s ohledem na omezená rizika představovaná těmito platebními prostředky, zejména pokud jde o předplacené platební prostředky.
- (82) Pro zvýšení efektivity plateb v rámci celé Unie by lhůta pro provedení všech platebních příkazů z podnětu plátce v eurech nebo měně členského státu, jehož měnou není euro, včetně úhrad a poukázání peněz, měla být nejvýše jeden den. Pro všechny ostatní platby, jako například pro platby z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, včetně inkasa a plateb kartou, by shodná jednodenní lhůta pro provedení měla platit v případě, že neexistuje výslovná dohoda mezi poskytovatelem platebních služeb a plátcem, jež by pro provedení stanovila delší lhůtu. Výše uvedené lhůty by mělo být možné prodloužit o jeden pracovní den, pokud je platební příkaz podán na papíře. To umožňuje poskytovat i nadále platební služby těm spotřebitelům, kteří jsou zvyklí pouze na papírové doklady. V případě použití inkasního schématu by poskytovatel platebních služeb příjemce měl inkasní příkaz předat ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a jeho poskytovatelem platebních služeb, aby bylo možné provést zúčtování v dohodnutý den splatnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že vnitrostátní platební infrastruktury jsou často vysoce efektivní, a s cílem zabránit jakémukoliv zhoršení současné úrovně služeb, by členské státy měly mít možnost zachovat nebo zavést pravidla, jež případně stanoví lhůtu pro provedení platby kratší než jeden pracovní den.
- (83) Ustanovení o převodu částky v plné výši a o lhůtě pro provedení platby by měla představovat osvědčený postup v případě, že se jeden z poskytovatelů platebních služeb nenachází v Unii.
- (84) Pro posílení důvěry spotřebitelů v harmonizovaný platební trh je zcela zásadní, aby uživatelé platebních služeb byli obeznámeni se skutečnými náklady a poplatky spojenými s platebními službami, a mohli se tak řádně rozhodovat. Používání netransparentních metod tvorby cen by proto mělo být zakázáno, neboť se všeobecně uznává, že tyto metody uživatelům velmi znesnadňují zjištění skutečné ceny platební služby. Zejména je třeba zamezit valutování v neprospěch uživatele.
- (85) Hladký a účinný chod platebního systému závisí na tom, zda se uživatel může spolehnout, že poskytovatel platebních služeb provede platební transakci správně a v dohodnutém čase. Poskytovatel platebních služeb je obvykle schopen vyhodnotit rizika spojená s platební transakcí. Je to právě poskytovatel platebních služeb, kdo poskytuje platební systém, zařizuje zpětné vyžádání nesprávně umístěných nebo nesprávně přidělených peněžních prostředků a ve většině případů rozhoduje o zprostředkovatelích, kteří se provedení platební transakce účastní. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je namístě, s výjimkou neobvyklých a nepředvídatelných okolností, aby poskytovatel platebních služeb nesl odpovědnost za provedení platební transakce, kterou přijal od uživatele, kromě takových jednání a opomenutí na straně poskytovatele platebních služeb příjemce, kterého si vybral výhradně příjemce. Aby však plátce nezůstal zcela bez ochrany v případě nepravděpodobných situací, kdy není jasné, zda poskytovatel platebních služeb příjemce danou částku platby řádně obdržel či nikoliv, měl by příslušné důkazní břemeno nést poskytovatel platebních služeb plátce. Zpravidla lze očekávat, že zprostředkovatelská instituce, obvykle „neutrální“ subjekt jako například centrální banka nebo clearingová instituce, převádějící částku platby od odesílajícího poskytovatele platebních služeb k přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, bude údaje o účtu ukládat a bude schopna je v případě potřeby poskytnout přijímajícímu poskytovateli platebních služeb. Jakmile je částka platby připsána na účet přijímajícího poskytovatele platebních služeb, příjemci vůči jeho poskytovateli platebních služeb okamžitě vzniká nárok na připsání částky na jeho účet.
- (86) Poskytovatel platebních služeb plátce, který je poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, nebo případně poskytovatelem služeb iniciování platby, by měl nést odpovědnost za správné provedení platby, mimo jiné zejména odpovědnost za celou částku platební transakce a lhůtu pro její provedení, jakož i plnou odpovědnost za jakékoli selhání dalších stran v platebním řetězci až po účet příjemce. V důsledku této odpovědnosti by poskytovatel platebních služeb plátce měl v případě, že poskytovateli platebních služeb příjemce nebyla částka v plné výši připsána nebo byla připsána pozdě, opravit příslušnou platební transakci nebo vrátit bez zbytečného odkladu příslušnou částku transakce plátcovi, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné nároky, které lze uplatnit v souladu s vnitrostátním právem. Vzhledem k odpovědnosti poskytovatele platebních služeb by plátce ani příjemce neměli nést žádné náklady související s nesprávnou platbou. Členské státy by měly zajistit, aby v případě neprovedení nebo nesprávného či opožděného provedení platebních transakcí byl den valuty opravných plateb prováděných poskytovateli platebních služeb vždy stejný jako den valuty v případě správné provedené platby.

- (87) Tato směrnice by se měla týkat pouze smluvních závazků a odpovědnosti mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Řádné fungování úhrad a jiných platebních služeb však vyžaduje, aby poskytovatelé platebních služeb a jejich zprostředkovatelé, například zpracovatelé, měli uzavřeny smlouvy, v nichž jsou stanoveny jejich vzájemná práva a povinnosti. Otázky týkající se odpovědnosti představují podstatnou část těchto jednotlivých smluv. K zajištění toho, aby se poskytovatelé platebních služeb a zprostředkovatelé podílející se na platební transakci mohli na sebe navzájem spolehnout, je nezbytné mít právní jistotu, že poskytovatel platebních služeb, který nenese odpovědnost, získá náhradu za vzniklé ztráty nebo částky uhrazené podle ustanovení této směrnice o odpovědnosti. Další práva a podrobnosti týkající se náhrady škody a způsobu vyřizování nároků vůči poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli vyplývajících z nesprávného provedení platební transakce tak mohou být upraveny smluvně.
- (88) Je třeba umožnit poskytovateli platebních služeb, aby jednoznačně stanovil údaje potřebné pro správné provedení platebního příkazu. Na druhé straně však, aby se zabránilo roztržičnosti a nebylo ohroženo zavádění integrovaných platebních systémů v Unii, by nemělo být členským státům dovoleno vyžadovat u platebních transakcí používání konkrétního identifikátoru. To by ovšem členským státům nemělo bránit v tom, aby od poskytovatele platebních služeb plátce vyžadovaly jednání s náležitou péčí a ověřování shody jedinečného identifikátoru, je-li to technicky možné bez nutnosti osobního zásahu, jakož i odmítnutí platebního příkazu v případě, že je zjištěna neshoda jedinečného identifikátoru, a informování plátce o této skutečnosti. Odpovědnost poskytovatele platebních služeb by měla být omezena na správné provedení platební transakce v souladu s platebním příkazem uživatele platební služby. Pokud by se peněžní prostředky, jež byly předmětem platební transakce, dostaly k nesprávnému příjemci z důvodu nesprávného jedinečného identifikátoru poskytnutého plátcem, neměli by za to nést odpovědnost poskytovatelé platebních služeb plátce ani příjemce, avšak měli by být povinni vynaložením přiměřeného úsilí spolupracovat na vrácení těchto peněžních prostředků, a to i sdělením příslušných informací.
- (89) Poskytování platebních služeb poskytovateli platebních služeb může zahrnovat zpracování osobních údajů. Pro účely této směrnice se na zpracování osobních údajů vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾, vnitrostátní předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽²⁾. Konkrétně dochází-li pro účely této směrnice ke zpracování osobních údajů, měl by být stanoven přesný účel, uveden příslušný právní základ a měly by být dodržovány příslušné požadavky na bezpečnost stanovené ve směrnici 95/46/ES a současně by měly být respektovány zásady nutnosti, proporcionality, účelového omezení a přiměřené doby uchovávání údajů. Součástí všech systémů zpracovávání osobních údajů, které jsou v rámci této směrnice vytvořeny a používány, by měla být rovněž ochrana údajů již od návrhu a standardní nastavení ochrany údajů.
- (90) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života, práva na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, práva na účinné prostředky nápravy a práva nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin. Tato směrnice musí být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (91) Poskytovatelé platebních služeb jsou odpovědní za bezpečnostní opatření. Tato opatření musí být úměrná příslušným bezpečnostním rizikům. Poskytovatelé platebních služeb by měli vytvořit rámec pro zmírnění rizik a zachování účinných postupů pro řízení incidentů. Měl by být zřízen mechanismus pravidelného podávání zpráv, který zajistí, že budou poskytovatelé platebních služeb příslušným orgánům pravidelně poskytovat aktuální hodnocení svých bezpečnostních rizik a informace o opatřeních přijatých v reakci na tato rizika. Aby se zajistilo, že škody vzniklé uživatelům, jiným poskytovatelům platebních služeb nebo platebním systémům, jako je vážné narušení platebního systému, budou minimální, je zásadní, aby poskytovatelé platebních služeb měli dále povinnost oznámit jakýkoliv závažný bezpečnostní incident bez zbytečného odkladu příslušným orgánům. Měla by být stanovena koordinační úloha orgánu EBA.
- (92) Povinnostmi oznamování bezpečnostních incidentů by neměly být dotčeny povinnosti oznamování jiných incidentů stanovené v jiných právních aktech Unie a veškeré požadavky podle této směrnice by měly být uvedeny do souladu s oznamovacími povinnostmi, které ukládá jiné právo Unie, a měly by být těmito oznamovacími povinnostmi přiměřené.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (93) Je nezbytné vytvořit jasný právní rámec, který stanoví podmínky, za nichž mohou poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu poskytovat své služby se souhlasem majitele účtu, aniž by byli poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, žádání o to, aby pro poskytování těchto druhů služeb používali konkrétní obchodní model, ať již na základě přímého nebo nepřímého přístupu. Poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu na jedné straně a poskytovatel platebních služeb, který vede účet, na straně druhé by měli dodržovat nezbytné požadavky na ochranu údajů a bezpečnostní požadavky stanovené nebo uvedené v této směrnici nebo obsažené v návrzích regulačních technických norem vypracovaných orgánem EBA. Tyto regulační technické normy by měly být slučitelné s jednotlivými technologickými řešeními, která jsou k dispozici. Za účelem zajištění bezpečné komunikace mezi příslušnými aktéry v souvislosti s těmito službami by měl EBA rovněž určit požadavky na společné a otevřené standardy komunikace, jež by měli zavést všichni poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet a kteří umožňují poskytování platebních služeb online. Tyto společné a otevřené standardy by měly zajistit interoperabilitu různých technologických řešení komunikace. Tyto společné a otevřené standardy by dále měly zajistit, aby si byl poskytovatel platebních služeb, který vede účet, vědom toho, že je kontaktován poskytovatelem služeb iniciování platby nebo poskytovatelem služeb informování o účtu, a nikoliv samotným klientem. Tyto standardy by dále měly zajistit, aby poskytovatelé služeb iniciování platby a poskytovatelé služeb informování o účtu komunikovali s poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, a se zúčastněnými klienty bezpečným způsobem. Při vypracovávání těchto požadavků by měl EBA věnovat zvláštní pozornost skutečnosti, že uvedené standardy, které mají být uplatňovány, mají umožňovat používání všech běžných druhů zařízení (například počítačů, tabletů a mobilních telefonů) k provádění různých platebních služeb.
- (94) Při vypracovávání regulačních technických norem týkajících se ověřování a komunikace by měl EBA systematicky posuzovat a zohledňovat rozměr ochrany soukromí, aby mohl určit rizika spojená s každým dostupným technickým řešením a opravné prostředky, jež by mohly být zavedeny k minimalizaci hrozeb v oblasti ochrany údajů.
- (95) Bezpečnost elektronických plateb je zásadní pro zajištění ochrany uživatelů a rozvoj stabilního prostředí pro elektronické obchodování. Všechny platební služby nabízené elektronicky by měly být prováděny bezpečným způsobem, s přijetím technologií, které jsou schopny zaručit bezpečné ověření uživatele a v maximální možné míře snížit riziko podvodu. Podle všeho není nutné zaručit tutéž úroveň ochrany pro platební transakce iniciované a provedené jinými metodami než s použitím elektronických platforem nebo zařízení, jako jsou například papírové platební transakce, objednávky přes Internet nebo po telefonu. Stabilní růst plateb přes Internet a pomocí mobilního telefonu je doprovázen všeobecným posílením bezpečnostních opatření. Platební služby nabízené prostřednictvím internetu nebo přes jiné kanály komunikace na dálku, jejichž fungování nezávisí na tom, kde se zařízení použité k iniciování platební transakce a použité platební prostředky fyzicky nacházejí, by proto měly zahrnovat ověřování transakcí prostřednictvím dynamických kódů, aby si byl uživatel vždy vědom částky a příjemce transakce, kterou právě autorizuje.
- (96) Tato bezpečnostní opatření by měla být slučitelná s mírou rizika spojeného s danou platební službou. Proto by měly být v regulačních technických normách uvedeny výjimky z uplatňování bezpečnostních požadavků, aby byl možný rozvoj uživatelsky vstřícných a dostupných způsobů platby pro platby s nízkým rizikem, jako jsou například bezkontaktní platby velmi malých částek v místě prodeje, ať již s použitím mobilního telefonu či jinak. K omezení rizik souvisejících s phishingem a dalšími podvodnými činnostmi je nezbytné zajistit bezpečné používání osobních bezpečnostních údajů. V tomto ohledu by měl mít uživatel možnost spolehnout se na přijetí opatření, která chrání důvěrnost a integritu jeho osobních bezpečnostních údajů. Mezi tato opatření obvykle patří šifrovací systémy, které jsou založeny na osobních zařízeních plátce, včetně čteček karet nebo mobilních telefonů, nebo které plátcí prostřednictvím jiného kanálu, jako například SMS nebo e-mailu, poskytuje poskytovatel platebních služeb, který vede účet. Uvedená opatření, obvykle včetně šifrovacích systémů, které mohou vést ke vzniku ověřovacích kódů, například jednorázových hesel, mohou bezpečnost platebních transakcí posílit. Používání těchto ověřovacích kódů ze strany uživatelů platebních služeb by mělo být považováno za slučitelné s jejich povinnostmi v souvislosti s platebními prostředky a osobními bezpečnostními údaji i v případě zapojení poskytovatelů služeb iniciování platby nebo poskytovatelů služeb informování o účtu.
- (97) Členské státy by měly stanovit, zda příslušné orgány určené pro udělování povolení platebním institucím mohou být rovněž příslušnými orgány, pokud jde o postupy pro alternativní řešení sporů.
- (98) Aniž je dotčeno právo klientů podat žalobu k soudu, měly by členské státy zajistit snadno přístupné, přiměřené, nezávislé, nestranné, transparentní a účinné postupy pro alternativní řešení sporů mezi poskytovateli platebních služeb a uživateli platebních služeb, jež vyplývají z práv a povinností stanovených v této směrnici. Nařízení

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽¹⁾ stanoví, že ochranu spotřebitele, kterou mu poskytují kogentní ustanovení právních předpisů země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště, nemá narušovat žádné smluvní podmínky týkající se práva rozhodného pro smlouvu. V zájmu účinného a efektivního způsobu řešení sporů by členské státy měly zajistit, aby poskytovatelé platebních služeb zavedli účinný postup pro podávání a řešení stížností, který by jejich uživatelé platebních služeb mohli použít před tím, než bude spor postoupen k soudnímu řízení či k alternativnímu řešení sporu. V rámci postupu pro podávání stížností by měly být stanoveny krátké a jasně vymezené lhůty pro zaslání odpovědi poskytovatele platebních služeb na stížnost spotřebitele. Členské státy by měly zajistit, aby subjekty zabývající se alternativním řešením sporů měly dostatečnou kapacitu, která jim umožní zapojit se náležitým a efektivním způsobem do přeshraniční spolupráce, pokud jde o spory týkající se práv a povinností podle této směrnice.

- (99) Je nezbytné zajistit účinné uplatňování ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Měly by být proto stanoveny vhodné postupy, podle kterých bude možné řešit stížnosti na poskytovatele platebních služeb, kteří nedodržují tato ustanovení, a jež zajistí, že v případě potřeby budou uloženy účinné, přiměřené a odrazující sankce. V zájmu zajištění účinného souladu s touto směrnicí by členské státy měly určit příslušné orgány, které splňují podmínky podle nařízení (EU) č. 1093/2010 a které jsou nezávislé na poskytovatelích platebních služeb. Z důvodů transparentnosti by členské státy měly Komisi oznámit, které orgány byly určeny, a podat jasný popis jejich povinností podle této směrnice.
- (100) Aniž je dotčeno právo podat žalobu k soudu za účelem zajištění dodržování této směrnice, měly by členské státy zabezpečit, že příslušným orgánům budou rovněž svěřeny nezbytné pravomoci, včetně pravomoci ukládat sankce, pokud poskytovatel platebních služeb nedodržuje práva a povinnosti stanovené v této směrnicí, zejména pokud hrozí riziko opakování porušení nebo jiné obavy týkající se kolektivních zájmů spotřebitelů.
- (101) Je důležité, aby byli spotřebitelé jasně a srozumitelně informováni o svých právech a povinnostech vyplývajících z této směrnice. Komise by proto měla vytvořit informační leták o těchto právech a povinnostech.
- (102) Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o odpovědnost za škodu způsobenou nepřesností při vyjádření nebo šíření prohlášení.
- (103) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení týkající se uplatňování DPH na platební služby podle směrnice Rady 2006/112/ES ⁽²⁾.
- (104) Uvádí-li tato směrnice částky v eurech, je třeba těmito částkami rozumět ekvivalent v národní měně členského státu, jehož měnou není euro.
- (105) V zájmu právní jistoty je vhodné přijmout přechodná ustanovení, podle nichž by bylo osobám, které zahájily svou činnost jako platební instituce v souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnicí 2007/64/ES a platnými před vstupem této směrnice v platnost, umožněno pokračovat v jejich činnosti v daném členském státu po určité období.
- (106) Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu odkazu na doporučení 2003/361/ES, pokud se změní, a pokud jde o úpravu, s ohledem na inflaci, průměrné částky platebních transakcí prováděných poskytovatelem platebních služeb, kterou členské státy, jež upouštějí od uplatňování (části) požadavků na povolení u menších platebních institucí, používají jako prahovou hodnotu. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla náležitou konzultaci, včetně konzultací na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (107) Při zajišťování jednotného uplatňování této směrnice by se Komise měla moci spolehnout na odborné znalosti a podporu orgánu EBA, jehož úkolem by mělo být vypracovávat obecné pokyny a připravovat návrhy regulačních technických norem pro bezpečnostní aspekty platebních služeb, zejména pokud jde o silné ověření klienta, a na spolupráci mezi členskými státy v oblasti poskytování služeb a usazování platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, v jiných členských státech. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat tyto návrhy regulačních technických norem. Tyto konkrétní úkoly jsou plně v souladu s úlohou a povinnostmi orgánu EBA stanovenými v nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (108) Při vypracovávání obecných pokynů, návrhů regulačních technických norem a návrhů prováděcích technických norem podle této směrnice a v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 by měl EBA zajistit, že provede konzultace se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb, a zohlední všechny relevantní zájmy. Je-li to nezbytné k náležitému vyslechnutí všech názorů, měl by EBA vyvinout zvláštní úsilí, aby získal názory příslušných nebankovních aktérů.
- (109) Jelikož cíle této směrnice, totiž hlubší integrace vnitřního trhu platebních služeb, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, jelikož je k tomu zapotřebí harmonizace celé řady různých pravidel, která v současnosti existují v rámci právních systémů jednotlivých členských států, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (110) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽¹⁾ se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (111) Evropský ochránce údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a dne 5. prosince 2013 vydal stanovisko ⁽²⁾.
- (112) Směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (113) Vzhledem k počtu změn, které je třeba ve směrnici 2007/64/ES provést, je vhodné ji zrušit a nahradit,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují tyto kategorie poskytovatelů platebních služeb:

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. C 38, 8.2.2014, s. 14.

- a) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾, včetně jejich poboček ve smyslu bodu 17 uvedeného článku, pokud se tyto pobočky nacházejí v Unii, bez ohledu na to, zda se jedná o pobočky úvěrových institucí se sídlem v Unii, nebo o pobočky úvěrových institucí se sídlem mimo Unii podle článku 47 směrnice 2013/36/EU a vnitrostátních právních předpisů;
- b) instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES, včetně jejich poboček podle článku 8 uvedené směrnice a vnitrostátních právních předpisů, pokud se takové pobočky se nacházejí v Unii a jejich sídlo se nachází mimo Unii, a v případě, že platební služby poskytované těmito pobočkami jsou spojeny s vydáváním elektronických peněz;
- c) poštovní žirové instituce, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněny poskytovat platební služby;
- d) platební instituce;
- e) ECB a národní centrální banky, pokud nejednají jako měnový orgán nebo jako jiné veřejné orgány;
- f) členské státy a jejich regionální a místní orgány, pokud nejednají jako veřejné orgány.

2. Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se:

- a) transparentnosti podmínek a požadavků na informace o platebních službách;
- b) příslušných práv a povinností uživatelů platebních služeb a poskytovatelů platebních služeb v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto pravidelnou činností při výkonu povolání nebo podnikatelské činnosti.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na platební služby poskytované v Unii.

2. Hlavy III a IV se vztahují na platební transakce v měně některého z členských států, kdy se jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí v Unii.

3. Hlava III, s výjimkou čl. 45 odst. 1 písm. b), čl. 52 bodu 2 písm. e) a čl. 56 písm. a), a hlava IV, s výjimkou článků 81 až 86, se vztahují na platební transakce v měně, která není měnou některého členského státu, kdy se jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí v Unii, ve vztahu k těm částem dané platební transakce, které jsou prováděny v Unii.

4. Hlava III, s výjimkou čl. 45 odst. 1 písm. b), čl. 52 bodu 2 písm. e), čl. 52 bodu 5 písm. g) a čl. 56 písm. a), a hlava IV, s výjimkou čl. 62 odst. 2 a 4, článků 76, 77 a 81, čl. 83 odst. 1 a článků 89 a 92, se vztahují na platební transakce ve všech měnách, kdy se na území Unie nachází pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb, ve vztahu k těm částem dané platební transakce, které jsou prováděny v Unii.

5. Členské státy mohou upustit od uplatňování všech ustanovení nebo části ustanovení této směrnice na instituce uvedené v čl. 2 odst. 5 bodech 4 až 23 směrnice 2013/36/EU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

Článek 3

Vynětí z oblasti působnosti

Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) platební transakce uskutečněné výhradně v hotovosti přímo od plátce k příjemci, bez jakéhokoli zásahu zprostředkovatele;
- b) platební transakce od plátce k příjemci uskutečněné prostřednictvím obchodního zástupce oprávněného na základě dohody ke sjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb jménem buď pouze plátce, či pouze příjemce;
- c) profesionální fyzickou přepravu bankovek a mincí, včetně jejich shromažďování, zpracování a doručování;
- d) platební transakce spočívající v neprofesionálním shromažďování a doručování hotovosti v rámci neziskové nebo charitativní činnosti;
- e) služby, kdy příjemce poskytuje hotovost plátcí jako součást platební transakce na výslovnou žádost uživatele platebních služeb těsně před provedením platební transakce prostřednictvím platby za koupi zboží nebo služeb;
- f) směnu hotovosti za hotovost v jiné měně, při níž prostředky nejsou uloženy na platebním účtu;
- g) platební transakce založené na některém z následujících dokladů vystavených na poskytovatele platebních služeb s cílem dát peněžní prostředky k dispozici příjemci:
 - i) papírové šeky podle úmluvy ze dne 19. března 1931 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon šekový,
 - ii) papírové šeky podobné šekům uvedeným v bodu i) upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami úmluvy ze dne 19. března 1931 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon šekový,
 - iii) papírové směnky v souladu s úmluvou ze dne 7. června 1930 podepsanou v Ženevě, která stanoví jednotný zákon směnečný,
 - iv) papírové směnky podobné směnkám uvedeným v bodu iii) upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami úmluvy ze dne 7. června 1930 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon směnečný,
 - v) papírové poukázky,
 - vi) papírové cestovní šeky,
 - vii) papírové poštovní peněžní poukázky podle definice Světové poštovní unie;
- h) platební transakce prováděné v rámci platebního systému nebo systému pro vypořádání obchodů s cennými papíry mezi zúčtovateli, centrálními protistranami, clearingovými institucemi nebo centrálními bankami a jinými účastníky systému a poskytovateli platebních služeb, aniž je dotčen článek 35;

- i) platební transakce související se správou cenných papírů, včetně dividend, výnosů nebo jiných příjmů, nebo s odkoupením nebo prodejem, prováděné osobami uvedenými v písmenu h) nebo investičními podniky, úvěrovými institucemi, subjekty kolektivního investování nebo společnostmi pro správu aktiv poskytujícími investiční služby a jakýmkoli jinými subjekty, které mají povolení provádět úschovu a správu finančních nástrojů;
 - j) služby poskytované poskytovateli technických služeb, kteří podporují poskytování platebních služeb, aniž by v kterémkoli okamžiku převáděné peněžní prostředky přecházely do jejich držby, včetně zpracování a uchovávání údajů, svěřenských služeb a služeb na ochranu soukromí, ověřování údajů a totožnosti, poskytování informačních technologií a komunikačních sítí a poskytování a údržby terminálů a zařízení využívaných v oblasti platebních služeb, s výjimkou služeb iniciování platby a služeb informování o účtu;
 - k) služby založené na specifických platebních prostředcích, které lze použít pouze omezeným způsobem a které splňují některou z těchto podmínek:
 - i) prostředky umožňující držiteli pořizovat zboží nebo služby pouze v prostorách jejich vydavatele nebo v rámci omezené sítě poskytovatelů služeb na základě přímé obchodní smlouvy s profesionálním vydavatelem,
 - ii) prostředky, které lze používat pouze k pořízení určitého velmi omezeného sortimentu zboží a služeb,
 - iii) prostředky poskytnuté na žádost podniku nebo subjektu veřejného sektoru, jež jsou platné pouze v jednom členském státě a jsou regulované vnitrostátním nebo regionálním veřejným orgánem pro zvláštní sociální nebo daňové účely za účelem pořízení konkrétního zboží nebo služeb od dodavatelů, kteří mají obchodní smlouvu s vydavatelem;
 - l) platební transakce ze strany poskytovatele sítí nebo služeb elektronických komunikací poskytované vedle služeb elektronických komunikací pro účastníky sítě nebo služby:
 - i) za účelem nákupu digitálního obsahu a hlasových služeb, a to bez ohledu na zařízení, které se k nákupu nebo spotřebě digitálního obsahu použije, vyúčtované na souvisejícím účtu; nebo
 - ii) prováděné z elektronického zařízení nebo jeho prostřednictvím a vyúčtované na souvisejícím účtu v rámci charitativní činnosti nebo za účelem nákupu lístků či vstupenek;
- za předpokladu, že hodnota každé jednotlivé platební transakce uvedené v bodech i) a ii) nepřesahuje 50 EUR a:
- souhrnná hodnota platebních transakcí u každého jednotlivého účastníka nepřesahuje 300 EUR měsíčně; nebo
 - v případě, že si účastník předplatí u poskytovatele sítí nebo služeb elektronických komunikací účet, souhrnná hodnota platebních transakcí nepřesahuje 300 EUR měsíčně;
- m) platební transakce prováděné mezi poskytovateli platebních služeb, jakož i mezi jejich zástupci nebo pobočkami, na jejich vlastní účet;
 - n) platební transakce a související služby mezi mateřským podnikem a jeho dceřiným podnikem, nebo mezi dceřinými podniky téhož mateřského podniku, bez jakéhokoli zásahu prostřednictvím poskytovatele platebních služeb, který není podnikem patřícím do téže skupiny;
 - o) služby pro výběr hotovosti pomocí bankomatů ze strany poskytovatelů jednajících jménem jednoho nebo více vydavatelů karet, kteří nejsou jednou ze stran rámcové smlouvy s klientem vybírajícím peníze z platebního účtu, za podmínky, že tito poskytovatelé neprovádějí jiné platební služby uvedené v příloze I. Avšak informace o veškerých poplatcích za výběr stanovené v článcích 45, 48, 49 a 59 musí být klientovi poskytnuty před provedením výběru i na stvrzence na závěr transakce po uskutečnění výběru hotovosti.

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „domovským členským státem“:
 - a) členský stát, na jehož území se nachází sídlo poskytovatele platebních služeb, nebo
 - b) členský stát, na jehož území se nachází ústředí poskytovatele platebních služeb, pokud poskytovatel platebních služeb nemá podle vnitrostátního práva sídlo;
- 2) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má poskytovatel platebních služeb zástupce nebo pobočku nebo v němž poskytuje platební služby;
- 3) „platební službou“ jedna nebo více podnikatelských činností uvedených v příloze I;
- 4) „platební institucí“ právnická osoba, jíž bylo v souladu s článkem 11 uděleno povolení poskytovat a provádět platební služby v celé Unii;
- 5) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce nebo jeho jménem, nebo z podnětu příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 6) „platební transakcí na dálku“ platební transakce iniciovaná po internetu nebo prostřednictvím zařízení, které lze použít k dálkové komunikaci;
- 7) „platebním systémem“ systém sloužící k převodu peněžních prostředků, s formálními a standardizovanými postupy a společnými pravidly pro zpracování, zúčtování nebo vypořádání platebních transakcí;
- 8) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z tohoto platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu plátce fyzická nebo právnická osoba, která zadá platební příkaz;
- 9) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- 10) „uživatel platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce, příjemce nebo obojí;
- 11) „poskytovatelem platebních služeb“ subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 nebo fyzická či právnická osoba požívající výjimky podle článků 32 nebo 33;
- 12) „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více uživatelů platebních služeb, který je využíván k provádění platebních transakcí;
- 13) „platebním příkazem“ jakýkoli pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem jejich poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 14) „platebním prostředkem“ jakékoli personalizované zařízení nebo soubor postupů sjednaný mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, které jsou používány k iniciování platebního příkazu;

- 15) „službou iniciování platby“ služba k iniciování platebního příkazu na žádost uživatele platebních služeb ve vztahu k platebnímu účtu vedenému u jiného poskytovatele platebních služeb;
- 16) „službou informování o účtu“ služba on-line, jejímž cílem je poskytnout konsolidované informace o jednom nebo více platebních účtech uživatele platebních služeb vedených buď u jiného poskytovatele platebních služeb, nebo u více než jednoho poskytovatele platebních služeb;
- 17) „poskytovatelem platebních služeb, který vede účet,“ poskytovatel platebních služeb, který pro plátce poskytuje a vede platební účty;
- 18) „poskytovatelem služeb iniciování platby“ poskytovatel platebních služeb vykonávající podnikatelskou činnost uvedenou v bodě 7 přílohy I;
- 19) „poskytovatelem služeb informování o účtu“ poskytovatel platebních služeb vykonávající podnikatelskou činnost uvedenou v bodě 8 přílohy I;
- 20) „spotřebitelem“ fyzická osoba, která na základě smluv o platebních službách, na něž se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nespadá do její obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;
- 21) „rámcovou smlouvou“ smlouva o platebních službách, kterou se řídí budoucí provádění jednotlivých a navazujících platebních transakcí a která může obsahovat povinnosti a podmínky pro zřízení platebního účtu;
- 22) „poukazováním peněz“ platební služba, při které dochází k přijetí peněžních prostředků od plátce, bez vytvoření jakéhokoliv platebního účtu na jméno plátce nebo příjemce, výhradně za účelem převodu příslušné částky příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb jednajícím jménem příjemce nebo při níž dochází k přijetí těchto peněžních prostředků jménem příjemce a jejich zpřístupnění příjemci;
- 23) „inkasem“ platební služba pro odepsání částky transakce z účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu, který plátce udělil příjemci, poskytovateli platebních služeb příjemce nebo svému vlastnímu poskytovateli platebních služeb;
- 24) „úhradou“ platební služba za účelem připsání částky na platební účet příjemce prostřednictvím platební transakce nebo řady platebních transakcí z platebního účtu plátce provedených na základě pokynů plátce poskytovatelem platebních služeb, u něhož má plátce veden platební účet;
- 25) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES;
- 26) „dnem valuty“ referenční čas, který poskytovatel platebních služeb používá při výpočtu úroků z peněžních prostředků odepsaných z platebního účtu nebo připsaných na platební účet;
- 27) „referenčním směnným kurzem“ směnný kurz, jenž se použije jako základ pro výpočet jakékoli směny měny a jenž je zpřístupněn poskytovatelem platebních služeb nebo pochází z veřejně přístupného zdroje;
- 28) „referenční úrokovou sazbou“ úroková sazba, jež se použije jako základ pro výpočet jakéhokoli úroku, který má být uplatněn, a jež pochází z veřejně přístupného zdroje, který mohou strany smlouvy o platební službě ověřit;
- 29) „ověřením“ postup, který poskytovateli platebních služeb umožňuje ověřit totožnost uživatele platebních služeb nebo platnost použití konkrétního platebního prostředku, včetně využití osobních bezpečnostních údajů uživatele;

- 30) „silným ověřením klienta“ ověření založené na použití dvou nebo více navzájem nezávislých prvků z kategorie znalost (to, co ví pouze uživatel), držení (to, co drží pouze uživatel) a inherence (to, čím uživatel je), kdy nesplněním jednoho z nich není ovlivněna spolehlivost ostatních; postup je navržen tak, aby byla chráněna důvěrnost ověřovacích údajů;
- 31) „osobními bezpečnostními údaji“ osobní prvky, které poskytovatel platebních služeb poskytl uživateli platebních služeb pro účely ověření;
- 32) „citlivými údaji o platbách“ údaje, včetně osobních bezpečnostních údajů, které by mohly být použity k podvodu. Pro činnosti poskytovatelů služeb iniciování platby a poskytovatelů služeb informování o účtu nepředstavují jméno majitele účtu a číslo účtu citlivé údaje o platbách;
- 33) „jedinečným identifikátorem“ kombinace písmen, číslic nebo symbolů, kterou uživateli platebních služeb určí poskytovatel platebních služeb a kterou uživatel platebních služeb musí uvést za účelem jednoznačné identifikace jiného uživatele platebních služeb anebo jeho platebního účtu pro platební transakci;
- 34) „prostředky dálkové komunikace“ způsob, který může vést k uzavření smlouvy o platebních službách mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb, aniž by byli současně fyzicky přítomni;
- 35) „trvalým nosičem“ nástroj, který uživateli platebních služeb umožňuje ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí využití po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje kopírování uložených informací beze změny;
- 36) „mikropodnikem“ podnik, který v okamžiku uzavření smlouvy o platebních službách odpovídá definici podle článku 1 a čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení 2003/361/ES;
- 37) „pracovním dnem“ den, kdy má příslušný poskytovatel platebních služeb plátce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce zapojený do provedení platební transakce otevřeno pro obchody potřebné pro provedení platební transakce;
- 38) „zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba, která jménem platební instituce poskytuje platební služby;
- 39) „pobočkou“ provozovna jiná než ústředí, která je součástí platební instituce, nemá právní subjektivitu a přímo provádí některé nebo všechny operace tvořící podstatu činností platební instituce; má-li platební instituce ústředí v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se všechny tyto provozovny za jedinou pobočku;
- 40) „skupinou“ skupina podniků, které jsou vzájemně propojeny vztahem uvedeným v čl. 22 odst. 1, 2 nebo 7 směrnice 2013/34/EU, nebo podniků ve smyslu článků 4, 5, 6 a 7 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 ⁽¹⁾, které jsou vzájemně propojeny vztahem uvedeným v čl. 10 odst. 1, čl. 113 odst. 6 nebo 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 41) „sítí elektronických komunikací“ síť ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽²⁾;
- 42) „službou elektronických komunikací“ služba ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 2002/21/ES;

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 241/2014 ze dne 7. ledna 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro kapitálové požadavky na instituce (Úř. věst. L 74, 14.3.2014, s. 8).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

- 43) „digitálním obsahem“ zboží nebo služby, které jsou vytvořeny a dodány v digitální podobě, jejichž použití nebo spotřeba jsou omezeny na technické zařízení a jejichž součástí žádným způsobem není použití nebo spotřeba fyzického zboží či služeb;
- 44) „akceptací platebních transakcí“ platební služba poskytovaná poskytovatelem platebních služeb, který s příjemcem uzavřel smlouvu ohledně přijetí a zpracování platebních transakcí, jež vede k převodu peněžních prostředků příjemci;
- 45) „vydáváním platebních prostředků“ platební služba, při níž se poskytovatel platebních služeb smluvně zavazuje poskytovat plátcům platební prostředek za účelem iniciování a zpracování jeho platebních transakcí;
- 46) „kapitálem“ kapitál vymezený v čl. 4 odst. 1 bodě 118 nařízení (EU) č. 575/2013, přičemž nejméně 75 % kapitálu tier 1 má podobu kmenového kapitálu tier 1 podle článku 50 uvedeného nařízení a kapitál tier 2 je roven nejvýše jedné třetině kapitálu tier 1;
- 47) „platební značkou“ jakýkoli fyzický nebo digitální název, pojem, označení, symbol nebo jejich kombinace, jejichž pomocí lze označit, v rámci jakého schématu platebních karet jsou karetní platební transakce uskutečňovány;
- 48) „umisťováním několika značek“ („co-badging“) umístění dvou či více platebních značek nebo platebních aplikací téže platební značky na tentýž platební prostředek.

HLAVA II

POSKYTOVATELÉ PLATEBNÍCH SLUŽEB

KAPITOLA 1

Platební instituce

Oddíl 1

Obecná pravidla

Článek 5

Žádosti o povolení

1. Pro získání povolení působit jako platební instituce je třeba předložit příslušným orgánům domovského členského státu žádost společně s těmito podklady:
- a) plán činností uvádějící zejména druh plánovaných platebních služeb;
 - b) obchodní plán včetně kalkulace předpokládaného rozpočtu na první tři účetní období, který prokazuje, že žadatel je schopen používat vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy nutné pro řádnou činnost;
 - c) doklad o tom, že platební instituce má počáteční kapitál stanovený v článku 7;
 - d) u platebních institucí uvedených v čl. 10 odst. 1 popis opatření přijatých za účelem ochrany peněžních prostředků uživatelů platebních služeb v souladu s článkem 10;
 - e) popis mechanismů pro správu a řízení a vnitřních kontrolních mechanismů žadatele, včetně správních postupů, postupů řízení rizik a účetních postupů, který ukazuje, že tyto mechanismy pro správu a řízení, kontrolní mechanismy a postupy jsou přiměřené, vhodné, řádné a adekvátní;
 - f) popis postupu pro sledování a řešení bezpečnostních incidentů a stížností klientů souvisejících s bezpečností a přijímání opatření v návaznosti na takové incidenty a stížnosti, včetně mechanismu pro oznamování incidentů zohledňujícího oznamovací povinnost platebních institucí podle článku 96;

- g) popis postupu pro podávání, sledování a zaznamenávání citlivých údajů o platbách a omezování přístupu k nim;
- h) popis opatření k zajištění kontinuity činnosti včetně jasné identifikace nejdůležitějších operací, efektivních pohotovostních plánů a postupu pro pravidelné přezkušování a přehodnocování přiměřenosti a účinnosti těchto plánů;
- i) popis zásad a definic používaných pro sběr statistických dat ohledně výkonnosti, transakcí a podvodů;
- j) bezpečnostní předpis, včetně podrobného posouzení rizik ve vztahu k poskytovaným platebním službám a popisu bezpečnostních kontrol a opatření určených k minimalizaci rizik zavedených v zájmu odpovídající ochrany uživatelů platebních služeb před zjištěnými riziky včetně podvodného a nezákonného použití citlivých a osobních údajů;
- k) v případě platebních institucí, na které se vztahují povinnosti související s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849/ES ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ⁽²⁾, popis vnitřních kontrolních mechanismů, které žadatel zavedl ke splnění těchto povinností;
- l) popis organizačního uspořádání žadatele včetně případného popisu zamýšleného využívání zástupců a poboček a kontrol na dálku a kontrol na místě, které se žadatel zavazuje u těchto zástupců a poboček provádět alespoň jednou ročně, a dále popis opatření pro zajišťování činnosti externími subjekty (dále jen „outsourcing“), a dále popis účasti žadatele ve vnitrostátních nebo mezinárodních platebních systémech;
- m) totožnost osob, které drží, přímo nebo nepřímo, kvalifikovanou účast v subjektu žadatele podle čl. 4 odst. 1 bodu 36 nařízení (EU) č. 575/2013, velikost jejich účasti a důkaz o tom, že jsou osobami vhodnými z hlediska potřeby zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce;
- n) totožnost vedoucích pracovníků a osob odpovědných za řízení platební instituce a případně osob odpovědných za řízení činností v oblasti platebních služeb platební instituce, jakož i důkazy, že tyto osoby se těší dobré pověsti a mají vhodné znalosti a zkušenosti pro provádění platebních služeb, jak je stanoví domovský členský stát platební instituce;
- o) případně totožnost statutárních auditorů a auditorských společností vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽³⁾;
- p) právní status žadatele a stanovy;
- q) adresa ústředí žadatele.

Pro účely prvního pododstavce písm. d), e), f) a l) poskytne žadatel popis svých pravidel auditu a organizačních opatření, která zavedl s cílem učinit veškeré přiměřené kroky na ochranu zájmů uživatelů a pro zajištění nepřetržitého a spolehlivého provádění platebních služeb.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

V popisu bezpečnostních kontrol a opatření za účelem zmírnění rizik uvedeném v prvním pododstavci písm. j) musí být uvedeno, jakým způsobem tyto kontroly a opatření zajišťují vysokou úroveň technického zabezpečení a ochrany údajů, včetně toho, jaký software a systémy informačních technologií žadatel nebo externí subjekty, které žadatel využívá pro své operace nebo jejich část, používají. Tato opatření zahrnují rovněž bezpečnostní opatření uvedená v čl. 95 odst. 1. Tato opatření musí zohledňovat obecné pokyny k bezpečnostním opatřením orgánu EBA podle čl. 95 odst. 3, jakmile budou vydány.

2. Členské státy vyžadují, aby podniky, které požádají o povolení pro účely poskytování platebních služeb podle bodu 7 přílohy I, měly coby jednu z podmínek jejich povolení sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání na územích, kde nabízejí služby, nebo jinou srovnatelnou záruku odpovědnosti, aby mohly splnit své závazky uvedené v článcích 73, 89, 90 a 92.

3. Členské státy vyžadují, aby podniky, které požádají o registraci pro účely poskytování platebních služeb podle bodu 8 přílohy I, měly coby jednu z podmínek jejich registrace sjednáno pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání na územích, kde nabízejí služby, nebo jinou srovnatelnou záruku týkající se odpovědnosti vůči poskytovateli platebních služeb, který vede účet, nebo uživateli platebních služeb za neoprávněný nebo podvodný přístup k informacím o platebním účtu či za jejich neoprávněné nebo podvodné použití.

4. Do 13. ledna 2017 vypracuje orgán EBA po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i se stranami na trhu platebních služeb, a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům obecné pokyny určené příslušným orgánům v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkající se kritérií, podle nichž se stanoví minimální peněžní částka pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu povolání nebo jiné srovnatelné záruky podle odstavců 2 a 3.

Při vypracovávání obecných pokynů uvedených v prvním pododstavci EBA vezme v úvahu:

- a) rizikový profil podniku;
- b) zda podnik poskytuje i jiné platební služby uvedené v příloze I nebo se zabývá jinými obchodními činnostmi;
- c) objem činnosti:
 - i) u podniků, které požádají o povolení poskytovat platební služby podle bodu 7 přílohy I, hodnotu iniciovaných transakcí,
 - ii) u podniků, které požádají o registraci k poskytování platebních služeb podle bodu 8 přílohy I, počet klientů využívajících služeb informování o účtu;
- d) konkrétní parametry srovnatelných záruk a kritéria pro jejich uplatnění.

EBA provádí pravidelný přezkum těchto obecných pokynů.

5. Do 13. července 2017 vypracuje EBA po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i se stranami na trhu platebních služeb, a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkající se informací, které mají být příslušným orgánům poskytnuty v žádosti o povolení platební instituce, včetně požadavků stanovených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b), c), e), g), h), i) a j) tohoto článku.

Orgán EBA tyto obecné pokyny pravidelně a alespoň jednou za tři roky přezkoumává.

6. S ohledem na případné zkušenosti získané při uplatňování těchto obecných pokynů uvedených v odstavci 5 může EBA vypracovat návrhy regulačních technických norem ke stanovení informací, které mají být příslušným orgánům poskytnuty v žádosti o povolení platební instituce, včetně požadavků stanovených v odst. 1 písm. a), b), c), e) a písm. g) až j).

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Informace uvedené v odstavci 4 se příslušným orgánům oznamují v souladu s odstavcem 1.

Článek 6

Kontrola majetkových účastí

1. Každá fyzická nebo právnická osoba, která se rozhodla přímo nebo nepřímo nabýt nebo dále zvýšit kvalifikovanou účast ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 36 nařízení (EU) č. 575/2013 v platební instituci, čímž by její podíl na kapitálu nebo na hlasovacích právech dosáhl nebo překročil hranici 20 %, 30 % nebo 50 %, anebo by se tím platební instituce stala jejím dceřiným podnikem, informuje příslušné orgány platební instituce předem písemně o svém záměru. Totéž platí pro každou fyzickou nebo právnickou osobu, která se rozhodla přímo nebo nepřímo zcizit kvalifikovanou účast nebo snížit svoji kvalifikovanou účast, čímž by její podíl na kapitálu nebo na hlasovacích právech klesl pod hranici 20 %, 30 % nebo 50 %, anebo by tím platební instituce přestala být jejím dceřiným podnikem.

2. Navržený nabyvatel kvalifikované účasti poskytne příslušnému orgánu informace o výši zamýšlené účasti a příslušné informace uvedené v čl. 23 odst. 4 směrnice 2013/36/EU.

3. Členské státy vyžadují, aby v případě, kdy je pravděpodobné, že vliv navrženého nabyvatele uvedeného v odstavci 2 bude mít nepříznivý dopad na řádné a obezřetné řízení platební instituce, příslušné orgány vyjádřily nesouhlas nebo učinily jiná vhodná opatření nezbytná k ukončení tohoto stavu. Tato opatření mohou zahrnovat soudní příkazy, sankce proti vedoucím pracovníkům nebo osobám odpovědným za řízení platební instituce nebo pozastavení hlasovacích práv spojených s podíly drženými dotčenými společníky nebo členy platební instituce.

Podobná opatření se uplatní na fyzické nebo právnické osoby, které nesplní povinnost předem poskytnout informace stanovené v tomto článku.

4. Pokud je podíl nabyt přes nesouhlas příslušných orgánů, přijmou členské státy bez ohledu na jakékoli další přijaté sankce opatření, kterými se buď pozastaví výkon příslušných hlasovacích práv, nebo zajistí neplatnost hlasování nebo se hlasování zruší.

Článek 7

Počáteční kapitál

Členské státy vyžadují, aby platební instituce měly v okamžiku udělení povolení počáteční kapitál složený z jedné nebo více položek vymezených v čl. 26 odst. 1 písm. a) až e) nařízení (EU) č. 575/2013 v této výši:

a) poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 20 000 EUR;

b) poskytuje-li platební instituce platební službu uvedenou v bodě 7 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 50 000 EUR;

- c) poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 5 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 125 000 EUR.

Článek 8

Kapitál

1. Kapitál platební instituce nesmí klesnout pod částku počátečního kapitálu podle článku 7 nebo pod částku kapitálu vypočteného podle článku 9 podle toho, která z nich je vyšší.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se předešlo vícenásobnému použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu, pokud platební instituce patří do stejné skupiny jako jiná platební instituce, úvěrová instituce, investiční podnik, společnost pro správu aktiv nebo pojišťovna. Tento odstavec se použije také v případě, že je platební instituce hybridní povahy a vykonává činnosti jiné, než je poskytování platebních služeb.
3. Jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 7 nařízení (EU) č. 575/2013, mohou se členské státy nebo jejich příslušné orgány rozhodnout neuplatňovat článek 9 této směrnice na platební instituce, které jsou součástí konsolidovaného dohledu nad mateřskou úvěrovou institucí podle směrnice 2013/36/EU.

Článek 9

Výpočet výše kapitálu

1. Bez ohledu na požadavky na počáteční kapitál uvedené v článku 7 členské státy vyžadují, aby platební instituce s výjimkou těch, které nabízejí pouze služby uvedené v bodech 7 nebo 8 přílohy I, měly vždy kapitál, jehož výše se vypočítá v souladu s jednou z níže uvedených tří metod, kterou určí příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy:

Metoda A

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % fixních režijních nákladů této platební instituce za předcházející rok. Příslušné orgány mohou tento požadavek upravit v případě, že v obchodech platební instituce došlo od předchozího roku k podstatné změně. V případě platební instituce, která ke dni výpočtu podniká méně než jeden rok, musí kapitál dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % odpovídajících fixních režijních nákladů předpokládaných v obchodním plánu tohoto podniku, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu.

Metoda B

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně součtu níže uvedených prvků vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2, kde objem plateb (OP) představuje jednu dvanáctinu celkové částky platebních transakcí provedených platební institucí v předcházejícím roce:

- a) 4,0 % z části OP do výše 5 milionů EUR

plus

- b) 2,5 % z části OP převyšující 5 milionů EUR a nepřesahující 10 milionů EUR

plus

- c) 1 % z části OP převyšující 10 milionů EUR a nepřesahující 100 milionů EUR

plus

d) 0,5 % z části OP převyšující 100 milionů EUR a nepřesahující 250 milionů EUR

plus

e) 0,25 % z části OP převyšující 250 milionů EUR.

Metoda C

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně příslušnému ukazateli vymezenému v písmenu a), vynásobenému koeficientem násobení podle písmene b) a znovu vynásobenému faktorem navýšení (k) podle odstavce 2.

a) Příslušný ukazatel je součtem těchto položek:

i) úrokové výnosy,

ii) úrokové náklady,

iii) výnosy z poplatků a provizí a

iv) ostatní provozní výnosy.

Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem. Mimořádné a nepravdivé výnosy nesmějí být ve výpočtu příslušného ukazatele použity. Výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami mohou příslušný ukazatel snížit, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá dohledu podle této směrnice. Příslušný ukazatel se vypočítá ke konci předchozího účetního období na základě dvanáctiměsíčního sledování. Příslušný ukazatel se vypočte za předchozí účetní období. Nicméně kapitál vypočtený podle metody C nesmí klesnout pod 80 % průměrné hodnoty příslušného ukazatele za předchozí tři účetní období. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít obchodní odhady.

b) Koeficient násobení činí:

i) 10 % z části příslušného ukazatele do výše 2,5 milionů EUR,

ii) 8 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 2,5 milionů EUR do 5 milionů EUR,

iii) 6 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 5 milionů EUR do 25 milionů EUR,

iv) 3 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 25 milionů EUR do 50 milionů EUR,

v) 1,5 % z části příslušného ukazatele nad 50 milionů EUR.

2. Faktor navýšení k, který se používá v metodách B a C, činí:

a) 0,5, poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy I;

b) 1, poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v jakémkoliv z bodů 1 až 5 přílohy I.

3. Příslušné orgány mohou na základě vyhodnocení procesů řízení rizik, databáze ztrát z rizik a vnitřních kontrolních mechanismů platební instituce vyžadovat, aby platební instituce měla kapitál, který je až o 20 % vyšší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1, nebo platební instituci povolit, aby měla kapitál, který je až o 20 % nižší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1.

Článek 10

Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků

1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, která poskytuje platební služby uvedené v bodech 1 až 6 přílohy I, chránila peněžní prostředky, které obdržela od uživatelů platebních služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, některým z těchto způsobů:

- a) tyto peněžní prostředky nesmějí být nikdy směřovány s peněžními prostředky jakékoli fyzické nebo právnické osoby jiné, než jsou uživatelé platebních služeb, jejichž jménem jsou peněžní prostředky drženy, a pokud tyto peněžní prostředky platební instituce stále drží a na konci pracovního dne následujícího po dni, kdy byly tyto prostředky přijaty, dosud nebyly doručeny příjemci nebo převedeny jinému poskytovateli platebních služeb, uloží se tyto peněžní prostředky na samostatný účet vedený u úvěrové instituce nebo se investují do bezpečných, likvidních aktiv s nízkým rizikem určených příslušnými orgány domovského členského státu, a dále tyto peněžní prostředky musejí být v souladu s vnitrostátním právem a v zájmu daných uživatelů platebních služeb chráněny před nároky jiných věřitelů platební instituce, zejména v případě platební neschopnosti;
- b) tyto peněžní prostředky musí být kryty pojištěním nebo jinou srovnatelnou zárukou poskytnutou pojišťovnou nebo úvěrovou institucí, která nepatří do stejné skupiny jako samotná platební instituce, ve výši rovnající se částce, která by byla oddělena v případě neexistence pojištění nebo jiné srovnatelné záruky a která je splatná v případě, že bankovní instituce není schopna dostát svým finančním závazkům.

2. Má-li platební instituce povinnost chránit peněžní prostředky podle odstavce 1 a část těchto peněžních prostředků má být použita na budoucí platební transakce a zbývající částka má být použita na jiné než platební služby, vztahují se na danou část peněžních prostředků, která se má použít pro účely budoucích platebních transakcí, rovněž požadavky podle odstavce 1. Je-li tato část variabilní nebo není-li předem známa, členské státy povolí, aby platební instituce tento odstavec uplatnily na reprezentativní část, která bude podle předpokladů použita na platební služby, pokud tuto reprezentativní část lze ke spokojenosti příslušných orgánů přiměřeně odhadnout na základě historických údajů.

Článek 11

Udělení povolení

1. Členské státy vyžadují, aby podniky neuvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c), e) a f) a které nejsou fyzickými nebo právnickými osobami požívajícími výjimky podle článků 32 nebo 33, které mají v úmyslu poskytovat platební služby, získaly před zahájením poskytování platebních služeb povolení pro platební instituce. Povolení lze udělit pouze právnické osobě usazené v členském státě.

2. Příslušné orgány povolení udělí, pokud údaje a doklady doprovázející žádost vyhovují všem požadavkům stanoveným v článku 5 a pokud příslušné orgány po přezkoumání žádosti dospějí k příznivému celkovému hodnocení. Před udělením povolení mohou příslušné orgány případně konzultovat národní centrální banku nebo dotčené veřejné orgány.

3. Platební instituce, jež musí mít podle vnitrostátních právních předpisů svého domovského členského státu sídlo, musí mít své ústředí v tomtéž členském státě, v němž má své sídlo, a musí v něm provozovat alespoň část své obchodní činnosti týkající se platebních služeb.

4. Příslušné orgány s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce udělí povolení pouze v případě, že platební instituce má zavedeny spolehlivé mechanismy pro správu a řízení svého podnikání v oblasti poskytování platebních služeb, které zahrnují jasnou organizační strukturu s jednoznačně vymezenými, transparentními

a konzistentně rozdělenými úkoly, účinnými postupy pro identifikaci, řízení, sledování a ohlašování rizik, kterým platební instituce je nebo může být vystavena, a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy, včetně řádných správních a účetních postupů; tyto opatření, postupy a mechanismy jsou ucelené a přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti platebních služeb poskytovaných danou platební institucí.

5. Poskytuje-li platební instituce jakoukoli z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 7 přílohy I a současně se zabývá jinými podnikatelskými činnostmi, mohou příslušné orgány vyžadovat založení samostatného subjektu pro podnikání v oblasti platebních služeb, jestliže činnosti této platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by mohly zhoršit finanční zdraví platební instituce nebo schopnost příslušných orgánů sledovat dodržování všech povinností stanovených touto směrnicí ze strany platební instituce.

6. Příslušné orgány odmítnou udělit povolení, nejsou-li s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce přesvědčeny, že akcionáři nebo osoby s kvalifikovanou účastí jsou k tomu způsobilí.

7. Existuje-li mezi platební institucí a jinými fyzickými nebo právníckými osobami úzké propojení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 38 nařízení (EU) 575/2013, udělí příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li toto propojení účinnému výkonu dohledu ze strany příslušných orgánů.

8. Příslušné orgány udělí povolení pouze v případě, že účinnému výkonu jejich dohledových funkcí nebrání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právníckých osob, s nimiž je platební instituce úzce propojena, anebo obtíže související s uplatňováním těchto právních nebo správních předpisů.

9. Povolení je platné ve všech členských státech a umožňuje dotčené platební instituci poskytovat platební služby, které jsou předmětem povolení, v celé Unii v souladu s volným pohybem služeb nebo svobodou usazování.

Článek 12

Sdělení rozhodnutí

Příslušné orgány uvědomí žadatele o tom, zda jeho žádosti bylo vyhověno, nebo zda byla zamítnuta, do tří měsíců od obdržení žádosti, nebo v případě neúplné žádosti do tří měsíců od obdržení všech údajů, jež jsou k rozhodnutí požadovány. Zamítnutí žádosti musí být příslušným orgánem odůvodněno.

Článek 13

Odnětí povolení

1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané platební instituci pouze tehdy, pokud tato instituce:

a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;

b) získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;

c) již nesplňuje podmínky pro udělení povolení nebo neinformuje příslušný orgán o významných změnách, k nimž v tomto ohledu došlo;

d) při pokračování svého podnikání v oblasti platebních služeb by představovala hrozbu pro stabilitu platebního systému nebo ohrožovala důvěru v něj nebo

- e) spadá pod jeden z dalších případů, pro které vnitrostátní právní předpisy stanoví odnětí povolení.
2. Každé odnětí povolení musí být příslušným orgánem odůvodněno a dotčené osoby o něm musí být informovány.
3. Odnětí povolení musí být příslušným orgánem zveřejněno, mimo jiné v rejstřících uvedených v článcích 14 a 15.

Článek 14

Registrace v domovském členském státě

1. Členské státy zřídí veřejný rejstřík, v němž jsou zapsány:
- a) všechny platební instituce, jimž bylo uděleno povolení, a jejich zástupci;
- b) fyzické a právnické osoby, jimž byla udělena výjimka podle článků 32 nebo 33, a jejich zástupci a
- c) instituce uvedené v čl. 2 odst. 5, jež jsou v souladu s vnitrostátním právem oprávněny poskytovat platební služby.

Pobočky platebních institucí se zapisují do rejstříku domovského členského státu, pokud tyto pobočky poskytují služby v jiném členském státě než ve svém domovském členském státě.

2. Ve veřejném rejstříku se uvádějí platební služby, k nimž bylo platební instituci uděleno povolení nebo k nimž byla fyzická nebo právnická osoba zapsána do rejstříku. Platební instituce, jimž bylo uděleno povolení, se v rejstříku vedou odděleně od fyzických a právnických osob, jimž byla udělena výjimka podle článku 32 nebo 33. Rejstřík je veřejně dostupný k nahlédnutí, přístupný on-line a neprodleně se aktualizuje.
3. Příslušné orgány do veřejného rejstříku zapíší každé odnětí povolení a každé zrušení výjimky podle článku 32 nebo 33.
4. Příslušné orgány oznámí orgánu EBA odůvodnění každého odnětí povolení a každého zrušení výjimky podle článku 32 nebo 33.

Článek 15

Rejstřík orgánu EBA

1. EBA vytvoří, provozuje a udržuje elektronický centrální rejstřík obsahující informace oznámené příslušnými orgány v souladu s odstavcem 2. Odpovídá za přesné uvedení zmíněných informací.

EBA zajistí, aby byl rejstřík veřejně a bezplatně dostupný na jeho internetových stránkách, a umožní snadný přístup k informacím v něm uloženým a snadné vyhledávání v nich.

2. Příslušné orgány orgánu EBA neprodleně oznámí informace zapsané v jejich veřejných rejstřících v souladu s článkem 14 v některém z jazyků obvyklých v oblasti financí.
3. Příslušné orgány odpovídají za přesnost informací uvedených v odstavci 2 a za jejich aktualizaci.

4. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví technické požadavky na vytvoření, provozování a údržbu elektronického centrálního rejstříku a na přístup k informacím v něm obsaženým. Tyto technické požadavky zajistí, aby úpravu informací mohl provádět pouze příslušný orgán a orgán EBA.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží EBA Komisi do 13. ledna 2018.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, pokud jde o podrobnosti a strukturu informací, jež mají být oznamovány podle odstavce 1, včetně společného formátu a vzoru, ve kterém mají být tyto informace poskytovány.

Tyto návrhy prováděcích technických norem předloží EBA Komisi do 13. července 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 16

Zachování platnosti povolení

Dojde-li k jakékoli změně v údajích či doprovodných podkladech poskytnutých podle článku 5, platební instituce o tom neprodleně uvedomí příslušné orgány svého domovského členského státu.

Článek 17

Účetnictví a povinný audit

1. Na platební instituce se obdobně vztahují směrnice 86/635/EHS a 2013/34/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽¹⁾.

2. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky platebních institucí ověřují statutární auditoři nebo auditorské společnosti ve smyslu směrnice 2006/43/ES, ledaže by byly od tohoto ověření osvobozeny podle směrnice 2013/34/EU, případně směrnice 86/635/EHS.

3. Pro účely dohledu členské státy vyžadují, aby platební instituce poskytovaly odděleně účetní údaje pro platební služby a činnosti uvedené v čl. 18 odst. 1, které podléhají kontrole v rámci zprávy auditora. Tuto zprávu případně vypracují statutární auditoři nebo auditorská společnost.

4. Povinnosti stanovené v článku 63 směrnice 2013/36/EU se použijí obdobně na statutární auditory nebo auditorské společnosti platebních institucí ve vztahu k činnostem v oblasti poskytování platebních služeb.

Článek 18

Činnosti

1. Kromě poskytování platebních služeb jsou platební instituce oprávněny vykonávat tyto činnosti:

a) poskytování provozních a úzce souvisejících doplňkových služeb, jako jsou zajištění provedení platebních transakcí, směnárenské služby, úschova a dále zpracování a uchovávání dat;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

- b) provozování platebních systémů, aniž je dotčen článek 35;
- c) podnikatelské činnosti jiné než poskytování platebních služeb s ohledem na použitelné unijní a vnitrostátní právo.

2. Zabývají-li se platební instituce poskytováním jedné nebo více platebních služeb, mohou mít pouze platební účty používané výhradně pro platební transakce.

3. Jakékoli peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nesmí představovat vklad ani jiné splatné prostředky ve smyslu článku 9 směrnice 2013/36/EU ani elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES.

4. Platební instituce mohou poskytnout úvěr související s platebními službami uvedenými v bodech 4 nebo 5 přílohy I pouze tehdy, jsou-li splněny všechny tyto požadavky:

- a) úvěr je doplňkový a je poskytován výhradně v souvislosti s provedením platební transakce;
- b) aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o poskytování úvěru prostřednictvím kreditních karet, úvěr poskytnutý v souvislosti s platbou a uskutečněný v souladu s čl. 11 odst. 9 a článkem 28 musí být splacen v krátké lhůtě, která nesmí v žádném případě překročit 12 měsíců;
- c) tento úvěr se neposkytuje z peněžních prostředků přijatých nebo držných za účelem provedení platební transakce;
- d) kapitál platební instituce je v souladu s požadavky orgánů dohledu vždy přiměřený k celkové částce poskytnutého úvěru.

5. Platební instituce nesmí vykonávat činnost přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků ve smyslu článku 9 směrnice 2013/36/EU.

6. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/48/ES ani jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Oddíl 2

Další požadavky

Článek 19

Využívání zástupců, poboček nebo subjektů poskytujících outsourcing

1. Má-li platební instituce v úmyslu poskytovat platební služby prostřednictvím zástupce, sdělí příslušným orgánům ve svém domovském členském státě tyto informace:

- a) jméno a adresu zástupce;
- b) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které bude zástupce uplatňovat s cílem splnit povinnosti související s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice (EU) 2015/849; tento popis musí být neprodleně aktualizován, dojde-li k podstatným změnám údajů, jež byly sděleny při prvotním oznámení;
- c) totožnost vedoucích pracovníků a osob odpovědných za řízení zástupce, který bude při poskytování platebních služeb využíván, a v případě jiných zástupců než poskytovatelů platebních služeb doklad o tom, že jsou vhodnými a správnými osobami;
- d) platební služby platební instituce, jejichž poskytováním bude zástupce pověřen, a

e) případně jedinečný identifikátor nebo číslo zástupce.

2. Do dvou měsíců od obdržení informací uvedených v odstavci 1 vyrozumí příslušný orgán domovského členského státu platební instituci o tom, zda zástupce byl či nebyl zapsán do rejstříku podle článku 14. Po zápisu do rejstříku může zástupce zahájit poskytování platebních služeb.

3. Před zápisem zástupce do rejstříku příslušné orgány přijmou další kroky za účelem ověření informací, pokud se domnívají, že informace, které jim byly poskytnuty, jsou nepravdivé.

4. Pokud po ověření informací nejsou příslušné orgány přesvědčeny, že informace, které jim byly poskytnuty podle odstavce 1, jsou pravdivé, odmítnou zapsat daného zástupce do rejstříku podle článku 14 a vyrozumí o této skutečnosti bez zbytečného odkladu platební instituci.

5. Pokud chce platební instituce poskytovat platební služby v jiném členském státě prostřednictvím zástupce nebo založením pobočky, musí dodržet postupy stanovené v článku 28.

6. Má-li platební instituce v úmyslu svěřit provozní funkce platebních služeb externím subjektům (outsourcing), uvědomí o tom příslušné orgány svého domovského členského státu.

Outsourcing důležitých provozních funkcí včetně systémů informačních technologií nesmí být proveden způsobem, který by podstatně zhoršil kvalitu vnitřní kontroly platební instituce a schopnost příslušných orgánů sledovat a zpětně dohlédnout, zda platební instituce dodržuje všechny povinnosti stanovené touto směrnicí.

Pro účely druhého pododstavce se provozní funkce považuje za důležitou, pokud by její nesprávné provedení nebo neprovedení podstatně narušilo soustavné plnění požadavků ze strany platební instituce vyplývajících z jejího povolení podle této hlavy nebo dalších jejích povinností podle této směrnice, nebo její finanční výkonnost nebo řádnost či kontinuitu jejích platebních služeb. Členské státy zajistí, aby platební instituce v případě, že svěří důležité provozní úkoly externím subjektům, splnily tyto podmínky:

- a) outsourcing nesmí vést k delegování vlastní odpovědnosti vyššího managementu;
- b) nesmí dojít ke změně vztahů a závazků platební instituce vůči uživatelům platebních služeb podle této směrnice;
- c) podmínky, které musí platební instituce splnit, aby jí bylo uděleno povolení a aby si toto povolení udržela i nadále v souladu s ustanoveními této hlavy, nesmějí být narušeny;
- d) žádná z ostatních podmínek, na jejichž základě bylo povolení platební instituci uděleno, nesmí být zrušena nebo změněna.

7. Platební instituce zajistí, aby zástupci nebo pobočky jednající jejich jménem uvědomili o této skutečnosti uživatele platebních služeb.

8. Platební instituce bez zbytečného odkladu sdělí příslušným orgánům svého domovského členského státu jakékoli změny týkající se využívání subjektů poskytujících outsourcing v souladu s odstavci 2, 3 a 4 a zástupců, včetně dalších zástupců.

Článek 20

Odpovědnost

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že platební instituce svěří provádění svých provozních funkcí třetí osobě, tyto platební instituce přijaly přiměřená opatření s cílem zajistit dodržování ustanovení této směrnice.
2. Členské státy vyžadují, aby platební instituce nesly i nadále plnou odpovědnost za veškeré jednání svých zaměstnanců nebo veškerých zástupců, poboček nebo subjektů poskytujících outsourcing.

Článek 21

Uchovávání záznamů

Aniž je dotčena směrnice (EU) 2015/849 nebo jiné příslušné právo Unie, členské státy vyžadují, aby platební instituce uchovávaly veškeré příslušné záznamy pro účely této hlavy po dobu alespoň pěti let.

Oddíl 3

Příslušné orgány a dohled

Článek 22

Určení příslušných orgánů

1. Členské státy určí příslušné orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím a obezřetnostní dohled nad platebními institucemi, které mají vykonávat povinnosti podle této hlavy. Těmito orgány jsou buď veřejné orgány, nebo subjekty uznané vnitrostátními právními předpisy, případně veřejné orgány, jež jsou pro tento účel vnitrostátními právními předpisy výslovně zmocněny, včetně národních centrálních bank.

Příslušné orgány musí být nezávislé na hospodářských subjektech a předcházet střetu zájmů. Aniž je dotčen první pododstavec, nesmí být platební instituce, úvěrové instituce, instituce elektronických peněz ani poštovní žirové instituce určeny jako příslušné orgány.

Členské státy v této věci informují Komisi.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle odstavce 1 měly veškeré pravomoci nezbytné pro plnění svých úkolů.
3. Členské státy, na jejichž území je více než jeden příslušný orgán pro záležitosti spadající do této hlavy, zajistí úzkou spolupráci mezi těmito orgány, která jim umožní účinně plnit své úkoly. Totéž platí v případech, kdy orgány příslušné pro záležitosti spadající do této hlavy nejsou příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad úvěrovými institucemi.
4. Plnění úkolů příslušných orgánů určených podle odstavce 1 kontrolují příslušné orgány domovského členského státu.
5. Odstavec 1 neznamená, že by od příslušných orgánů bylo vyžadováno provádění dohledu nad jinými obchodními činnostmi platebních institucí, než je poskytování platebních služeb a činnosti uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. a).

Článek 23

Dohled

1. Členské státy zajistí, aby kontroly dodržování této hlavy prováděné příslušnými orgány byly přiměřené, dostačující a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Za účelem kontroly dodržování této hlavy jsou příslušné orgány oprávněny přijímat zejména tato opatření:

- a) požadovat po platební instituci, aby poskytla veškeré údaje potřebné pro tuto kontrolu, případně s uvedením účelu žádosti a lhůty pro poskytnutí údajů;
- b) provádět kontroly na místě v platební instituci, u všech zástupců a ve všech pobočkách, které poskytují platební služby a za které platební instituce odpovídá, nebo ve všech subjektech poskytujících outsourcing;
- c) vydávat doporučení a pokyny a případně závazné správní předpisy;
- d) pozastavit nebo odejmout povolení podle článku 13.

2. Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení a ustanovení trestního práva, členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou, poruší-li platební instituce právní nebo správní předpisy v oblasti dohledu a poskytování platebních služeb, přijmout opatření nebo uplatnit sankce vůči platebním institucím nebo osobám, které je ve skutečnosti řídí, s cílem především ukončit zjištěné protiprávní jednání nebo jeho příčiny.

3. Bez ohledu na požadavky stanovené v článku 7, čl. 8 odst. 1 a 2 a článku 9 členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly oprávněny přijímat opatření podle odstavce 1 tohoto článku k zajištění dostatečného kapitálu pro platební služby, zejména v případě, kdy činnosti platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by pravděpodobně zhoršily finanční zdraví platební instituce.

Článek 24

Služební tajemství

1. Aniž jsou dotčeny případy v působnosti trestního práva, členské státy zajistí, aby veškeré osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i odborníci jednající jménem příslušných orgánů, byli vázáni služebním tajemstvím.
2. Výměna informací podle článku 26 podléhá přísnému dodržování služebního tajemství, jehož cílem je zajistit ochranu práv jednotlivců a podnikatelských subjektů.
3. Členské státy mohou tento článek používat přiměřeně s přihlédnutím k článkům 53 až 61 směrnice 2013/36/EU.

Článek 25

Právo obrátit se na soud

1. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí, která se týkají platební instituce, učiněná příslušnými orgány podle právních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí, byla soudně přezkoumatelná.
2. Odstavec 1 se použije i v případě nečinnosti.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné orgány jednotlivých členských států spolupracují mezi sebou navzájem a případně s ECB a národními centrálními bankami členských států, orgánem EBA a dalšími relevantními příslušnými orgány určenými podle práva Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb.

2. Kromě toho členské státy umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a těmito subjekty:
- a) příslušnými orgány dalších členských států, které jsou odpovědné za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi;
 - b) ECB a národními centrálními bankami členských států jakožto měnovými orgány a orgány dohledu a případně jinými veřejnými orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a vypořádacími systémy;
 - c) jinými relevantními orgány určenými podle této směrnice, směrnice (EU) 2015/849 a dalšího práva Unie, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb, jako například práva týkajícího se praní peněz a financování terorismu;
 - d) orgánem EBA při výkonu jeho funkce spočívající v podílení se na jednotném a provázaném fungování mechanismů dohledu uvedených v čl. 1 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 27

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány různých členských států

1. Pokud se příslušný orgán členského státu domnívá, že přeshraniční spolupráce s příslušnými orgány jiného členského státu podle článků 26, 28, 29, 30 nebo 31 této směrnice v konkrétní záležitosti není v souladu s příslušnými podmínkami stanovenými v uvedených ustanoveních, může záležitost postoupit orgánu EBA a požádat ho o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010.
2. Pokud byla orgánu EBA podána žádost o pomoc podle odstavce 1 tohoto článku, přijme orgán EBA rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 bez zbytečného prodlení. Orgán EBA může příslušným orgánům pomoci při dosahování dohody rovněž z vlastní iniciativy v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem uvedeného nařízení. Dotčené příslušné orgány v obou případech odloží přijetí rozhodnutí, dokud nebude spor podle článku 19 uvedeného nařízení vyřešen.

Článek 28

Žádost o výkon práva na usazování a volného pohybu služeb

1. Každá platební instituce, již bylo uděleno povolení a jež si na základě práva na usazování nebo volného pohybu služeb přeje poprvé poskytovat platební služby v členském státě jiném než ve svém domovském členském státě, sdělí příslušným orgánům svého domovského členského státu tyto informace:
- a) název, adresu a případně číslo povolení platební instituce;
 - b) členský stát nebo členské státy, v nichž hodlá působit;
 - c) platební službu nebo služby, které hodlá poskytovat;
 - d) pokud platební instituce hodlá využívat zástupce, informace uvedené v čl. 19 odst. 1;
 - e) pokud platební instituce hodlá využívat pobočku, informace uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. b) a e) ohledně činnosti poskytované platebních služeb na území hostitelského členského státu, popis organizační struktury pobočky a totožnost osob odpovědných za její řízení.

Má-li platební instituce v úmyslu svěřit provozní funkce platebních služeb externím subjektům na území hostitelského členského státu, uvědomí o tom příslušné orgány svého domovského členského státu.

2. Do jednoho měsíce od obdržení všech informací podle odstavce 1 postoupí příslušné orgány domovského členského státu tyto informace příslušným orgánům hostitelského členského státu.

Příslušné orgány hostitelského členského státu tyto informace do jednoho měsíce od jejich obdržení od příslušných orgánů domovského členského státu posoudí a příslušným orgánům domovského členského státu poskytnou příslušné informace v souvislosti se zamýšleným poskytováním platebních služeb dotčenou platební institucí při výkonu práva na usazování nebo volného pohybu služeb. Příslušné orgány hostitelského členského státu informují příslušné orgány domovského členského státu zejména o veškerých oprávněných důvodech k obavám v souvislosti se zamýšleným využíváním zástupce nebo zřízením pobočky, pokud jde o praní peněz nebo financování terorismu ve smyslu směrnice (EU) 2015/849.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu nesouhlasí s posouzením, které provedly příslušné orgány hostitelského členského státu, poskytnou příslušným orgánům hostitelského členského státu důvody svého rozhodnutí.

Není-li posouzení provedené příslušnými orgány domovského členského státu příznivé, zejména s ohledem na informace, jež obdržely od příslušných orgánů hostitelského členského státu, odmítnou příslušné orgány domovského členského státu zástupce nebo pobočku zapsat do rejstříku nebo zápis, byl-li již proveden, zruší.

3. Do tří měsíců od obdržení informací podle odstavce 1 sdělí příslušné orgány domovského členského státu své rozhodnutí příslušným orgánům hostitelského členského státu a dané platební instituci.

Po zápisu do rejstříku podle článku 14 může zástupce nebo pobočka začít vykonávat svoji činnost v příslušném hostitelském členském státě.

Platební instituce oznámí příslušným orgánům domovského členského státu datum, od kterého zahajuje svou činnost prostřednictvím zástupce nebo pobočky v příslušném hostitelském členském státě. Příslušné orgány domovského členského státu o této skutečnosti uvědomí příslušné orgány hostitelského členského státu.

4. Platební instituce bez zbytečného odkladu sdělí příslušným orgánům domovského členského státu jakékoli významné změny týkající se informací sdělených podle odstavce 1, včetně dalších zástupců, poboček nebo subjektů poskytujících outsourcing v členských státech, v nichž platební instituce působí. Použije se postup stanovený v odstavcích 2 a 3.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem vymezujících rámec pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu a příslušnými orgány hostitelského členského státu podle tohoto článku. Návrhy těchto regulačních technických norem stanoví způsob, prostředky a podrobnosti spolupráce při oznamování platebních institucí s přeshraniční působností, a zejména rozsah a způsob zpracování informací, které mají být předloženy, včetně společné terminologie a standardního vzoru oznámení pro jednotný a účinný oznamovací proces.

Tyto návrhy regulačních technických norem orgán EBA předloží Komisi do 13. ledna 2018.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 29

Dohled nad platebními institucemi využívajícími práva na usazování a volného pohybu služeb

1. Za účelem provedení kontrol a přijetí nezbytných opatření uvedených v této hlavě a ve vnitrostátních právních předpisech provádějících ustanovení hlav III a IV v souladu s čl. 100 odst. 4 vůči zástupci nebo pobočce platební instituce nacházejícím se na území jiného členského státu, spolupracují příslušné orgány domovského členského státu s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

Na základě spolupráce podle prvního pododstavce uvědomí příslušné orgány domovského členského státu příslušné orgány hostitelského členského státu, kdykoli mají v úmyslu provést kontrolu na místě na území hostitelského členského státu.

Příslušné orgány domovského členského státu však mohou provedení kontroly na místě u dotčené instituce delegovat na příslušné orgány hostitelského členského státu.

2. Příslušné orgány hostitelských členských států mohou vyžadovat, aby jim platební instituce, které mají zástupce nebo pobočky na jejich území, podávaly pravidelně zprávy o své činnosti na jejich území.

Tyto zprávy lze vyžadovat pouze pro informační nebo statistické účely, a poskytují-li zástupci a pobočky platební služby na základě svobody usazování, pro účely sledování souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími ustanovení hlav III a IV. Na tyto zástupce a pobočky se vztahují požadavky služebního tajemství alespoň rovnocenné těm, které jsou uvedeny v článku 24.

3. Příslušné orgány si navzájem poskytují všechny podstatné nebo relevantní informace, zejména v případě porušení nebo podezření na porušení právních předpisů ze strany zástupce nebo pobočky, a to i došlo-li k němu v souvislosti s výkonem svobody poskytování služeb. V tomto ohledu sdělí příslušné orgány na žádost veškeré relevantní informace a z vlastní iniciativy veškeré podstatné informace, včetně informací týkajících se toho, zda platební instituce splňují podmínky podle čl. 11 odst. 3.

4. Členské státy mohou vyžadovat, aby platební instituce, jež působí na jejich území prostřednictvím zástupců na základě práva na usazování a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, určily na jejich území ústřední kontaktní místo, které bude zajišťovat náležitou komunikaci a předkládání informací týkajících se souladu s hlavami III a IV, aniž jsou dotčeny předpisy o praní peněz a boji proti financování terorismu, a které bude usnadňovat dohled prováděný příslušnými orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu, mimo jiné tím, že bude příslušným orgánům na požádání poskytovat dokumenty a informace.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem stanovující kritéria, která mají být použita při stanovení, v souladu se zásadou proporcionality, okolností, za kterých je vhodné určit ústřední kontaktní místo, a jeho funkce, v souladu s odstavcem 4.

Tyto návrhy regulačních technických norem zohlední zejména:

- a) celkový objem a hodnotu transakcí uskutečňovaných platební institucí v hostitelských členských státech;
- b) druhy poskytovaných platebních služeb a
- c) celkový počet zástupců usazených v hostitelském členském státě.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží EBA Komisi do 13. ledna 2017.

6. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem definujících rámec pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu a příslušnými orgány hostitelského členského státu v souladu s touto hlavou a za účelem sledování souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími ustanovení hlav III a IV. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví způsob, prostředky a podrobnosti spolupráce při výkonu dohledu nad platebními institucemi s přeshraniční působností, a zejména rozsah a způsob zpracování informací, které mají být sdíleny v zájmu zajištění jednotného a účinného dohledu nad platebními institucemi poskytujícími přeshraniční platební služby.

Tyto návrhy regulačních technických norem rovněž stanoví prostředky a podrobnosti k jakýmkoli podávaným informacím, které hostitelské členské státy v souladu s odstavcem 2 požadují od platebních institucí ohledně činností v oblasti platebních služeb vykonávaných na jejich území, včetně frekvence podávání těchto informací.

Tyto návrhy regulačních technických norem předloží EBA Komisi do 13. ledna 2018.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavcích 5 a 6 postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 30

Opatření v případě nedodržování předpisů, včetně preventivních opatření

1. Aniž je dotčena odpovědnost příslušných orgánů domovského členského státu, pokud příslušný orgán hostitelského členského státu zjistí, že platební instituce, která má zástupce nebo pobočky na jeho území, nedodržuje ustanovení této hlavy nebo vnitrostátních právních předpisů provádějících ustanovení hlavy III nebo IV, informuje o tom neprodleně příslušný orgán domovského členského státu.

Příslušný orgán domovského členského státu po vyhodnocení informací obdržených podle prvního pododstavce přijme bez zbytečného prodlení veškerá vhodná opatření k zajištění toho, že dotčená platební instituce tuto protiprávní situaci ukončí. Příslušný orgán domovského členského státu tato opatření neprodleně oznámí příslušnému orgánu hostitelského členského státu a příslušným orgánům všech ostatních dotčených členských států.

2. V naléhavých situacích, kdy je třeba okamžitě zakročit za účelem vyřešení závažného rizika ohrožujícího kolektivní zájmy uživatelů platebních služeb v hostitelském členském státě, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu přijmout předběžná opatření, a to souběžně s přeshraniční spoluprací mezi příslušnými orgány, dokud příslušné orgány domovského členského státu nepřijmou opatření uvedená v článku 29.

3. Předběžná opatření podle odstavce 2 musí být vhodná a přiměřená svému účelu, kterým je chránit před závažným rizikem ohrožujícím kolektivní zájmy uživatelů platebních služeb v hostitelském členském státě. Nesmí vést k upřednostňování uživatelů platebních služeb platební instituce v hostitelském členském státě před uživateli platebních služeb dané platební instituce v jiných členských státech.

Předběžná opatření jsou dočasná a musejí být ukončena, jakmile jsou zjištěná závažná rizika vyřešena, mimo jiné s pomocí příslušných orgánů domovského členského státu ve spolupráci s nimi nebo s pomocí orgánu EBA podle čl. 27 odst. 1.

4. Příslušné orgány domovského členského státu a příslušné orgány všech ostatních dotčených členských států, jakož i Komise a EBA, jsou o předběžných opatřeních přijatých podle odstavce 2 a o jejich odůvodnění vyzooměny předem, je-li to slučitelné s naléhavostí situace, kterou musí příslušné orgány hostitelského členského státu řešit, a v každém případě bez zbytečného odkladu.

Článek 31

Odůvodnění a oznámení opatření

1. Opatření přijatá příslušnými orgány podle článků 23, 28, 29 nebo 30, obsahující sankce nebo omezení svobody poskytování služeb či svobody usazování, musí být řádně odůvodněna a oznámena dotčené platební instituci.

2. Články 28, 29 a 30 není dotčena povinnost příslušných orgánů podle směrnice (EU) 2015/849 a nařízení (EU) 2015/847, zejména podle čl. 48 odst. 1 směrnice (EU) 2015/849 a čl. 22 odst. 1 nařízení (EU) 2015/847, provádět dohled nebo sledovat dodržování požadavků stanovených v uvedených aktech.

Oddíl 4

V ý j i m k y

Článek 32

Podmínky

1. Členské státy mohou upustit, nebo povolit příslušným orgánům, aby upustily od uplatňování všech nebo některých částí postupu a podmínek, uvedených v oddílech 1, 2 a 3 s výjimkou článků 14, 15, 22, 24, 25 a 26, na fyzické nebo právnické osoby poskytující platební služby uvedené v bodech 1 až 6 přílohy I, pokud:

- a) průměrná měsíční celková hodnota platebních transakcí provedených dotčenou osobou, včetně všech zástupců, za něž tato osoba nese plnou odpovědnost, za předchozích dvanáct měsíců nepřesahuje limit stanovený daným členským státem a v každém případě činí nejvýše 3 miliony EUR za měsíc. Tento požadavek se posoudí na základě celkové částky platebních transakcí předpokládaných v obchodním plánu této osoby, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu, a
- b) žádná z fyzických osob odpovědných za řízení nebo provoz podniku nebyla odsouzena za trestné činy související s praním peněz nebo financováním terorismu nebo jiné finanční trestné činy.

2. Každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná v rejstříku podle odstavce 1 je povinna mít své ústředí nebo místo pobytu v tom členském státě, ve kterém svou činnost skutečně vykonává.

3. Na osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku se pohlíží jako na platební instituce, ustanovení čl. 11 odst. 9 a článků 28, 29 a 30 se však na tyto osoby nepoužijí.

4. Členské státy mohou rovněž stanovit, že každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná do rejstříku podle odstavce 1 tohoto článku se může zabývat pouze některými činnostmi uvedenými v článku 18.

5. Osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku oznámí příslušným orgánům jakékoliv změny své situace, jež mají vliv na podmínky stanovené v uvedeném odstavci. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že podmínky stanovené v odstavci 1, 2 nebo 4 tohoto článku přestanou být splňovány, dotčené osoby požádaly o povolení do 30 kalendářních dnů podle článku 11.

6. Odstavce 1 až 5 tohoto článku se nepoužijí na ustanovení směrnice (EU) 2015/849 ani na vnitrostátní právo týkající se praní peněz.

Článek 33

Poskytovatelé služeb informování o účtu

1. Na fyzické nebo právnické osoby poskytující pouze platební služby uvedené v bodě 8 přílohy I se nepoužijí postupy a podmínky uvedené v oddílech 1 a 2, s výjimkou čl. 5 odst. 1 písm. a), b), e) až h), j), l), n), p) a q), čl. 5 odst. 3 a článků 14 a 15. Oddíl 3 se použije s výjimkou čl. 23 odst. 3.

2. Na osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku se pohlíží jako na platební instituce, avšak nepoužijí se na ně ustanovení hlav III a IV, případně s výjimkou článků 41, 45 a 52, a článků 67, 69 a 95 až 98.

Článek 34

Oznámení a informace

Jestliže členský stát využije výjimku podle článku 32, oznámí své rozhodnutí Komisi do 13. ledna 2018 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny. Kromě toho členský stát sdělí Komisi počet dotčených fyzických a právnických osob a informuje ji každoročně o celkové hodnotě platebních transakcí provedených k 31. prosinci každého kalendářního roku podle čl. 32 odst. 1 písm. a).

KAPITOLA 2

Společná ustanovení

Článek 35

Přístup k platebním systémům

1. Členské státy zajistí, aby pravidla týkající se přístupu povolených nebo registrovaných poskytovatelů platebních služeb, kteří jsou právními osobami, k platebním systémům byla objektivní, nediskriminační a přiměřená a aby tato pravidla nebránila přístupu více, než je nezbytně nutné pro zabezpečení proti konkrétním rizikům, například vypořádacímu riziku, operačnímu riziku a obchodnímu riziku, a pro ochranu finanční a operační stability platebního systému.

Platební systémy nesmí poskytovatelům platebních služeb, uživatelům platebních služeb ani jiným platebním systémům uložit žádný z těchto požadavků:

- a) omezující pravidlo týkající se skutečné účasti v jiných platebních systémech;
- b) pravidlo, které činí rozdíly mezi povolenými poskytovateli platebních služeb, nebo mezi registrovanými poskytovateli platebních služeb, pokud jde o práva, povinnosti a oprávnění účastníků;
- c) omezení na základě statusu organizace.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na:

- a) platební systémy určené podle směrnice 98/26/ES;
- b) platební systémy složené výlučně z poskytovatelů platebních služeb patřících do téže skupiny.

Pro účely písmene a) prvního pododstavce členské státy zajistí, aby v případě, že účastník určeného systému umožňuje povolenému nebo registrovanému poskytovateli platebních služeb, jenž není účastníkem tohoto systému, předávat prostřednictvím tohoto systému příkazy k úhradě, poskytl na požádání stejnou možnost objektivním, přiměřeným a nediskriminačním způsobem dalším povoleným nebo registrovaným poskytovatelům platebních služeb v souladu s odstavcem 1.

Jakékoli odmítnutí daný účastník žádajícímu poskytovateli platebních služeb plně zdůvodní.

Článek 36

Přístup k účtům vedeným v úvěrové instituci

Členské státy zajistí, aby měly platební instituce na objektivním, nediskriminačním a přiměřeném základě přístup ke službám platebních účtů v úvěrových institucích. Tento přístup musí být dostatečně rozsáhlý, aby platebním institucím umožňoval poskytovat platební služby efektivně a bez překážek.

Jakékoli odmítnutí úvěrová instituce řádně zdůvodní příslušnému orgánu.

Článek 37

Zákaz poskytování platebních služeb osobami, které nejsou poskytovateli platebních služeb, a oznamovací povinnost

1. Členské státy zakáží fyzickým a právnickým osobám, které nejsou ani poskytovateli platebních služeb, ani nejsou výslovně vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, poskytovat platební služby.

2. Členské státy vyžadují, aby poskytovatelé služeb vykonávající některou z činností uvedených v čl. 3 písm. k) bodě i) nebo ii) nebo vykonávající obě činnosti, u nichž celková hodnota platebních transakcí provedených za předchozích 12 měsíců přesahuje částku 1 milion EUR, zaslali příslušným orgánům oznámení obsahující popis nabízených služeb, s uvedením toho, na základě kterého vynětí z oblasti působnosti podle čl. 3 písm. k) bodů i) a ii) má být tato činnost vykonávána.

Na základě tohoto oznámení přijme příslušný orgán řádně odůvodněné rozhodnutí podle kritérií uvedených v čl. 3 písm. k) v případě, že daná činnost nesplňuje parametry omezené sítě, a uvědomí o tom poskytovatele služeb.

3. Členské státy vyžadují, aby poskytovatelé platebních služeb vykonávající činnost uvedenou v čl. 3 písm. l) zaslali příslušným orgánům oznámení a předkládali příslušným orgánům výroční výrok auditora dosvědčující, že činnost splňuje limity stanovené v čl. 3 písm. l).

4. Bez ohledu na odstavec 1 příslušné orgány informují orgán EBA o službách oznámených podle odstavců 2 a 3 a uvedou, na základě kterého vynětí z oblasti působnosti jsou tyto činnosti vykonávány.

5. Popis činností oznámených podle odstavců 2 a 3 tohoto článku se zveřejňuje v rejstřících podle článků 14 a 15.

HLAVA III

TRANSPARENTNOST PODMÍNEK PLATEBNÍCH SLUŽEB A POŽADAVKY NA INFORMACE O PLATEBNÍCH SLUŽBÁCH

KAPITOLA 1

Obecná pravidla

Článek 38

Oblast působnosti

1. Tato hlava se použije na jednorázové platební transakce, rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené. Není-li uživatelem platebních služeb spotřebitel, mohou se strany dohodnout, že se tato hlava celá nebo zčásti nepoužije.

2. Členské státy mohou použít ustanovení této hlavy na mikropodniky stejným způsobem jako na spotřebitele.

3. Touto směrnici není dotčena směrnice 2008/48/ES, jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 39

Ostatní ustanovení práva Unie

Ustanoveními této hlavy není dotčeno žádné právo Unie obsahující další požadavky týkající se předem poskytovaných informací.

Pokud se však použije rovněž směrnice 2002/65/ES, požadavky na poskytování informací stanovené v čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice, s výjimkou bodu 2 písm. c) až g), bodu 3 písm. a), d) a e) a bodu 4 písm. b) uvedeného odstavce, se nahrazují články 44, 45, 51 a 52 této směrnice.

Článek 40

Poplatky za poskytnutí informací

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za poskytování informací podle této hlavy.

2. Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout na poplatcích za doplňující nebo častější informace poskytované na žádost uživatele platebních služeb nebo za předávání informací na žádost uživatele platebních služeb jinými komunikačními prostředky, než jsou prostředky uvedené v rámcové smlouvě.

3. Pokud si poskytovatel platebních služeb může účtovat poplatky za poskytování informací v souladu s odstavcem 2, musí být tyto poplatky přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

Článek 41

Důkazní břemeno týkající se požadavků na informace

Členské státy stanoví, že důkazní břemeno nese poskytovatel platebních služeb, který musí prokázat, že splnil požadavky na informace stanovené v této hlavě.

Článek 42

Výjimka z požadavků na informace v případě platebních prostředků pro platby malých částek a elektronických peněz

1. V případě platebních prostředků, u kterých podle příslušné rámcové smlouvy jednotlivé platební transakce nepřekračují 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky, které nikdy nepřekračují částku 150 EUR:

- a) odchylně od článků 51, 52 a 56 poskytovatel platebních služeb poskytne plátcí pouze informace o hlavních charakteristikách dané platební služby, včetně způsobu, jakým lze platební prostředek používat, odpovědnosti, účtovaných poplatků a jiných faktických informací nutných pro informované rozhodování, jakož i údaje o tom, kde jsou snadno přístupné jakékoli jiné informace a podmínky vymezené v článku 52;
- b) může být dohodnuto, že odchylně od článku 54 poskytovatel platebních služeb není povinen navrhopvat změny podmínek rámcové smlouvy způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1;
- c) může být dohodnuto, že odchylně od článků 57 a 58 po provedení platební transakce:
 - i) poskytovatel platebních služeb poskytne nebo zpřístupní pouze referenční údaje umožňující uživateli platební služby identifikovat platební transakci, její částku, jakékoli poplatky za ni nebo, v případě několika platebních transakcí téhož druhu provedených ve prospěch téhož příjemce, pouze informace o celkové částce a poplatcích za tyto platební transakce,
 - ii) poskytovatel platebních služeb není povinen poskytnout nebo zpřístupnit informace uvedené v bodu i), pokud je platební prostředek použit anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb takové informace nemůže z technického hlediska poskytnout. Poskytovatel platebních služeb však plátcí poskytne možnost ověřit částku uložených peněžních prostředků.

2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků mohou členské státy částky zvýšit až na 500 EUR.

KAPITOLA 2

Jednorázové platební transakce

Článek 43

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na jednorázové platební transakce, které nejsou upraveny rámcovou smlouvou.
2. Je-li platební příkaz k jednorázové platební transakci předán platebním prostředkem upraveným rámcovou smlouvou, není poskytovatel platebních služeb povinen poskytnout ani zpřístupnit informace, které již byly uživateli platebních služeb předány na základě rámcové smlouvy s jiným poskytovatelem platebních služeb nebo které mu budou předány podle uvedené rámcové smlouvy.

Článek 44

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby před tím, než je uživatel platebních služeb vázán smlouvou nebo nabídkou upravující jednorázovou platební službu, poskytovatel platebních služeb poskytl uživateli platebních služeb snadný přístup k informacím a podmínkám uvedeným v článku 45 ohledně svých vlastních služeb. Na žádost uživatele platebních služeb poskytne poskytovatel platebních služeb informace a podmínky na papíře nebo jiném trvalém nosiči. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.

2. Byla-li smlouva o jednorázové platební službě uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku dálkové komunikace, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po provedení platební transakce.

3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu smlouvy o jednorázové platební službě nebo návrhu platebního příkazu obsahujícího informace a podmínky uvedené v článku 45.

Článek 45

Informace a podmínky

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb poskytl nebo zpřístupnil uživateli platebních služeb tyto informace a podmínky:

- a) uvedení informací nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby mohl náležitě iniciovat nebo provést platební příkaz;
- b) maximální lhůta pro provedení platební služby, která má být poskytnuta;
- c) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb zaplatit svému poskytovateli platebních služeb a tam, kde to připadá v úvahu, rozpis těchto poplatků;
- d) tam, kde to připadá v úvahu, skutečný nebo referenční směnný kurz, který bude při platební transakci použit.

2. Členské státy dále zajistí, aby poskytovatelé služeb iniciování platby poskytli nebo zpřístupnili plátcům před iniciováním tyto jasné a úplné informace:

- a) název poskytovatele služeb iniciování platby usazeného v členském státě, ve kterém je platební služba nabízena, fyzickou adresu jeho ústředí a případně adresu jeho zástupce nebo pobočky a jakékoli jiné kontaktní údaje, včetně adresy elektronické pošty, které jsou důležité pro komunikaci s poskytovatelem služby iniciování platby, a
- b) kontaktní údaje příslušného orgánu.

3. Tam, kde to připadá v úvahu, musí být veškeré další relevantní informace a podmínky uvedené v článku 52 uživateli platebních služeb snadno přístupné.

Článek 46

Informace pro plátce a příjemce po iniciování platebního příkazu

V případě, že je platební příkaz iniciován prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, poskytne nebo zpřístupní tento poskytovatel služeb iniciování platby okamžitě po iniciování plátcem, a v příslušných případech příjemci, kromě informací a podmínek uvedených v článku 45 i všechny tyto údaje:

- a) potvrzení úspěšného iniciování platebního příkazu u poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce;
- b) referenční údaje umožňující plátcí a příjemci identifikovat platební transakci a případně i příjemci identifikovat plátce a dále veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- c) částku platební transakce;
- d) připadá-li to v úvahu, částku veškerých poplatků, které mají být za transakci zaplacený poskytovateli služeb iniciování platby, případně včetně rozpisu těchto poplatků.

Článek 47

Informace pro poskytovatele platebních služeb, který vede účet plátce, v případě služby iniciování platby

Je-li platební příkaz iniciován prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, zpřístupní poskytovateli platebních služeb, který vede účet plátce, referenční údaje platební transakce.

Článek 48

Informace pro plátce po přijetí platebního příkazu

Okamžitě po přijetí platebního příkazu poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní plátcí ve vztahu ke svým službám všechny tyto údaje:

- a) referenční údaje umožňující plátcí identifikovat platební transakci, případně údaje týkající se příjemce;
- b) částku platební transakce v měně použité v platebním příkazu;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má plátce zaplatit, případně rozpis těchto poplatků;
- d) případný směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce nebo odkaz na něj, jestliže je odlišný od kurzu stanoveného podle čl. 45 odst. 1 písm. d), a částku platební transakce po této konverzi měny;
- e) datum přijetí platebního příkazu.

Článek 49

Informace pro příjemce po provedení transakce

Okamžitě po provedení platební transakce poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní příjemci ve vztahu ke svým službám všechny tyto údaje:

- a) referenční údaje umožňující příjemci identifikovat platební transakci a případně plátce, a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- b) částku platební transakce v měně, v níž jsou peněžní prostředky k dispozici příjemci;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má příjemce zaplatit, a případně rozpis těchto poplatků;

- d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto konverzí měny;
- e) den valuty částky připsané na účet.

KAPITOLA 3

Rámcové smlouvy

Článek 50

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na platební transakce upravené rámcovou smlouvou.

Článek 51

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy požadují, aby dříve, než se uživatel platebních služeb zaváže jakoukoli rámcovou smlouvou nebo nabídkou, poskytl poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb na papíře nebo jiném trvalém nosiči informace a podmínky uvedené v článku 52. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.
2. Jestliže byla rámcová smlouva uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku dálkové komunikace, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po uzavření rámcové smlouvy.
3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu rámcové smlouvy včetně informací a podmínek uvedených v článku 52.

Článek 52

Informace a podmínky

Členské státy zajistí, aby uživateli platebních služeb byly poskytnuty tyto informace a podmínky:

1) týkající se poskytovatele platebních služeb:

- a) název poskytovatele platebních služeb usazeného v členském státě, ve kterém je platební služba nabízena, adresa jeho ústředí a případně adresa jeho zástupce nebo pobočky a jakákoli jiná adresa, včetně adresy elektronické pošty, která je důležitá pro komunikaci s poskytovatelem platebních služeb;
- b) údaje o příslušných orgánech dohledu a o rejstříku stanoveném v článku 14 nebo o jakémkoli jiném veřejném rejstříku obsahujícím povolení udělená poskytovateli platebních služeb a registrační číslo, nebo rovnocenný prostředek identifikace v daném rejstříku;

2) týkající se použití platební služby:

- a) popis hlavních vlastností platební služby, která má být poskytnuta;
- b) uvedení informací nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby mohl náležitě iniciovat nebo provést platební příkaz;
- c) forma a postup udělení souhlasu s iniciováním platebního příkazu nebo provedením platební transakce a odvolání tohoto souhlasu podle článků 64 a 80;

- d) referenční údaje o okamžiku přijetí platebního příkazu v souladu s článkem 78, a případná uzávěrka stanovená poskytovatelem platebních služeb;
 - e) maximální lhůta pro provedení platebních služeb, které mají být poskytnuty;
 - f) zda existuje možnost dohodnout výdajové limity pro použití platebního prostředku podle čl. 68 odst. 1;
 - g) v případě karet platebních prostředků, na nichž je umístěno několik značek, práva uživatele platebních služeb podle článku 8 nařízení (EU) 2015/751;
- 3) týkající se poplatků, úrokových sazeb a směnných kurzů:
- a) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb zaplatit poskytovateli platebních služeb, včetně poplatků spojených se způsobem a frekvencí poskytování nebo zpřístupňování informací podle této směrnice, a případá-li to v úvahu, rozpis těchto poplatků;
 - b) případá-li to v úvahu, úrokové sazby a směnné kurzy, které mají být použity, nebo v případě použití referenční úrokové sazby a referenčního směnného kurzu způsob výpočtu skutečného úroku a příslušný den a index nebo základ pro určení této referenční úrokové sazby nebo referenčního směnného kurzu;
 - c) bylo-li tak dohodnuto, okamžité uplatnění změn referenční úrokové sazby nebo směnného kurzu a požadavky na informace související se změnami podle čl. 54 odst. 2;
- 4) týkající se komunikace:
- a) případá-li to v úvahu, komunikační prostředky, včetně technických požadavků na vybavení a software uživatele platebních služeb, na nichž se strany dohodly pro účely předávání informací nebo oznámení podle této směrnice;
 - b) způsob a četnost poskytování nebo zpřístupňování informací podle této směrnice;
 - c) jazyk nebo jazyky, v nichž se rámcová smlouva uzavírá a v nichž v rámci tohoto smluvního vztahu probíhá komunikace;
 - d) právo uživatele platebních služeb obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy a informace a podmínky podle článku 53;
- 5) týkající se ochranných a nápravných opatření:
- a) případá-li to v úvahu, popis opatření, která musí uživatel platebních služeb přijmout za účelem zabezpečení platebního prostředku, a způsobu, jakým je třeba uvědomit poskytovatele platebních služeb pro účely čl. 69 odst. 1 písm. b);
 - b) popis zabezpečeného postupu uvědomování uživatele platebních služeb poskytovatelem platebních služeb v případě podezření na podvod či ohrožení bezpečnosti nebo v případě skutečného podvodu či ohrožení bezpečnosti;
 - c) bylo-li tak dohodnuto, podmínky, za nichž si poskytovatel platebních služeb vyhrazuje právo zablokovat platební prostředek v souladu s článkem 68;

- d) odpovědnost plátce podle článku 74, včetně informací o příslušné částce;
 - e) způsob, jakým musí uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb oznámit jakoukoli neautorizovanou nebo nesprávně iniciovanou či provedenou platební transakci podle článku 71, a lhůta, v jaké tak musí učinit, jakož i odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce podle článku 73;
 - f) odpovědnost poskytovatele platebních služeb za iniciování nebo provedení platebních transakcí podle článku 89;
 - g) podmínky pro vrácení peněžních prostředků podle článků 76 a 77;
- 6) týkající se změn a vypovězení rámcové smlouvy:
- a) bylo-li tak dohodnuto, informace o tom, že změny podmínek podle článku 54 se považují uživatelem platebních služeb za přijaté, pokud uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich účinnosti neoznámí, že tyto změny nepřijímá;
 - b) doba trvání rámcové smlouvy;
 - c) právo uživatele platebních služeb vypovědět rámcovou smlouvu a všechny dohody týkající se vypovězení podle čl. 54 odst. 1 a článku 55;
- 7) týkající se opravných prostředků:
- a) jakákoli smluvní doložka o rozhodném právu, kterým se rámcová smlouva řídí, nebo o příslušných soudech;
 - b) postupy alternativního řešení sporů, které má uživatel platebních služeb k dispozici podle článků 99 až 102.

Článek 53

Dostupnost informací a podmínek rámcové smlouvy

Kdykoliv v průběhu smluvního vztahu má uživatel platebních služeb právo na vlastní žádost obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy, jakož i informace a podmínky uvedené v článku 52, a to na papíře nebo jiném trvalém nosiči.

Článek 54

Změny podmínek rámcové smlouvy

1. Veškeré změny rámcové smlouvy, jakož i informací a podmínek uvedených v článku 52 navrhne poskytovatel platebních služeb způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1, a to nejpozději dva měsíce před navrhovaným dnem použitelnosti těchto změn. Uživatel platebních služeb může tyto změny rámcové smlouvy před navrhovaným dnem jejich vstupu v platnost přijmout, nebo odmítnout.

Případá-li to v úvahu podle čl. 52 bodu 6 písm. a), informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb o tom, že změny podmínek se považují uživatelem platebních služeb za přijaté, pokud uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich vstupu v platnost neoznámí, že tyto změny nepřijímá. Poskytovatel platebních služeb rovněž informuje uživatele platebních služeb, že pokud uživatel platebních služeb uvedené změny odmítne, má právo kdykoli do dne uplatnění změn rámcovou smlouvu bezplatně ukončit.

2. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů mohou být uplatněny okamžitě a bez oznámení za předpokladu, že toto právo bylo dohodnuto v rámcové smlouvě a že tyto změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů jsou založeny na referenčních úrokových sazbách nebo směnných kurzech dohodnutých podle čl. 52 bodu 3 písm. b) a c). Uživatel platebních služeb musí být o jakékoli změně úrokové sazby informován při nejbližší příležitosti způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1, pokud se strany nedohodly na zvláštní četnosti nebo způsobu poskytování nebo zpřístupňování informací. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů, které jsou pro uživatele platebních služeb příznivější, však mohou být uplatněny i bez oznámení.

3. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů používaných při platebních transakcích se provádějí a počítají neutrálním způsobem, který nediskriminuje uživatele platebních služeb.

Článek 55

Vypovězení smlouvy

1. Uživatel platebních služeb může rámcovou smlouvu kdykoliv vypovědět, pokud se strany nedohodly na výpovědní lhůtě. Tato doba nesmí překročit jeden měsíc.

2. Vypovězení rámcové smlouvy nepodléhá na straně uživatele platebních služeb žádným poplatkům, s výjimkou případů, kdy byla smlouva v platnosti po dobu kratší než šest měsíců. Případné poplatky za vypovězení rámcové smlouvy musí být přiměřené a odpovídat nákladům.

3. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, poskytovatel platebních služeb může rámcovou smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou vypovědět s nejméně dvouměsíční výpovědní lhůtou způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1.

4. U poplatků za platební služby, jež jsou účtovány pravidelně, platí uživatel platebních služeb pouze jejich poměrnou část za dobu do okamžiku vypovězení smlouvy. Pokud se poplatky platí předem, jejich poměrná část se vrátí.

5. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny právní předpisy členských států upravující právo stran prohlásit rámcovou smlouvu za nevymahatelnou nebo od počátku neplatnou.

6. Členské státy mohou přijmout ustanovení, která jsou pro uživatele platebních služeb příznivější.

Článek 56

Informace před provedením jednotlivých platebních transakcí

V případě jednotlivé platební transakce podle rámcové smlouvy iniciované plátcem poskytovatel platebních služeb u této konkrétní platební transakce na žádost plátce poskytne jasné informace o všech těchto skutečnostech:

- a) maximální lhůtě pro provedení;
- b) poplatcích, které musí plátec zaplatit;
- c) případně rozpis veškerých poplatků.

Článek 57

Informace pro plátce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po odepsání částky jednotlivé platební transakce z účtu plátce nebo v případě, že plátec platební účet nevyužívá, po obdržení platebního příkazu poskytne poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1 a bez zbytečného odkladu danému plátcí všechny tyto informace:

- a) referenční údaje umožňující plátcí identifikovat každou platební transakci, a je-li to vhodné, údaje týkající se příjemce;
- b) částku platební transakce v měně, v jaké byla odepsána z platebního účtu plátce, nebo v měně použité pro platební příkaz;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci a případně rozpis těchto poplatků nebo úrok, který má plátce zaplatit;
- d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce a částku platební transakce po této konverzi měny;
- e) den valuty částky odepsané z účtu nebo datum přijetí platebního příkazu.

2. Rámcová smlouva musí obsahovat podmínku, že plátce může vyžadovat, aby byly informace uvedené v odstavci 1 poskytovány nebo zpřístupňovány pravidelně nejméně jednou měsíčně, a to bezplatně a dohodnutým způsobem, který plátcí umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.

3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatelé platebních služeb informace poskytovali nejméně jednou měsíčně a bezplatně na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

Článek 58

Informace pro příjemce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po provedení jednotlivé platební transakce poskytne poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 51 odst. 1 danému příjemci bez zbytečného odkladu všechny tyto informace:

- a) referenční údaje umožňující příjemci identifikovat platební transakci a plátce a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- b) částku platební transakce v měně, v níž je částka připsána na platební účet příjemce;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci a případně rozpis těchto poplatků nebo úrok, který má příjemce zaplatit;
- d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto konverzí měny;
- e) den valuty částky připsané na účet.

2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který příjemci umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.

3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatelé platebních služeb informace poskytovali nejméně jednou měsíčně a bezplatně na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

KAPITOLA 4

Společná ustanovení

Článek 59

Měna transakce a konverze měny

1. Platby se uskutečňují v měně, na které se strany dohodnou.
2. Je-li služba konverze měny nabídnuta před iniciováním platební transakce a je-li tato služba konverze měny nabídnuta v bankomatu, místě prodeje nebo příjemcem, strana, jež plátcí službu konverze měny nabízí, sdělí plátcí veškeré poplatky, jakož i směnný kurz, který bude při konverzi u platební transakce použit.

Plátce musí se službou konverze měny na tomto základě souhlasit.

Článek 60

Informace o dalších poplatcích nebo slevách

1. Pokud příjemce za použití určitého platebního prostředku požaduje poplatek nebo nabízí slevu, příjemce o tom informuje plátce před iniciováním platební transakce.
2. Pokud poskytovatel platebních služeb nebo jiná osoba podílející se na transakci požaduje za použití určitého platebního prostředku poplatek, informuje o tom uživatele platebních služeb před iniciováním platební transakce.
3. Povinnost uhradit poplatky stanovené v odstavcích 1 a 2 má plátce pouze tehdy, pokud byl s jejich plnou výší seznámen před iniciováním platební transakce.

HLAVA IV

PRÁVA A POVINNOSTI V SOUVISLOSTI S POSKYTOVÁNÍM A UŽÍVÁNÍM PATEBNÍCH SLUŽEB

KAPITOLA 1

Společná ustanovení

Článek 61

Oblast působnosti

1. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, mohou se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnout, že se zcela nebo zčásti nepoužijí ustanovení čl. 62 odst. 1, čl. 64 odst. 3 a článků 72, 74, 76, 77, 80 a 89. Uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb se rovněž mohou dohodnout na jiných lhůtách, než jaké jsou stanoveny v článku 71.
2. Členské státy mohou stanovit, že se článek 102 nepoužije, pokud uživatel platebních služeb není spotřebitelem.
3. Členské státy mohou stanovit, že se ustanovení této hlavy použijí stejným způsobem na spotřebitele i na mikro-podniky.
4. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/48/ES ani jiné příslušné právo Unie nebo vnitrostátní opatření týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 62

Příslušné poplatky

1. Poskytovatel platebních služeb neúčtuje uživateli platebních služeb žádné poplatky za plnění svých informačních povinností ani za nápravná a preventivní opatření podle této hlavy, není-li v čl. 79 odst. 1, čl. 80 odst. 5 a čl. 88 odst. 2 stanoveno jinak. Na těchto poplatcích se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnou s tím, že tyto poplatky musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

2. Členské státy vyžadují, aby za platební transakce poskytované v Unii, u nichž se poskytovatel platebních služeb plátce i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí v Unii, příjemce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb a plátce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb.
3. Poskytovatel platebních služeb nebrání příjemci v tom, aby od plátce požadoval poplatek, nabídl mu slevu nebo jej jiným způsobem motivoval k tomu, aby daný platební prostředek použil. Účtované poplatky nepřekročí přímé náklady příjemce na používání konkrétního platebního prostředku.
4. Členské státy v každém případě zajistí, aby příjemce nepožadoval poplatky za používání platebních prostředků, u nichž jsou mezibankovní poplatky upraveny v kapitole II nařízení (EU) 2015/751, a za platební služby, na které se vztahuje nařízení (EU) č. 260/2012.
5. Členské státy mohou zakázat nebo omezit právo příjemce požadovat poplatky s přihlédnutím k nutnosti povzbuzovat hospodářskou soutěž a podporovat používání účinných platebních prostředků.

Článek 63

Výjimka pro platební prostředky pro platby malých částek a elektronické peníze

1. V případě platebních prostředků, které se podle rámcové smlouvy týkají výlučně jednotlivých platebních transakcí nepřekračujících 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky, jež nikdy nepřekročí částku 150 EUR, se poskytovatelé platebních služeb mohou se svými uživateli platebních služeb dohodnout, že:
 - a) ustanovení čl. 69 odst. 1 písm. b), čl. 70 odst. 1 písm. c) a d), jakož i čl. 74 odst. 3 se nepoužijí, pokud platební prostředek nemůže být zablokován nebo nelze zabránit jeho dalšímu použití;
 - b) ustanovení článků 72 a 73 a čl. 74 odst. 1 a 3 se nepoužijí, pokud se platební prostředek používá anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb není z jiných důvodů, které jsou dány povahou platebního prostředku, schopen prokázat, zda platební transakce byla autorizována;
 - c) odchylně od čl. 79 odst. 1 není od poskytovatele platebních služeb požadováno, aby uživateli platebních služeb oznámil zamítnutí platebního příkazu, pokud je neprovedení služby zřejmé ze souvislosti;
 - d) odchylně od článku 80 nemůže plátce odvolat platební příkaz poté, co platební příkaz předá nebo dá svůj souhlas s provedením platební transakce příjemci;
 - e) odchylně od článků 83 a 84 se použijí jiné lhůty pro provedení.
2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků je mohou zvýšit až na 500 EUR.
3. Články 73 a 74 této směrnice se použijí rovněž na elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES s výjimkou případů, kdy poskytovatel platebních služeb plátce není schopen zmrazit platební účet, na němž jsou elektronické peníze uloženy, nebo zablokovat platební prostředek. Členské státy mohou tuto výjimku omezit na platební účty, na nichž jsou elektronické peníze uloženy, nebo platební prostředky určité hodnoty.

KAPITOLA 2

Autorizace platebních transakcí

Článek 64

Souhlas a odvolání souhlasu

1. Členské státy zajistí, aby se platební transakce považovala za autorizovanou pouze v případě, že plátce dal k provedení platební transakce souhlas. Platební transakce může být plátcem autorizována před tím, než je provedena, nebo až poté, co je provedena, pokud se tak plátce a poskytovatel platebních služeb dohodnou.

2. Souhlas s provedením platební transakce nebo řady platebních transakcí se uděluje formou dohodnutou mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb. Souhlas s provedením platební transakce může být rovněž udělen prostřednictvím příjemce nebo poskytovatele služeb iniciování platby.

Pokud souhlas schází, platební transakce se považuje za neautorizovanou.

3. Plátce může svůj souhlas kdykoli odvolat, avšak pouze do okamžiku neodvolatelnosti podle článku 80. Souhlas s provedením řady platebních transakcí může být rovněž odvolán s tím, že každá budoucí platební transakce bude považována za neautorizovanou.

4. Na postupu udělování souhlasu s provedením platební transakce se dohodne plátce s příslušným poskytovatelem nebo příslušnými poskytovateli platebních služeb.

Článek 65

Potvrzení disponibilít peněžních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb, který vede účet, neprodleně potvrdil na žádost poskytovatele platebních služeb vydávajícího karetní platební prostředky, zda je na platebním účtu plátce k dispozici částka potřebná k provedení karetní platební transakce, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) platební účet plátce je v okamžiku žádosti přístupný prostřednictvím internetu;
- b) plátce udělil poskytovateli platebních služeb, který vede účet, výslovný souhlas k tomu, aby odpovídal na žádosti konkrétního poskytovatele platebních služeb o potvrzení toho, že na platebním účtu plátce je k dispozici částka odpovídající určité karetní platební transakci;
- c) souhlas podle písmene b) byl udělen před podáním první žádosti o potvrzení.

2. Poskytovatel platebních služeb může o potvrzení podle odstavce 1 požádat, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) plátce mu udělil výslovný souhlas k tomu, aby žádal o potvrzení podle odstavce 1;
- b) plátce inicioval karetní platební transakci na příslušnou částku prostřednictvím karetního platebního prostředku, který daný poskytovatel platebních služeb vydal;
- c) poskytovatel platebních služeb prokáže před každou žádostí o potvrzení poskytovateli platebních služeb, který vede účet, svoji totožnost a komunikuje s ním bezpečným způsobem v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d).

3. V souladu se směrnicí 95/46/ES spočívá potvrzení uvedené v odstavci 1 pouze v odpovědi „ano“ či „ne“, nikoliv ve výpisu s informacemi o zůstatku na účtu. Odpověď nesmí být uchovávána nebo používána k jiným účelům než k provedení karetní platební transakce.

4. Potvrzení uvedené v odstavci 1 nesmí poskytovateli platebních služeb, který vede účet, umožnit zablokovat peněžní prostředky na platebním účtu plátce.
5. Plátce může poskytovatele platebních služeb, který vede účet, požádat, aby mu sdělil totožnost poskytovatele platebních služeb a poskytnutou odpověď.
6. Tento článek se nevztahuje na platební transakce iniciované prostřednictvím karet platebních prostředků, na nichž jsou uloženy elektronické peníze vymezené v čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES.

Článek 66

Pravidla pro přístup k platebnímu účtu v případě služeb iniciování platby

1. Členské státy zajistí, aby plátce měl právo využít poskytovatele služeb iniciování platby k získání platebních služeb uvedených v bodě 7 přílohy I. Právo využívat poskytovatele služeb iniciování platby se nevztahuje na případy, kdy platební účet není přístupný on-line.
2. Udělí-li plátce výslovný souhlas s provedením platby v souladu s článkem 64, učiní poskytovatel platebních služeb, který vede účet, kroky uvedené v odstavci 4 tohoto článku, aby zajistil právo plátce využívat služby iniciování platby.
3. Poskytovatel služeb iniciování platby:
 - a) se zdrží toho, aby v kterýkoli okamžik v souvislosti s poskytnutím služby iniciování platby držel peněžní prostředky plátce;
 - b) zajistí, aby osobní bezpečnostní údaje uživatele platebních služeb nebyly přístupné jiným stranám než tomuto uživateli a vydavateli osobních bezpečnostních údajů a aby je poskytovatel služeb iniciování platby předával bezpečnými a efektivními kanály;
 - c) zajistí, aby jakékoli další informace o uživateli platebních služeb, získané při poskytování služeb iniciování platby, byly poskytnuty pouze příjemci a pouze s výslovným souhlasem uživatele platebních služeb;
 - d) při každém iniciování platby prokáže svoji totožnost poskytovateli platebních služeb, který vede účet plátce, a komunikuje s poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, plátcem a příjemcem bezpečným způsobem v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d);
 - e) neuchovává citlivé údaje o platbách uživatele platebních služeb;
 - f) nepožaduje od uživatele platebních služeb žádné jiné údaje než ty, které jsou nezbytné k poskytnutí služby iniciování platby;
 - g) nepoužívá a neuchovává žádné údaje a nevyužívá přístupu k nim pro jiné účely než k poskytnutí služby iniciování platby podle výslovné žádosti plátce;
 - h) nemění částku, příjemce ani jiné prvky transakce.
4. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet:
 - a) komunikuje bezpečně s poskytovatelem služeb iniciování platby v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d);

- b) okamžitě po obdržení platebního příkazu od poskytovatele služeb iniciování platby poskytne nebo zpřístupní poskytovateli služeb iniciování platby veškeré informace o iniciování platební transakce a veškeré informace, které má k dispozici, pokud jde o provedení platební transakce;
 - c) s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb poskytovatele služeb iniciování platby zachází bez jakéhokoli rozdílu, nejsou-li k tomu objektivní důvody, zejména z hlediska doby provedení, priority nebo poplatků za platební příkazy, které mu předal sám plátce.
5. Poskytování služeb iniciování platby nesmí být závislé na existenci smluvního vztahu za tímto účelem mezi poskytovateli služeb iniciování platby a poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet.

Článek 67

Pravidla pro přístup k informacím o platebním účtu a jejich používání v případě služeb informování o účtu

1. Členské státy zajistí, aby uživatel platebních služeb měl právo využít služeb umožňujících přístup k informacím o účtu podle bodu 8 přílohy I. Toto právo se nevztahuje na případy, kdy platební účet není přístupný on-line.
2. Poskytovatel služeb informování o účtu:
 - a) poskytuje služby pouze na základě výslovného souhlasu uživatele platebních služeb;
 - b) zajistí, aby osobní bezpečnostní údaje uživatele platebních služeb nebyly přístupné jiným stranám než tomuto uživateli a vydavateli osobních bezpečnostních údajů a aby jejich předávání poskytovatelem služeb informování o účtu probíhalo bezpečnými a efektivními kanály;
 - c) při každé komunikaci prokáže svoji totožnost poskytovateli či poskytovatelům platebních služeb, kteří vedou účet uživatele platebních služeb, a komunikuje s poskytovatelem platebních služeb, který vede účet, a s uživatelem platebních služeb bezpečným způsobem v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d);
 - d) využívá přístupu pouze k informacím z určených platebních účtů a souvisejícím platebním transakcím;
 - e) nepožaduje citlivé údaje o platbách související s platebními účty;
 - f) nepoužívá a neuchovává žádné údaje a nevyužívá přístupu k nim pro jiné účely než k poskytnutí služby informování o účtu podle výslovné žádosti uživatele platebních služeb v souladu s pravidly pro ochranu údajů.
3. Poskytovatel služeb, který vede účet, ve vztahu k platebním účtům:
 - a) bezpečně komunikuje s poskytovateli služeb informování o účtu v souladu s čl. 98 odst. 1 písm. d) a
 - b) zachází s žádostmi o údaje předanými prostřednictvím služeb poskytovatele služeb informování o účtu bez jakéhokoli rozdílu, nejsou-li k tomu objektivní důvody.
4. Poskytování služeb informování o účtu nesmí být závislé na existenci smluvního vztahu za tímto účelem mezi poskytovateli služeb informování o účtu a poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet.

Článek 68

Limity pro používání platebního prostředku a pro přístup poskytovatelů platebních služeb k platebním účtům

1. Pokud je pro účely udělení souhlasu použit specifický platební prostředek, plátce a poskytovatel platebních služeb plátce se mohou u platebních transakcí provedených tímto platebním prostředkem dohodnout na výdajových limitech.
2. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb vyhradit právo zablokovat platební prostředek z objektivně opodstatněných důvodů souvisejících s bezpečností platebního prostředku, podezřením na neautorizované nebo podvodné použití platebního prostředku nebo, v případě platebního prostředku s úvěrovým rámcem, se značným zvýšením rizika, že plátce možná nebude schopen splnit svůj platební závazek.
3. Poskytovatel platebních služeb v těchto případech plátce dohodnutým způsobem informuje o zablokování platebního prostředku a jeho důvodech, a to pokud možno před zablokováním platebního prostředku a nejpozději okamžitě po jeho zablokování, s výjimkou případů, kdy by poskytnutí těchto informací ohrozilo objektivně opodstatněné bezpečnostní důvody nebo kdy je zakázáno jinými příslušnými unijními nebo vnitrostátními právními předpisy.
4. Jakmile důvody pro zablokování platebního prostředku pominou, poskytovatel platebních služeb platební prostředek odblokuje nebo ho vymění za nový platební prostředek.
5. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet, může poskytovateli služeb informování o účtu nebo poskytovateli služeb iniciování platby zamítnout přístup k platebnímu účtu, existují-li k tomu objektivní a řádně doložené důvody související s neoprávněným nebo podvodným přístupem k platebnímu účtu ze strany poskytovatele služeb informování o účtu nebo poskytovatele služeb iniciování platby, včetně neoprávněného nebo podvodného iniciování platební transakce. Poskytovatel platebních služeb, který vede účet, v těchto případech plátce dohodnutým způsobem informuje o odepření přístupu k platebnímu účtu a jeho důvodech. Tuto informaci poskytne plátcí pokud možno před odepřením tohoto přístupu a nejpozději okamžitě poté, co přístup odepře, s výjimkou případů, kdy by poskytnutí těchto informací ohrozilo objektivně opodstatněné bezpečnostní důvody nebo kdy je zakázáno jinými příslušnými unijními nebo vnitrostátními právními předpisy.

Poskytovatel platebních služeb, který vede účet, umožní přístup k platebnímu účtu, jakmile důvody pro odepření přístupu pominou.

6. V případech uvedených v odstavci 5 ohlásí poskytovatel platebních služeb, který vede účet, incident týkající se poskytovatele služeb informování o účtu nebo poskytovatele služeb iniciování platby neprodleně příslušnému orgánu. Součástí těchto informací jsou relevantní podrobnosti o daném případě a důvody k přijetí opatření. Příslušný orgán případ posoudí a v případě potřeby přijme vhodná opatření.

Článek 69

Povinnosti uživatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky a osobními bezpečnostními údaji

1. Uživatel platebních služeb, který je oprávněn používat platební prostředek:
 - a) používá platební prostředek v souladu s podmínkami, které upravují vydávání a používání daného platebního prostředku, které musejí být objektivní, nediskriminační a přiměřené;
 - b) oznámí poskytovateli platebních služeb nebo subjektu jím určenému ztrátu, odcizení, zneužití nebo neautorizované použití platebního prostředku, a to neprodleně po zjištění této skutečnosti.
2. Pro účely odst. 1 písm. a) učiní uživatel platebních služeb, jakmile obdrží platební prostředek, zejména veškerá přiměřená opatření na ochranu osobních bezpečnostních údajů.

Článek 70

Povinnosti poskytovatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky

1. Poskytovatel platebních služeb vydávající platební prostředek:
 - a) zajistí, aby osobní bezpečnostní údaje nebyly přístupné nikomu jinému než uživateli platebních služeb, který je oprávněn daný platební prostředek používat, aniž jsou tím dotčeny povinnosti uživatele platebních služeb stanovené v článku 69;
 - b) zdrží se zasílání nevyžádaných platebních prostředků s výjimkou případů, kdy je třeba vyměnit platební prostředek, který byl uživateli platebních služeb poskytnut již dříve;
 - c) zajistí dostupnost vhodných prostředků umožňujících uživateli platebních služeb kdykoli učinit oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b) nebo požádat o odblokování platebního prostředku podle čl. 68 odst. 4; na žádost poskytne poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb prostředky, kterými může uživatel platebních služeb po dobu 18 měsíců po oznámení prokázat, že takové oznámení učinil;
 - d) poskytne uživateli platebních služeb možnost učinit bezplatně oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b) a případně účtuje pouze náklady přímo související s výměnou platebního prostředku;
 - e) zabrání veškerému použití platebního prostředku, jakmile bylo podáno oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b).
2. Poskytovatel platebních služeb nese riziko spojené se zasláním platebního prostředku nebo se zasláním jakýchkoli osobních bezpečnostních **údajů** týkajících se tohoto prostředku uživateli platebních služeb.

Článek 71

Oznámení a náprava neautorizovaných nebo nesprávně provedených transakcí

1. Uživatel platebních služeb získá od poskytovatele platebních služeb nápravu neautorizované nebo nesprávně provedené platební transakce pouze v případě, že uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb neprodleně po zjištění a nejpozději do třinácti měsíců ode dne odepsání částky z účtu oznámí tuto transakci vedoucí ke vzniku nároku, včetně nároku podle článku 89.

Lhůta pro oznámení stanovená v prvním pododstavci se nepoužije v případě, kdy poskytovatel platebních služeb neposkytl nebo nepřístupnil informace o dané platební transakci podle hlavy III.

2. Pokud je do transakce zapojen poskytovatel služeb iniciování platby, získá uživatel platebních služeb nápravu od poskytovatele platebních služeb, který vede účet, podle odstavce 1 tohoto článku, aniž jsou dotčena ustanovení čl. 73 odst. 2 a čl. 89 odst. 1.

Článek 72

Doklad o ověření a provedení platebních transakcí

1. Členské státy vyžadují, aby v případě, že uživatel platebních služeb popírá, že provedenou platební transakci autorizoval, nebo tvrdí, že platební transakce nebyla provedena správně, musel poskytovatel platebních služeb poskytnout doklad o tom, že platební transakce byla ověřena, přesně zaznamenána, zanesena do účetnictví a že nebyla ovlivněna technickým selháním nebo jiným nedostatkem služby poskytnuté poskytovatelem platebních služeb.

Pokud je platební transakce iniciována prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, nese tento poskytovatel důkazní břemeno k prokázání toho, že platební transakce byla v mezích jeho působnosti ověřena, přesně zaznamenána a nebyla ovlivněna technickým selháním ani jinými nedostatky spojenými s platební službou, za niž odpovídá.

2. Pokud uživatel platební služby popírá autorizaci provedené platební transakce, použití platebního prostředku zaznamenané poskytovatelem platebních služeb, včetně případně poskytovatele služeb iniciování platby, nemusí být samo o sobě postačující pro prokázání, zda daná platební transakce byla plátcem autorizována nebo zda se plátcem dopustil podvodu nebo zda z důvodu hrubé nedbalosti nebo úmyslně nesplnil jednu nebo více povinností podle článku 69. Poskytovatel platebních služeb nebo případně poskytovatel služeb iniciování platby předloží podpůrné doklady k prokázání podvodu nebo hrubé nedbalosti na straně uživatele platebních služeb.

Článek 73

Odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce

1. Aniž je dotčen článek 71, členské státy zajistí, aby v případě neautorizované platební transakce poskytovatel platebních služeb plátce vrátil plátcovi částku ve výši neautorizované platební transakce, a to okamžitě a v každém případě nejpozději do konce následujícího pracovního dne poté, co transakci zjistil nebo mu byla oznámena, s výjimkou případů, kdy má důvodné podezření, že došlo k podvodu, a tyto důvody písemně sdělí příslušnému vnitrostátnímu orgánu. Poskytovatel platebních služeb plátce v příslušných případech uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo. Tím se rovněž zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet plátce byl nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

2. Je-li platební transakce iniciována prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, poskytovatel platebních služeb, který vede účet, částku neautorizované platební transakce okamžitě a v každém případě nejpozději do konce následujícího pracovního dne vrátí a případně uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo.

Pokud poskytovatel služeb iniciování platby nese odpovědnost za neautorizovanou platební transakci, okamžitě poskytne poskytovateli platebních služeb, který vede účet, na jeho žádost náhradu za vzniklou ztrátu nebo za částky zaplacené v důsledku vrácení částky plátcovi, včetně částky neautorizované platební transakce. V souladu s čl. 72 odst. 1 nese poskytovatel služeb iniciování platby důkazní břemeno k prokázání toho, že platební transakce byla v mezích jeho působnosti ověřena, přesně zaznamenaná a nebyla ovlivněna technickým selháním ani jinými nedostatky spojenými s platební službou, za niž odpovídá.

3. Další finanční náhrada může být stanovena v souladu s právními předpisy, které se vztahují na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb nebo případně na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a poskytovatelem služeb iniciování platby.

Článek 74

Odpovědnost plátce za neautorizované platební transakce

1. Odchylně od článku 73 může mít plátcem povinnost nést ztrátu do výše 50 EUR plynoucí z veškerých neautorizovaných platebních transakcí, která vyplývá z použití ztraceného nebo odcizeného platebního prostředku nebo ze zneužití platebního prostředku.

První pododstavec se nepoužije, pokud:

- a) ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku plátcem nemohl zjistit před provedením platby, a to s výjimkou případů, kdy podvodně jednal on sám; nebo
- b) ztráta byla způsobena jednáním či opomenutím zaměstnance, zástupce nebo pobočky poskytovatele platebních služeb nebo subjektu poskytujícího outsourcing.

Plátcem nese všechny ztráty plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, pokud mu vznikly v důsledku toho, že jednal podvodně nebo nesplnil úmyslně či z důvodu hrubé nedbalosti jednu nebo více povinností uvedených v článku 69. V těchto případech se maximální částka uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce nepoužije.

Pokud plátce nejednal podvodně nebo s úmyslem nesplnit své povinnosti podle článku 69, mohou členské státy snížit odpovědnost podle tohoto odstavce s přihlédnutím zejména k povaze osobních bezpečnostních údajů a ke konkrétním okolnostem, za nichž k jeho ztrátě, odcizení nebo zneužití došlo.

2. Pokud poskytovatel platebních služeb plátce nepožaduje silné ověření klienta, nese plátce finanční následky pouze v případě svého podvodného jednání. Pokud příjemce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce silné ověření klienta nepřijmou, vrátí peněžní prostředky ve výši způsobené finanční škody poskytovateli platebních služeb plátce.

3. Plátce nenese žádné finanční následky vyplývající z použití ztraceného, odcizeného nebo zneužitého platebního prostředku poté, co učiní oznámení podle čl. 69 odst. 1 písm. b), s výjimkou případů, kdy jednal podvodně.

Pokud poskytovatel platebních služeb neposkytne vhodné prostředky, aby bylo možno ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku kdykoli oznámit, jak požaduje čl. 70 odst. 1 písm. c), nenese plátce za finanční následky vyplývající z použití tohoto platebního prostředku odpovědnost, s výjimkou případů, kdy jednal podvodně.

Článek 75

Platební transakce, jejichž výše není předem známa

1. Je-li platební transakce iniciována příjemcem nebo jeho prostřednictvím v souvislosti s karetní platební transakcí a její přesná částka není v okamžiku, kdy plátce uděluje souhlas s provedením platební transakce, známa, může poskytovatel platebních služeb plátce peněžní prostředky na jeho platebním účtu zablokovat pouze v případě, že plátce udělil souhlas s přesnou výší peněžních prostředků, jež mají být zablokovány.

2. Bez zbytečného prodlení po obdržení informací o přesné částce platební transakce a nejpozději okamžitě po obdržení platebního příkazu poskytovatel platebních služeb plátce peněžní prostředky zablokované na jeho platebním účtu podle odstavce 1 uvolní.

Článek 76

Vrácení peněžních prostředků z platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím

1. Členské státy zajistí, aby plátce měl u poskytovatele platebních služeb nárok na vrácení peněžních prostředků z autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím, která již byla provedena, jsou-li splněny obě tyto podmínky:

a) v okamžiku autorizace nebyla stanovena přesná částka platební transakce;

b) částka platební transakce převyšuje částku, kterou by plátce mohl rozumně očekávat s ohledem na předchozí výdajový model, podmínky rámcové smlouvy a příslušné okolnosti případu.

Na žádost poskytovatele platebních služeb nese důkazní břemeno k prokázání toho, že tyto podmínky byly splněny, plátce.

Vrácené peněžní prostředky odpovídají částce provedené platební transakce v plné výši. Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

Aniž je dotčen odstavec 3, členské státy zajistí, aby kromě práva uvedeného v odstavci 1 měl plátce v případě inkasa podle článku 1 nařízení (EU) č. 260/2012 bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků ve lhůtách stanovených v článku 77 této směrnice.

2. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. b) však plátce nemůže spoléhat na důvody, jež souvisejí se směnou měny, pokud byl použit referenční směnný kurz dohodnutý s jeho poskytovatelem platebních služeb v souladu s čl. 45 odst. 1 písm. d) a čl. 52 bodem 3 písm. b).

3. V rámcové smlouvě mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb lze dohodnout, že plátce nemá právo na vrácení peněžních prostředků, pokud:

a) plátce dal souhlas s provedením platební transakce přímo poskytovateli platebních služeb; a

b) případně pokud informace o budoucí platební transakci byly plátcí poskytnuty nebo zpřístupněny dohodnutým způsobem nejméně čtyři týdny předem splatnosti poskytovatelem platebních služeb nebo příjemcem.

4. Pro inkasa v jiných měnách než euru mohou členské státy poskytovatelům platebních služeb umožnit, aby nabízeli příznivější podmínky pro vrácení peněžních prostředků v souladu se svými inkasními schématy za podmínky, že jsou pro plátce výhodnější.

Článek 77

Žádosti o vrácení peněžních prostředků z platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím

1. Členské státy zajistí, aby plátce mohl požádat o vrácení peněžních prostředků autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím podle článku 76, a to ve lhůtě osmi týdnů ode dne, kdy byly peněžní prostředky odepsány z účtu.

2. Do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti o vrácení peněžních prostředků poskytovatel platebních služeb buď peněžní prostředky z platební transakce vrátí v plné výši, nebo sdělí plátcí důvody, proč vrácení peněžních prostředků odmítá, a uvede orgány, na které se plátce může v dané záležitosti obrátit v souladu s články 99 až 102, pokud s uvedenými důvody nesouhlasí.

Právo poskytovatele platebních služeb odmítnout vrácení peněžních prostředků podle prvního pododstavce tohoto odstavce se neuplatní v případě uvedeném v čl. 76 odst. 1 čtvrtém pododstavci.

KAPITOLA 3

Provádění platebních transakcí

Oddíl 1

Platební příkazy a převáděné částky

Článek 78

Přijetí platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby okamžikem přijetí byl okamžik, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz.

Peněžní prostředky nesmějí být z účtu plátce odepsány dříve, než je platební příkaz přijat. Případně-li okamžik přijetí na den, který není pro poskytovatele platebních služeb plátce dnem pracovním, má se za to, že platební příkaz byl přijat následující pracovní den. Poskytovatel platebních služeb může stanovit uzávěrku ke konci pracovního dne, po jejímž uplynutí se všechny přijaté platební příkazy považují za platební příkazy přijaté následující pracovní den.

2. Pokud se uživatel platebních služeb iniciující platební příkaz a poskytovatel platebních služeb dohodnou, že provedení platebního příkazu má být zahájeno v určitý den nebo na konci určitého období nebo v den, kdy dá plátce poskytovateli platebních služeb k dispozici peněžní prostředky, považuje se takto dohodnutý den za okamžik přijetí pro účely článku 83. Není-li dohodnutý den pro poskytovatele platebních služeb dnem pracovním, má se za to, že přijatý platební příkaz byl přijat následující pracovní den.

*Článek 79***Odmítnutí platebního příkazu**

1. Pokud poskytovatel platebních služeb odmítne provést platební příkaz nebo iniciovat platební transakci, toto odmítnutí, a pokud možno důvody tohoto odmítnutí a postup pro opravu jakýchkoli faktických chyb, které k tomuto odmítnutí vedly, se oznamují uživateli platebních služeb, nezakazují-li to jiné příslušné unijní nebo vnitrostátní právní předpisy.

Poskytovatel platebních služeb toto oznámení zašle nebo zpřístupní dohodnutým způsobem při nejbližší možné příležitosti a v každém případě ve lhůtách podle článku 83.

Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že poskytovatel platebních služeb si za toto odmítnutí může účtovat přiměřený poplatek, je-li toto odmítnutí objektivně opodstatněno.

2. Jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v rámcové smlouvě plátce, nesmí poskytovatel platebních služeb, který vede účet plátce, odmítnout provedení autorizovaného platebního příkazu bez ohledu na to, zda byl tento platební příkaz iniciován plátcem nebo prostřednictvím poskytovatelem platebních služeb iniciování platby anebo příjemcem či jeho prostřednictvím, nezakazují-li to jiné příslušné unijní nebo vnitrostátní právní předpisy.

3. Pro účely článků 83 a 89 se platební příkaz, jehož provedení bylo odmítnuto, nepovažuje za přijatý.

*Článek 80***Neodvolatelnost platebního příkazu**

1. Členské státy zajistí, aby uživatel platebních služeb nemohl platební příkaz odvolat, jakmile tento příkaz přijal poskytovatel platebních služeb plátce, není-li v tomto článku stanoveno jinak.

2. Pokud je platební transakce iniciována poskytovatelem služeb iniciování platby nebo příjemcem či jeho prostřednictvím, nesmí plátce odvolat platební příkaz poté, co poskytovateli služeb iniciování platby udělil k iniciování platební transakce souhlas, nebo poté, co souhlas s provedením platební transakce udělil příjemci.

3. V případě inkasa, a aniž jsou dotčena práva na vrácení peněžních prostředků, však může plátce platební příkaz odvolat nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dni dohodnutému pro odepsání peněžních prostředků z účtu.

4. V případě uvedeném v čl. 78 odst. 2 může uživatel platebních služeb odvolat platební příkaz nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dohodnutému dni.

5. Po uplynutí lhůt stanovených v odstavcích 1 až 4 může být platební příkaz odvolán, pouze pokud se tak uživatel platebních služeb a příslušní poskytovatelé platebních služeb dohodnou. V případě uvedeném v odstavcích 2 a 3 je rovněž nutný souhlas příjemce. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může příslušný poskytovatel platebních služeb za odvolání účtovat poplatek.

*Článek 81***Převádění a obdržení částky**

1. Členské státy požadují, aby poskytovatel či poskytovatelé platebních služeb plátce, poskytovatel či poskytovatelé platebních služeb příjemce a všichni zprostředkovatelé poskytovatelů platebních služeb převedli částku platební transakce v plné výši a nestrhávali z převáděné částky žádné poplatky.

2. Příjemce a poskytovatel platebních služeb se však mohou dohodnout, že příslušný poskytovatel platebních služeb si své poplatky z převáděné částky strhne před jejím připsáním na účet příjemce. V tomto případě se v informacích poskytovaných příjemci oddělí částka platební transakce v plné výši od poplatků.

3. Pokud se z převáděné částky strhávají jakékoli jiné poplatky, než jaké jsou uvedeny v odstavci 2, poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce iniciované plátcem v plné výši. Pokud je platební transakce iniciována příjemcem nebo jeho prostřednictvím, poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce v plné výši.

Oddíl 2

Lhůta pro provedení a den valuty

Článek 82

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na:

- a) platební transakce v eurech;
- b) vnitrostátní platební transakce v měně členského státu, který není členem eurozóny;
- c) platební transakce zahrnující pouze jednu konverzi měny mezi eurem a měnou členského státu, jehož měnou není euro, provádí-li se požadovaná konverze měny v tomto členském státě, a v případě přeshraničních platebních transakcí, uskutečňuje-li se přeshraniční převod v eurech.

2. Tento oddíl se vztahuje i na platební transakce neuvedené v odstavci 1, pokud se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb nedohodou jinak, s výjimkou článku 87, který není dispozitivní povahy. Pokud se však uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnou na delší lhůtě, než jaká je stanovena v článku 83, nesmí tato lhůta pro platební transakce v Unii překročit čtyři pracovní dny od okamžiku přijetí podle článku 78.

Článek 83

Platební transakce na platební účet

1. Členské státy po poskytovateli platebních služeb plátce požadují, aby zajistil, že od okamžiku přijetí podle článku 78 je částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce nejpozději do konce následujícího pracovního dne. U platebních transakcí iniciovaných na papíře může být tato lhůta prodloužena o další pracovní den.
2. Členské státy požadují, aby poskytovatel platebních služeb příjemce použil den valuty a dal částku platební transakce k dispozici na platební účet příjemce poté, co tyto peněžní prostředky obdržel podle článku 87.
3. Členské státy po poskytovateli platebních služeb příjemce požadují, aby předal platební příkaz iniciovaný příjemcem nebo jeho prostřednictvím poskytovateli platebních služeb plátce ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a poskytovatelem platebních služeb tak, aby bylo možno zúčtovat inkaso v dohodnutý den splatnosti.

Článek 84

Neexistence platebního účtu příjemce u poskytovatele platebních služeb

Nemá-li příjemce u poskytovatele platebních služeb platební účet, dá poskytovatel platebních služeb, který pro příjemce obdržel peněžní prostředky, tyto peněžní prostředky k dispozici příjemci ve lhůtě stanovené v článku 83.

Článek 85

Hotovost vložená na platební účet

Vloží-li spotřebitel hotovost na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb v měně daného platebního účtu, tento poskytovatel platebních služeb zajistí, aby částka byla dána k dispozici a její den valuty nastal neprodleně po přijetí peněžních prostředků. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, je částka dána k dispozici a její den valuty nastává nejpozději první pracovní den následující po přijetí peněžních prostředků.

Článek 86

Vnitrostátní platební transakce

V případě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy stanovit kratší maximální lhůty pro provedení než lhůty stanovené v tomto oddílu.

Článek 87

Den valuty a disponibilita peněžních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději pracovní den, kdy je částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce.

2. Poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby příjemce měl částku platební transakce k dispozici okamžitě poté, co je tato částka připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce, jestliže na straně poskytovatele platebních služeb příjemce:

a) nedochází ke konverzi měny; nebo

b) dochází ke konverzi měny mezi eurem a měnou členského státu či mezi měnami dvou členských států.

Povinnost stanovená v tomto odstavci se rovněž vztahuje na platby v rámci jednoho poskytovatele platebních služeb.

3. Členské státy zajistí, aby dnem valuty částky odepsané z platebního účtu plátce byl nejdříve okamžik, kdy je částka platební transakce z tohoto platebního účtu odepsána.

Oddíl 3

Odpovědnost

Článek 88

Nesprávné jedinečné identifikátory

1. Pokud je platební příkaz proveden v souladu s jedinečným identifikátorem, považuje se tento příkaz za správně provedený, pokud jde o příjemce uvedeného v jedinečném identifikátoru.

2. Pokud je jedinečný identifikátor, který uživatel platebních služeb uvedl, nesprávný, nenese poskytovatel platebních služeb odpovědnost podle článku 89 za neprovedení nebo nesprávné provedení platební transakce.

3. Poskytovatel platebních služeb plátce však vynaloží přiměřené úsilí, aby peněžní prostředky, jež byly předmětem transakce, byly získány zpět. Poskytovatel platebních služeb příjemce při tomto úsilí spolupracuje, mimo jiné tím, že poskytovateli platebních služeb plátce sdělí veškeré příslušné informace pro řádné vrácení peněžních prostředků.

Není-li vrácení peněžních prostředků podle prvního pododstavce možné, poskytne poskytovatel platebních služeb plátce na písemnou žádost plátce veškeré informace, které má poskytovatel platebních služeb plátce k dispozici a které jsou pro plátce relevantní, aby mohl uplatnit právní nárok na vrácení peněžních prostředků.

4. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb za zpětné získání peněžních prostředků účtovat poplatek.

5. Poskytne-li uživatel platebních služeb vedle informací uvedených v čl. 45 odst. 1 písm. a) nebo čl. 52 bodu 2 písm. b) informace dodatečné, nese poskytovatel platebních služeb odpovědnost pouze za provedení platebních transakcí podle jedinečného identifikátoru, který uživatel platebních služeb uvedl.

Článek 89

Odpovědnost poskytovatelů platebních služeb za neprovedení nebo nesprávné či pozdní provedení platební transakce

1. Je-li platební příkaz iniciován přímo plátcem, pak aniž jsou dotčena ustanovení článku 71, čl. 88 odst. 2 a 3 a článku 93, nese poskytovatel platebních služeb vůči tomuto plátcí odpovědnost za správné provedení platební transakce, ledaže může plátcí a případně poskytovateli platebních služeb příjemce prokázat, že poskytovatel platebních služeb příjemce obdržel částku platební transakce v souladu s čl. 83 odst. 1. V tomto případě nese odpovědnost vůči příjemci za správné provedení platební transakce poskytovatel platebních služeb.

Pokud nese odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb plátce, vrátí bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce plátcí a uvede, kde to přichází v úvahu, platební účet, z něž byla částka odepsána, do stavu, v jakém byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo.

Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

Pokud nese odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb příjemce, dá částku platební transakce okamžitě k dispozici příjemci a případně připsá příslušnou částku ve prospěch platebního účtu příjemce.

Den valuty částky připsané na platební účet příjemce nastává nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně v souladu s článkem 87.

Je-li platební transakce provedena pozdě, zajistí poskytovatel platebních služeb příjemce na žádost poskytovatele platebních služeb plátce jednajícího jménem plátce, aby dnem valuty částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději den, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně.

Pokud byl platební příkaz iniciován plátcem, vynaloží poskytovatel platebních služeb plátce v případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na požádání okamžité úsilí ke zpětnému vysledování platební transakce a informuje plátce o výsledku. Tato služba je plátcí poskytnuta zdarma.

2. Je-li platební příkaz iniciován příjemcem nebo jeho prostřednictvím, pak aniž jsou dotčena ustanovení článku 71, čl. 88 odst. 2 a 3 a článku 93, nese poskytovatel platebních služeb příjemce vůči tomuto příjemci odpovědnost za správné předání platebního příkazu poskytovateli platebních služeb plátce v souladu s čl. 83 odst. 3. Pokud odpovědnost podle tohoto pododstavce nese poskytovatel platebních služeb příjemce, předá neprodleně dotčený platební příkaz znovu poskytovateli platebních služeb plátce.

V případě opožděného předání platebního příkazu nastává den valuty příslušné částky připsané na platební účet příjemce nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně.

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 71, čl. 88 odst. 2 a 3 a článku 93, nese poskytovatel platebních služeb příjemce navíc vůči tomuto příjemci odpovědnost za zpracování platební transakce v souladu se svými povinnostmi podle článku 87. Pokud poskytovatel platebních služeb příjemce nese odpovědnost podle tohoto pododstavce, zajistí, aby částka platební transakce byla příjemci k dispozici neprodleně poté, co byla připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce. Den valuty částky připsané na platební účet příjemce nastává nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat, pokud by transakce byla provedena správně.

V případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce, za niž poskytovatel platebních služeb příjemce nenese odpovědnost podle prvního a druhého pododstavce, nese odpovědnost vůči plátcí poskytovatel platebních služeb plátce. Pokud odpovědnost v tomto smyslu nese poskytovatel platebních služeb plátce, vrátí řádně a bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce příjemci a platební účet, z něž byla tato částka odepsána, uvede zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo. Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

Poskytovatel platebních služeb plátce povinnost uvedenou ve čtvrtém pododstavci nemá, pokud může prokázat, že poskytovatel platebních služeb příjemce částku platební transakce obdržel, i když byla platební transakce provedena s malým zpožděním. V takovém případě poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději den, kdy měl den valuty této částky nastat v případě správného provedení.

Pokud byl platební příkaz iniciován příjemcem nebo jeho prostřednictvím, vynaloží poskytovatel platebních služeb příjemce v případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na požádání okamžité úsilí ke zpětnému vysledování platební transakce a informuje příjemce o výsledku. Tato služba je příjemci poskytnuta zdarma.

3. Poskytovatelé platebních služeb navíc nesou vůči svým příslušným uživatelům platebních služeb odpovědnost za veškeré poplatky, které vybírají, a veškeré úroky, které jsou vůči uživatelům platebních služeb uplatňovány v důsledku neprovedení nebo nesprávného, jakož i opožděného provedení platební transakce.

Článek 90

Odpovědnost za neprovedení nebo nesprávné či pozdní provedení platební transakce v případě služeb iniciování platby

1. Je-li platební příkaz iniciován plátcem prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby, poskytovatel platebních služeb, který vede účet, částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce vrátí plátcí, aniž jsou dotčena ustanovení článku 71 a čl. 88 odst. 2 a 3, a případně uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo.

Důkazní břemeno k prokázání toho, že poskytovatel platebních služeb, který vede účet plátce, obdržel platební příkaz v souladu s článkem 78 a že platební transakce byla v mezích působnosti poskytovatele služeb iniciování platby ověřena, přesně zaznamenána a nebyla ovlivněna technickým selháním ani jinými nedostatky spojenými s neprovedením transakce nebo s chybným či pozdním provedením transakce, nese poskytovatel služeb iniciování platby.

2. Pokud poskytovatel služeb iniciování platby nese odpovědnost za neprovedení platební transakce nebo chybné či pozdní provedení platební transakce, okamžitě poskytne poskytovateli platebních služeb, který vede účet, na jeho žádost náhradu za vzniklou ztrátu nebo za částky zaplacené v důsledku vrácení částky plátcí.

Článek 91

Dodatečná finanční náhrada

V souladu s rozhodným právem, jímž se řídí smlouva uzavřená mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, lze k finanční náhradě stanovené v tomto oddílu určit jakoukoli finanční náhradu dodatečnou.

Článek 92

Právo na postih

1. Lze-li odpovědnost poskytovatele platebních služeb podle článků 73 a 89 přičíst jinému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli, odškodní tento poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkovatel prvně jmenovaného poskytovatele platebních služeb za všechny ztráty nebo částky uhrazené podle článků 73 a 89. Toto odškodnění se vztahuje i na případy, kdy některý z poskytovatelů platebních služeb nepoužije silné ověření klienta.

2. V souladu s dohodami mezi poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli a s rozhodným právem, jímž se jimi uzavřené dohody řídí, lze určit další finanční náhradu.

Článek 93

Neobvyklé a nepředvídatelné okolnosti

Odpovědnost podle kapitol 2 nebo 3 se nepoužije v případech neobvyklých a nepředvídatelných okolností, nezávislých na vůli strany, jež se těchto okolností dovolává, tj. okolností, jejichž následkům by nebylo možné přes veškeré úsilí zabránit, nebo v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními závazky, na něž se vztahují unijní nebo vnitrostátní právní předpisy.

KAPITOLA 4

Ochrana údajů

Článek 94

Ochrana údajů

1. Členské státy umožní zpracování osobních údajů platebními systémy a poskytovateli platebních služeb, je-li to nezbytné z důvodu předcházení platebním podvodům, jejich vyšetřování a odhalování. Poskytování informací fyzickým osobám o zpracovávání osobních údajů a zpracování těchto osobních údajů a veškeré jiné zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES, s vnitrostátními předpisy, jimiž se směrnice 95/46/ES provádí ve vnitrostátním právu, a s nařízením (ES) č. 45/2001.

2. Poskytovatelé platebních služeb mají přístup, k osobním údajům nezbytným k poskytování platebních služeb a tyto údaje zpracovávají a uchovávají pouze s výslovným souhlasem uživatele platebních služeb.

KAPITOLA 5

Operační a bezpečnostní rizika a ověření

Článek 95

Řízení operačních a bezpečnostních rizik

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb měli zaveden rámec s příslušnými opatřeními určenými ke zmírnění rizik a kontrolními mechanismy s cílem řídit operační a bezpečnostní rizika související s platebními službami, které poskytují. Jako součást tohoto rámce poskytovatelé platebních služeb stanoví a zachovávají účinné postupy řízení incidentů, a to i pro odhalování a klasifikaci závažných operačních a bezpečnostních incidentů.

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb předložili příslušnému orgánu jednou ročně nebo v kratších intervalech stanovených tímto příslušným orgánem aktualizované a komplexní posouzení operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami, které poskytují, a přiměřenosti opatření ke zmírnění těchto rizik a kontrolních mechanismů zavedených v reakci na tato rizika.

3. Do 13. července 2017 vypracuje EBA v úzké spolupráci s ECB a po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům, obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 ke stanovení, provádění a sledování bezpečnostních opatření, a v případě potřeby včetně procesů osvědčování.

EBA v úzké spolupráci s ECB tyto obecné pokyny uvedené v prvním pododstavci pravidelně, nejméně však jednou za dva roky přezkoumává.

4. S ohledem na zkušenosti získané při uplatňování obecných pokynů uvedených v odstavci 3 vypracuje EBA případně na žádost Komise návrhy regulačních technických norem pro kritéria a podmínky pro stanovování a sledování bezpečnostních opatření.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA podporuje spolupráci včetně sdílení informací v oblasti operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami mezi příslušnými orgány navzájem a mezi příslušnými orgány a ECB a případně Agenturou Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací.

Článek 96

Oznamování incidentů

1. V případě významného operačního nebo bezpečnostního incidentu je poskytovatel platebních služeb bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu v domovském členském státě poskytovatele platebních služeb.

Pokud má nebo může mít incident dopad na finanční zájmy jeho uživatelů platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen své uživatele platebních služeb bez zbytečného odkladu informovat o daném incidentu a o veškerých dostupných opatřeních, která mohou ke zmírnění nepříznivých účinků incidentu na své straně přijmout.

2. Po obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1 poskytne příslušný orgán v domovském členském státě bez zbytečného prodlení příslušné podrobné informace o incidentu orgánu EBA a ECB. Po posouzení závažnosti incidentu pro relevantní orgány daného členského státu příslušný orgán je oznámí i těmto orgánům.

EBA a ECB posoudí ve spolupráci s příslušným orgánem v domovském členském státě závažnost incidentu pro další relevantní orgány na unijní úrovni a vnitrostátní úrovni a oznámí je těmto orgánům. ECB oznámí členům Evropského systému centrálních bank veškeré otázky, které jsou významné pro platební systém.

Na základě oznámení přijmou příslušné orgány případně veškerá opatření nezbytná k ochraně bezprostřední bezpečnosti finančního systému.

3. Do 13. ledna 2018 vydá EBA v úzké spolupráci s ECB v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 a po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům obecné pokyny určené:

- a) poskytovatelům platebních služeb, pokud jde o klasifikaci významných incidentů podle odstavce 1 a obsah, formát, včetně standardních vzorů oznámení, a postupy pro oznamování těchto incidentů, a
- b) příslušným orgánům, pokud jde o kritéria, podle nichž se posuzuje závažnost incidentů, a podrobné informace ve zprávách o incidentech, které budou sdíleny s ostatními vnitrostátními orgány.

4. EBA v úzké spolupráci s ECB přezkoumává obecné pokyny uvedené v odstavci 3 pravidelně, alespoň však jednou za dva roky.

5. Při vydávání a přezkumu pokynů uvedených v odstavci 3 přihlédne EBA k normám nebo specifikacím, které pro sektory vykonávající jiné činnosti než poskytování platebních služeb vypracovala a zveřejnila Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací.

6. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb poskytli svým příslušným orgánům alespoň jednou za rok statistické údaje o podvodech souvisejících s různými způsoby platby. Tyto příslušné orgány tyto údaje poskytnou v souhrnné podobě orgánu EBA a ECB.

Článek 97

Ověření

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb používali silné ověření klienta, pokud plátce:
 - a) využívá on-line přístupu ke svému platebnímu účtu;
 - b) iniciuje elektronickou platební transakci;
 - c) prostřednictvím prostředků komunikace na dálku provede jakýkoli úkon, který by mohl vést k riziku platebního podvodu nebo jiných zneužití.
2. Pokud jde o iniciaci elektronické platební transakce uvedenou v odst. 1 písm. b) členské státy zajistí, aby u elektronických platebních transakcí na dálku poskytovatelé platebních služeb uplatňovali silné ověření klienta, jež zahrnuje prvky dynamicky propojující transakci s konkrétní částkou a konkrétním příjemcem.
3. Pokud jde o odstavec 1, členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb měli zavedena přiměřená bezpečnostní opatření za účelem ochrany důvěrnosti a integrity osobních bezpečnostních údajů uživatelů platebních služeb.
4. Odstavce 2 a 3 se použijí rovněž v případě, kdy jsou platby iniciovány prostřednictvím poskytovatele služeb iniciování platby. Odstavce 1 a 3 se použijí rovněž v případě, kdy jsou informace vyžádány prostřednictvím poskytovatele služeb informování o účtu.
5. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, umožnili poskytovateli služeb iniciování platby a poskytovateli služeb informování o účtu spoléhat se na postupy ověření, které poskytovatel platebních služeb, který vede účet, poskytl uživateli platebních služeb v souladu s odstavci 1 a 3 a případně, je-li zapojen poskytovatel služeb iniciování platby, v souladu s odstavci 1, 2 a 3.

Článek 98

Regulační technické normy týkající se ověřování a komunikace

1. V souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje EBA v úzké spolupráci s ECB a po konzultaci se všemi zúčastněnými stranami, a to i na trhu platebních služeb a s přihlédnutím ke všem relevantním zájmům, návrhy regulačních technických norem pro poskytovatele platebních služeb uvedené v čl. 1 odst. 1 této směrnice, které stanoví:
 - a) požadavky na silné ověření klienta podle čl. 97 odst. 1 a 2;
 - b) výjimky z uplatňování čl. 97 odst. 1, 2 a 3 na základě kritérií stanovených v odstavci 3 tohoto článku;
 - c) požadavky, které musejí v souladu s čl. 97 odst. 3 splňovat bezpečnostní opatření za účelem ochrany důvěrnosti a integrity osobních bezpečnostních údajů uživatelů platebních služeb, a
 - d) požadavky na společné a bezpečné otevřené standardy komunikace pro účely identifikace, ověřování, oznamování a poskytování informací, jakož i provádění bezpečnostních opatření mezi poskytovateli platebních služeb, kteří vedou účet, poskytovateli služeb iniciování platby, poskytovateli služeb informování o účtu, plátcí, příjemci a dalšími poskytovateli platebních služeb.
2. Návrhy regulačních technických norem uvedené v odstavci 1 vypracuje EBA v souladu s těmito cíli:
 - a) zajistit přijetím účinných požadavků založených na posuzování rizik vhodnou úroveň bezpečnosti pro uživatele platebních služeb a poskytovatele platebních služeb;

- b) zajistit bezpečnost peněžních prostředků a osobních údajů uživatelů platebních služeb;
- c) zabezpečit a udržet spravedlivou hospodářskou soutěž všech poskytovatelů platebních služeb;
- d) zajistit neutralitu obchodních modelů a technologií;
- e) umožnit rozvoj uživatelsky přívětivých, dostupných a inovativních způsobů platby.

3. Výjimky uvedené v odst. 1 písm. b) jsou založeny na těchto kritériích:

- a) míra rizika spojeného s poskytovanou službou;
- b) částka nebo opakování transakce;
- c) způsob platby použitý k provedení transakce.

4. Návrhy regulačních technických norem uvedené v odstavci 1 předloží EBA Komisi do 13. ledna 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat tyto regulační technické normy postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. EBA v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 1093/2010 regulační technické normy pravidelně přezkoumává a v případě potřeby aktualizuje s ohledem na mimo jiné inovace a technologický rozvoj.

KAPITOLA 6

Postupy pro alternativní řešení sporů za účelem urovnání sporů

Oddíl 1

Postupy pro vyřizování stížností

Článek 99

Stížnosti

1. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám, včetně sdružení spotřebitelů, umožní podávat příslušným orgánům stížnosti na údajné porušení této směrnice ze strany poskytovatelů platebních služeb.

2. Je-li to vhodné a aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, obsahuje odpověď příslušných orgánů stěžovateli informaci o existenci postupů pro alternativní řešení sporů zavedených podle článku 102.

Článek 100

Příslušné orgány

1. Členské státy určí příslušné orgány pro zajištění a sledování účinného souladu s touto směrnicí. Tyto příslušné orgány přijmou pro zajištění tohoto souladu veškerá vhodná opatření.

Jedná se buď o:

- a) příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, nebo o

- b) subjekty uznané vnitrostátním právem nebo veřejné orgány, kterým vnitrostátní právo tuto pravomoc výslovně svěřuje.

Nesmějí jimi být poskytovatelé platebních služeb s výjimkou národních centrálních bank.

2. Orgány uvedené v odstavci 1 musí mít veškeré pravomoci a být vybaveny přiměřenými zdroji nezbytnými pro plnění svých povinností. Pokud je zajištěním a sledováním účinného souladu s touto směrnicí pověřen více než jeden příslušný orgán, členské státy zajistí, aby tyto orgány za účelem efektivního výkonu svých příslušných povinností úzce spolupracovaly.

3. Svou pravomoc příslušné orgány vykonávají v souladu s vnitrostátním právem buď

- a) přímo v rámci vlastní pravomoci nebo pod soudním dohledem, nebo
- b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, a to i v řízení o opravném prostředku, není-li návrhu na přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.

4. V případě porušení nebo podezření na porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů provádějících ustanovení hlav III a IV jsou příslušnými orgány podle odstavce 1 tohoto článku příslušné orgány domovského členského státu poskytovatele platebních služeb, s výjimkou zástupců činných a poboček provozovaných podle práva na usazování, u nichž těmito příslušnými orgány jsou příslušné orgány hostitelského členského státu.

5. O určených příslušných orgánech uvedených v odstavci 1 členské státy uvědomí Komisi co nejdříve a v každém případě do 13. ledna 2018. Komisi informují i o jakémkoli rozdělení povinností těchto orgánů. Neprodleně Komisi uvědomí o každé následné změně týkající se určení těchto orgánů a jejich příslušných pravomocích

6. EBA po konzultaci s ECB vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 obecné pokyny určené příslušným orgánům o postupech podávání stížností, které je třeba zohlednit za účelem zajištění souladu s odstavcem 1 tohoto článku. Tyto obecné pokyny musí být vydány do 13. ledna 2018 a podle potřeby se pravidelně aktualizují.

Oddíl 2

Postupy pro alternativní řešení sporů a sankce

Článek 101

Řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb zavedli a uplatňovali přiměřené a účinné postupy pro řešení stížností za účelem vyřizování stížností uživatelů platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV této směrnice, a monitorují jejich fungování v tomto směru.

Tyto postupy se uplatňují v každém členském státě, kde poskytovatel platebních služeb platební služby nabízí, a jsou k dispozici v úředním jazyce příslušného členského státu nebo v jiném jazyce, pokud se na tom poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodli.

2. Členské státy požadují, aby poskytovatelé platebních služeb vynaložili veškeré možné úsilí k tomu, aby v tištěné podobě nebo, pokud se na tom poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodli, na jiném trvalém nosiči odpověděli na stížnosti uživatelů platebních služeb. Tato odpověď musí obsahovat vyjádření ke všem vzneseným bodům a musí být poskytnuta v přiměřené lhůtě, nejpozději však do patnácti pracovních dnů od obdržení stížnosti. Ve výjimečných situacích, kdy nelze odpověď poskytnout do patnácti pracovních dnů z důvodů, které jsou mimo kontrolu poskytovatele platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen zaslat předběžnou odpověď, v níž podá jasné důvody prodloužení s odpovědí na stížnost a uvede lhůtu, do kdy uživatel platebních služeb obdrží odpověď konečnou. Lhůta pro obdržení konečné odpovědi však nesmí přesáhnout 35 pracovních dnů.

Členské státy mohou zavést nebo zachovat pravidla pro řešení sporů, která jsou pro uživatele platebních služeb výhodnější než pravidla uvedená v prvním pododstavci. Pokud jsou k dispozici, použijí se tato pravidla.

3. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o alespoň jednom subjektu alternativního řešení sporů příslušném k řešení sporů, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV.

4. Informace podle odstavce 3 musí být uvedeny v jasné, srozumitelné a snadno přístupné formě na internetových stránkách poskytovatele platebních služeb, pokud tyto stránky existují, na pobočce a ve všeobecných obchodních podmínkách smlouvy mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb. V těchto informacích je dále uvedeno, jakým způsobem lze získat další informace o subjektu alternativního řešení sporů a o podmínkách jeho využití.

Článek 102

Postupy pro alternativní řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušným vnitrostátním a unijním právem na základě směrnice Evropského parlamentu a rady 2013/11/EU ⁽¹⁾, a je-li to vhodné, za využití stávajících příslušných orgánů byly zavedeny přiměřené, nezávislé, nestranné, transparentní a účinné postupy pro alternativní řešení sporů za účelem mimosoudního urovnání sporů mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV této směrnice. Členské státy zajistí, aby tyto postupy pro alternativní řešení sporů byly použitelné na poskytovatele platebních služeb a aby se rovněž vztahovaly na činnosti jmenovaných zástupců.

2. Členské státy požadují, aby orgány uvedené v odstavci 1 tohoto článku účinně spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů, které se týkají práv a povinností vyplývajících z hlav III a IV.

Článek 103

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušování vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí tato směrnice, a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán mohl zveřejnit jakoukoli správní sankci, která bude uložena za nedodržení předpisů přijatých k provedení této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo neúměrnou škodu dotčeným osobám.

HLAVA V

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A REGULAČNÍ TECHNICKÉ NORMY

Článek 104

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 105, pokud jde o:

- a) přizpůsobení odkazu na doporučení 2003/361/ES uvedeného v čl. 4 bodu 36 této směrnice, dojde-li ke změně tohoto doporučení;
- b) aktualizaci částek uvedených v čl. 32 odst. 1 a čl. 74 odst. 1 za účelem zohlednění inflace.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

Článek 105

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 104 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 12. ledna 2016.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 104 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 104 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 106

Povinnost informovat spotřebitele o jejich právech

1. Do 13. ledna 2018 Komise vytvoří uživatelsky vstřícný elektronický informační leták, v němž jsou jasně a srozumitelně vyjmenována práva spotřebitelů podle této směrnice a souvisejícího práva Unie.
2. O zveřejnění informačního letáku podle odstavce 1 informuje Komise členské státy, evropská sdružení poskytovatelů platebních služeb a evropská sdružení spotřebitelů.

Komise, EBA a příslušné orgány musí každý tento informační leták snadným způsobem zpřístupnit na svých internetových stránkách.

3. Poskytovatelé platebních služeb zajistí, aby byl informační leták snadno přístupný na jejich internetových stránkách, pokud existují, a v tištěné podobě na jejich pobočkách, u jejich zástupců a subjektů poskytujících pro ně outsourcing.
4. Poskytovatelé platebních služeb neúčtují svým klientům za zpřístupňování informací podle tohoto článku žádné poplatky.
5. Ve vztahu k osobám se zdravotním postižením se ustanovení tohoto článku použijí pomocí jiných vhodných prostředků umožňujících, aby byly tyto informace k dispozici v přístupném formátu.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 107

Úplná harmonizace

1. Pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, nesmí členské státy ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylovící se od ustanovení této směrnice; tím nejsou dotčeny článek 2, čl. 8 odst. 3, článek 32, čl. 38 odst. 2, čl. 42 odst. 2, čl. 55 odst. 6, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 3, čl. 61 odst. 2 a 3, čl. 62 odst. 5, čl. 63 odst. 2 a 3, čl. 74 odst. 1 druhý pododstavec a článek 86.

2. Pokud členský stát využije kteroukoli z možností uvedených v odstavci 1, informuje o tom, jakož i o jakýchkoli následných změnách, Komisi. Komise zveřejní informace prostřednictvím internetových stránek nebo jiným snadno dostupným způsobem.

3. Členské státy zajistí, aby se poskytovatelé platebních služeb neodchylovali na úkor uživatelů platebních služeb od ustanovení vnitrostátního práva, kterými se provádějí ustanovení této směrnice, není-li to v nich výslovně uvedeno.

Poskytovatelé platebních služeb se však mohou rozhodnout poskytnout uživatelům platebních služeb výhodnější podmínky.

Článek 108

Doložka o přezkumu

Do 13. ledna 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a dopadech této směrnice, a zejména o:

- a) vhodnosti a dopadu pravidel o poplatcích stanovených v čl. 62 odst. 3, 4 a 5;
- b) uplatňování čl. 2 odst. 3 a 4 včetně posouzení toho, zda hlavy III a IV mohou, je-li to technicky proveditelné, být v plném rozsahu uplatňovány na platební transakce uvedené ve zmíněných odstavcích;
- c) přístupu k platebním systémům, zejména s ohledem na úroveň hospodářské soutěže;
- d) vhodnosti a dopadu prahových hodnot pro platební transakce podle čl. 3 písm. l);
- e) vhodnosti a dopadu prahových hodnot pro výjimku podle čl. 32 odst. 1 písm. a);
- f) zda by s ohledem na vývoj bylo žádoucí jako doplněk k ustanovení článku 75 v souvislosti s platebními transakcemi, u kterých není předem známa částka a u nichž dochází k blokování peněžních prostředků, zavést maximální limity pro částku, kterou lze v těchto případech na platebním účtu plátce blokovat.

Spolu se zprávou může Komise předložit příslušný legislativní návrh.

Článek 109

Přechodná ustanovení

1. Členské státy povolí platebním institucím, které v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž byla ve vnitrostátním právu provedena směrnice 2007/64/ES, zahájily činnost do 13. ledna 2018, aby v této činnosti pokračovaly v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 2007/64/ES, aniž by byly povinny žádat o povolení podle článku 5 této směrnice nebo splnit do 13. července 2018 ostatní ustanovení uvedená v hlavě II této směrnice nebo ustanovení, na něž uvedená hlava odkazuje.

Členské státy požadují, aby tyto platební instituce předložily příslušným orgánům veškeré příslušné informace, které těmto orgánům umožní do 13. července 2018 posoudit, zda tyto platební instituce splňují požadavky stanovené v hlavě II, a pokud ne, jaká opatření musí být přijata, aby bylo jejich splnění zajištěno, nebo zda je vhodné odejmout povolení.

Platební instituce, u nichž příslušné orgány ověří, že splňují požadavky stanovené v hlavě II, získají povolení a jsou zapsány rejstříků uvedených v článcích 14 a 15. Pokud tyto platební instituce nesplní požadavky stanovené v hlavě II do 13. července 2018, je jim v souladu s článkem 37 této směrnice zakázáno poskytovat platební služby.

2. Členské státy mohou stanovit, že platební instituce uvedené v odstavci 1 tohoto článku automaticky získají povolení a zapíší se do rejstříků uvedených v článcích 14 a 15, pokud příslušné orgány již mají doklad o tom, že tyto osoby splňují požadavky stanovené v článcích 5 a 11. Příslušné orgány informují dotčené platební instituce před udělením povolení.

3. Tento odstavec se vztahuje na fyzické nebo právnické osoby, kterým byla udělena výjimka podle článku 26 směrnice 2007/64/ES před 13. lednem 2018 a které zahájily činnost poskytování platebních služeb ve smyslu směrnice 2007/64/ES.

Členské státy umožní těmto osobám, aby v této činnosti pokračovaly v daném členském státě v souladu se směrnicí 2007/64/ES do 13. ledna 2019, aniž jsou povinny žádat o povolení podle článku 5 této směrnice nebo získat výjimku podle článku 32 této směrnice nebo splňovat ostatní ustanovení uvedená v hlavě II této směrnice nebo ustanovení, na něž uvedená hlava odkazuje.

Všem osobám uvedeným v prvním pododstavci, kterým do 13. ledna 2019 není uděleno povolení nebo výjimka podle této směrnice, je v souladu s článkem 37 této směrnice zakázáno poskytovat platební služby.

4. Členské státy mohou stanovit, že u fyzických a právnických osob, na které se vztahuje výjimka podle odstavce 3 tohoto článku se má za to, že jim byla udělena výjimka a jsou automaticky zapsány do rejstříků uvedených v článcích 14 a 15, pokud příslušné orgány již mají doklad o tom, že jsou splněny požadavky stanovené v článku 32. Příslušné orgány vyrozumí dotčené platební instituce.

5. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku se u platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení k poskytování platebních služeb uvedených v bodě 7 přílohy směrnice 2007/64/ES, ponechává v platnosti dané povolení k poskytování těchto platebních služeb, které se považují za platební služby uvedené v bodě 3 přílohy I této směrnice, pokud příslušné orgány nejpozději do 13. ledna 2020 mají doklad o tom, že jsou splněny požadavky stanovené v čl. 7 písm. c) a článku 9 této směrnice.

Článek 110

Změna směrnice 2002/65/ES

V článku 4 směrnice 2002/65/ES se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Pokud se použije rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*), ustanovení o poskytování informací podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, s výjimkou bodu 2 písm. c) až g), bodu 3 písm. a), d) a e) a bodu 4 písm. b), se nahrazují články 44, 45, 51 a 52 směrnice (EU) 2015/2366.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

Článek 111

Změna směrnice 2009/110/ES

Směrnice 2009/110/ES se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. „Aniž je dotčena tato směrnice, použijí se článek 5, články 11 až 17, čl. 19 odst. 5 a 6 a články 20 až 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*), včetně aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 15 odst. 4, čl. 28 odst. 5 a čl. 29 odst. 7 uvedené směrnice obdobně na instituce elektronických peněz.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“;

b) odstavce 4 a 5 se nahrazují tímto:

„4. Členské státy umožní institucím elektronických peněz, aby distribuovaly elektronické peníze a prováděly jejich zpětnou výměnu prostřednictvím fyzických nebo právnických osob, které jednájí jejich jménem. Jestliže instituce elektronických peněz distribuuje elektronické peníze v jiném členském státě a využívá přitom takovéto fyzické nebo právnické osoby, použijí se na tyto instituce elektronických peněz obdobně články 27 až 31 s výjimkou čl. 29 odst. 4 a 5 směrnice (EU) 2015/2366, včetně aktů v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 28 odst. 5 a čl. 29 odst. 7 uvedené směrnice.

5. Bez ohledu na odstavec 4 tohoto článku nesmějí instituce elektronických peněz vydávat elektronické peníze prostřednictvím zástupců. Instituce elektronických peněz mohou poskytovat platební služby uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. a) této směrnice prostřednictvím zástupců pouze tehdy, pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 19 směrnice (EU) 2015/2366.“

2) V článku 18 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy povolí institucím elektronických peněz, které před 13. lednem 2018 zahájily činnost v souladu s touto směrnicí a směrnicí 2007/64/ES v členském státě, ve kterém mají ústředí, aby v této činnosti pokračovaly v daném členském státě nebo v jiném členském státě, aniž jsou povinny žádat o povolení podle článku 3 této směrnice nebo splnit do 13. července 2018 ostatní požadavky stanovené v hlavě II této směrnice nebo požadavky, na něž uvedená hlava odkazuje.

Členské státy požadují, aby instituce elektronických peněz uvedené v prvním pododstavci předložily příslušným orgánům veškeré potřebné informace, které těmto orgánům umožní do 13. července 2018 posoudit, zda tyto instituce elektronických peněz splňují požadavky stanovené v hlavě II této směrnice, a pokud ne, jaká opatření musí být přijata, aby bylo jejich splnění zajištěno, nebo zda je vhodné povolení odejmout.

Instituce elektronických peněz uvedené v prvním pododstavci, u nichž příslušné orgány ověří, že splňují požadavky stanovené v hlavě II, získají povolení a zapisí se do rejstříku. Pokud tyto instituce elektronických peněz požadavky stanovené v hlavě II nesplní do 13. července 2018, je jim zakázáno vydávat elektronické peníze.“

Článek 112

Změny nařízení (EU) č. 1093/2010

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgán pro bankovníctví jedná v rámci pravomocí, které mu byly svěřeny tímto nařízením, a v rozsahu působnosti směrnice 2002/87/ES, směrnice 2009/110/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (**), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU (***), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 (****), směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*****) a relevantních částí směrnice 2002/65/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*****), pokud se tyto akty použijí na úvěrové a finanční instituce a příslušné orgány, které nad nimi vykonávají dohled, včetně všech směrnic, nařízení a rozhodnutí vycházejících z uvedených aktů, a v rozsahu působnosti dalších právně závazných aktů Unie, které stanoví úkoly orgánu pro bankovníctví. Orgán pro bankovníctví rovněž jedná v souladu s nařízením Rady (EU) č. 1024/2013 (*****).“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

(****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).

(*****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

(*****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

(*****) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).“

2) V článku 4 se bod 1 nahrazuje tímto:

„1) „finančními institucemi“ rozumí úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013, „investiční podniky“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013, „finanční konglomeráty“ ve smyslu čl. 2 bodu 14 směrnice 2002/87/ES, poskytovatelé platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 11 směrnice (EU) 2015/2366 a „instituce elektronických peněz“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES a kromě toho, v souladu se směrnicí (EU) 2015/849, se „finančními institucemi“ rozumí úvěrové instituce a finanční instituce ve smyslu čl. 3 bodů 1 a 2 směrnice (EU) 2015/849;“.

Článek 113

Změna směrnice 2013/36/EU

V příloze I směrnice 2013/36/EU se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. Platební služby ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES, 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

Článek 114**Zrušení**

Směrnice 2007/64/ES se zrušuje s účinkem od 13. ledna 2018.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II této směrnice.

Článek 115**Provedení**

1. Členské státy přijmou a zveřejní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 13. ledna 2018. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy použijí tyto předpisy ode dne 13. ledna 2018.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

4. Odchylně od odstavce 2 zajistí členské státy uplatňování bezpečnostních opatření uvedených v člancích 65, 66, 67 a 97 s účinností začínající 18 měsíců ode dne vstupu regulačních technických norem podle článku 98 v platnost.

5. Členské státy nezakážou právnickým osobám, které přede dnem 12. ledna 2016 vykonávají na jejich území činnosti poskytovatelů služeb iniciování platby a poskytovatelů služeb informování o účtu ve smyslu této směrnice, aby v těchto činnostech na jejich území pokračovaly po dobu přechodného období podle odstavců 2 a 4 v souladu s dosavadním regulačním rámcem.

6. Členské státy zajistí, aby jednotliví poskytovatelé platebních služeb, kteří vedou účet, pokud nesplňují regulační technické normy uvedené v odstavci 4, nesměli tohoto neplnění zneužívat k tomu, aby blokovali využívání služeb iniciování platby a informování o účtu ve vztahu k účtům, které vedou, nebo ve využívání těchto služeb bránili.

Článek 116**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 117**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
N. SCHMIT

PŘÍLOHA I

PLATEBNÍ SLUŽBY

(podle čl. 4 bodu 3)

1. Služby umožňující vložení hotovosti na platební účet, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
 2. Služby umožňující výběry hotovosti z platebního účtu, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
 3. Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
 - a) provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa;
 - b) provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - c) provádění úhrad, včetně trvalých příkazů.
 4. Provádění platebních transakcí, u nichž se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platebních služeb:
 - a) provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa;
 - b) provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - c) provádění úhrad, včetně trvalých příkazů.
 5. Vydávání platebních prostředků nebo akceptace platebních transakcí.
 6. Poukazování peněz.
 7. Služby iniciování platby.
 8. Služby informování o účtu.
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 2
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	—
Čl. 2 odst. 3	—
Čl. 2 odst. 4	—
Čl. 2 odst. 5	Čl. 2 odst. 3
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Body 1, 2, 3, 4, 5 a 10	Body 1, 2, 3, 4, 5 a 10
Bod 7	Bod 6
Bod 8	Bod 7
Bod 9	Bod 8
Bod 11	Bod 9
Bod 12	Bod 14
Bod 13	Bod 16
Bod 14	Bod 23
Body 20, 21 a 22	Body 11, 12 a 13
Bod 23	Bod 28
Bod 25	Bod 15
Body 26 a 27	Body 17 a 18
Bod 28	Bod 20
Bod 29	Bod 19
Bod 33	Bod 21
Body 34, 35, 36 a 37	Body 24, 25, 26 a 27
Bod 38	Bod 22
Body 39 a 40	Body 29 a 30
Body 6, 15-19, 24, 30-32 a 41-48	—
Čl. 5 odst. 1	Článek 5
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 5 odst. 5	—
Čl. 5 odst. 6	—
Čl. 5 odst. 7	—
Čl. 6 odst. 1	—
Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 6 odst. 3	—
Čl. 6 odst. 4	—
Článek 7	Článek 6
Čl. 8 odst. 1	Čl. 7 odst. 1
Čl. 8 odst. 2	Čl. 7 odst. 2
Čl. 8 odst. 3	Čl. 7 odst. 3
Čl. 9 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 9 odst. 2	Čl. 8 odst. 2
Čl. 9 odst. 3	Čl. 8 odst. 3
Čl. 10 odst. 1	Čl. 9 odst. 1
Čl. 10 odst. 2	Čl. 9 odst. 2
—	Čl. 9 odst. 3 a 4
Čl. 11 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 11 odst. 2	Čl. 10 odst. 2
Čl. 11 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
Čl. 11 odst. 4	Čl. 10 odst. 4
Čl. 11 odst. 5	Čl. 10 odst. 5
Čl. 11 odst. 6	Čl. 10 odst. 6
Čl. 11 odst. 7	Čl. 10 odst. 7
Čl. 11 odst. 8	Čl. 10 odst. 8
Čl. 11 odst. 9	Čl. 10 odst. 9
Článek 12	Čl. 11
Čl. 13 odst. 1	Čl. 12 odst. 1
Čl. 13 odst. 2	Čl. 12 odst. 2
Čl. 13 odst. 3	Čl. 12 odst. 3
Čl. 14 odst. 1	Článek 13
Čl. 14 odst. 2	Článek 13
Čl. 14 odst. 3	—
Čl. 14 odst. 4	—
Čl. 15 odst. 1	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 15 odst. 2	—
Čl. 15 odst. 3	—
Čl. 15 odst. 4	—
Čl. 15 odst. 5	—
Článek 16	Článek 14
Čl. 17 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 17 odst. 2	Čl. 15 odst. 2
Čl. 17 odst. 3	Čl. 15 odst. 3
Čl. 17 odst. 4	Čl. 15 odst. 4
Čl. 18 odst. 1	Čl. 16 odst. 1
Čl. 18 odst. 2	Čl. 16 odst. 2
Čl. 18 odst. 3	Čl. 16 odst. 2
Čl. 18 odst. 4	Čl. 16 odst. 3
Čl. 18 odst. 5	Čl. 16 odst. 4
Čl. 18 odst. 6	Čl. 16 odst. 5
Čl. 19 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 19 odst. 2	Čl. 17 odst. 2
Čl. 19 odst. 3	Čl. 17 odst. 3
Čl. 19 odst. 4	Čl. 17 odst. 4
Čl. 19 odst. 5	Čl. 17 odst. 5
Čl. 19 odst. 6	Čl. 17 odst. 7
Čl. 19 odst. 7	Čl. 17 odst. 8
Čl. 19 odst. 8	—
Čl. 20 odst. 1	Čl. 18 odst. 1
Čl. 20 odst. 2	Čl. 18 odst. 2
Článek 21	Článek 19
Čl. 22 odst. 1	Čl. 20 odst. 1
Čl. 22 odst. 2	Čl. 20 odst. 2
Čl. 22 odst. 3	Čl. 20 odst. 3
Čl. 22 odst. 4	Čl. 20 odst. 4
Čl. 22 odst. 5	Čl. 20 odst. 5
Čl. 23 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 23 odst. 2	Čl. 21 odst. 2
Čl. 23 odst. 3	Čl. 21 odst. 3
Čl. 24 odst. 1	Čl. 22 odst. 1

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 24 odst. 2	Čl. 22 odst. 2
Čl. 24 odst. 3	Čl. 22 odst. 3
Čl. 25 odst. 1	Čl. 23 odst. 1
Čl. 25 odst. 2	Čl. 23 odst. 2
Čl. 26 odst. 1	Čl. 24 odst. 1
Čl. 26 odst. 2	Čl. 24 odst. 2
Čl. 27 odst. 1	—
Čl. 27 odst. 2	—
Čl. 28 odst. 1	Čl. 25 odst. 1
Čl. 28 odst. 2	—
Čl. 28 odst. 3	—
Čl. 28 odst. 4	—
Čl. 28 odst. 5	—
Čl. 29 odst. 1	Čl. 25 odst. 2 a 3
Čl. 29 odst. 2	—
Čl. 29 odst. 3	Čl. 25 odst. 4
Čl. 29 odst. 4	—
Čl. 29 odst. 5	—
Čl. 29 odst. 6	—
Čl. 30 odst. 1	—
Čl. 30 odst. 2	—
Čl. 30 odst. 3	—
Čl. 30 odst. 4	—
Čl. 31 odst. 1	—
Čl. 31 odst. 2	Čl. 25 odst. 4
Čl. 32 odst. 1	Čl. 26 odst. 1
Čl. 32 odst. 2	Čl. 26 odst. 2
Čl. 32 odst. 3	Čl. 26 odst. 3
Čl. 32 odst. 4	Čl. 26 odst. 4
Čl. 32 odst. 5	Čl. 26 odst. 5
Čl. 32 odst. 6	Čl. 26 odst. 6
Čl. 33 odst. 1	—
Čl. 33 odst. 2	—
Článek 34	Článek 27
Čl. 35 odst. 1	Čl. 28 odst. 1

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 35 odst. 2	Čl. 28 odst. 2
Článek 36	—
Čl. 37 odst. 1	Článek 29
Čl. 37 odst. 2	—
Čl. 37 odst. 3	—
Čl. 37 odst. 4	—
Čl. 37 odst. 5	—
Čl. 38 odst. 1	Čl. 30 odst. 1
Čl. 38 odst. 2	Čl. 30 odst. 2
Čl. 38 odst. 3	Čl. 30 odst. 3
Článek 39	Článek 31
Čl. 40 odst. 1	Čl. 32 odst. 1
Čl. 40 odst. 2	Čl. 32 odst. 2
Čl. 40 odst. 3	Čl. 32 odst. 3
Článek 41	Článek 33
Čl. 42 odst. 1	Čl. 34 odst. 1
Čl. 42 odst. 2	Čl. 34 odst. 2
Čl. 43 odst. 1	Čl. 35 odst. 1
Čl. 43 odst. 2	Čl. 35 odst. 2
Čl. 44 odst. 1	Čl. 36 odst. 1
Čl. 44 odst. 2	Čl. 36 odst. 2
Čl. 44 odst. 3	Čl. 36 odst. 3
Čl. 45 odst. 1	Čl. 37 odst. 1
Čl. 45 odst. 2	—
Čl. 45 odst. 3	Čl. 37 odst. 2
Článek 46	—
Článek 47	—
Článek 48	Článek 38
Článek 49	Článek 39
Článek 50	Článek 40
Čl. 51 odst. 1	Čl. 41 odst. 1
Čl. 51 odst. 2	Čl. 41 odst. 2
Čl. 51 odst. 3	Čl. 41 odst. 3
Čl. 52 bod 1	Čl. 42 odst. 1
Čl. 52 bod 2	Čl. 42 odst. 2

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 52 bod 3	Čl. 42 odst. 3
Čl. 52 bod 4	Čl. 42 odst. 4
Čl. 52 bod 5	Čl. 42 odst. 5
Čl. 52 bod 6	Čl. 42 odst. 6
Čl. 52 bod 7	Čl. 42 odst. 7
Článek 53	Článek 43
Čl. 54 odst. 1	Čl. 44 odst. 1
Čl. 54 odst. 2	Čl. 44 odst. 2
Čl. 54 odst. 3	Čl. 44 odst. 3
Čl. 55 odst. 1	Čl. 45 odst. 1
Čl. 55 odst. 2	Čl. 45 odst. 2
Čl. 55 odst. 3	Čl. 45 odst. 3
Čl. 55 odst. 4	Čl. 45 odst. 4
Čl. 55 odst. 5	Čl. 45 odst. 5
Čl. 55 odst. 6	Čl. 45 odst. 6
Článek 56	Článek 46
Čl. 57 odst. 1	Čl. 47 odst. 1
Čl. 57 odst. 2	Čl. 47 odst. 2
Čl. 57 odst. 3	Čl. 47 odst. 3
Čl. 58 odst. 1	Čl. 48 odst. 1
Čl. 58 odst. 2	Čl. 48 odst. 2
Čl. 58 odst. 3	Čl. 48 odst. 3
Čl. 59 odst. 1	Čl. 49 odst. 1
Čl. 59 odst. 2	Čl. 49 odst. 2
Čl. 60 odst. 1	Čl. 50 odst. 1
Čl. 60 odst. 2	Čl. 50 odst. 2
Čl. 60 odst. 3	—
Čl. 61 odst. 1	Čl. 51 odst. 1
Čl. 61 odst. 2	Čl. 51 odst. 2
Čl. 61 odst. 3	Čl. 51 odst. 3
Čl. 61 odst. 4	Čl. 51 odst. 4
Čl. 62 odst. 1	Čl. 52 odst. 1
Čl. 62 odst. 2	Čl. 52 odst. 2
Čl. 62 odst. 3	Čl. 52 odst. 3
Čl. 62 odst. 4	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 62 odst. 5	—
Čl. 63 odst. 1	Čl. 53 odst. 1
Čl. 63 odst. 2	Čl. 53 odst. 2
Čl. 63 odst. 3	Čl. 53 odst. 3
Čl. 64 odst. 1	Čl. 54 odst. 1
Čl. 64 odst. 2	Čl. 54 odst. 2
Čl. 64 odst. 3	Čl. 54 odst. 3
Čl. 64 odst. 4	Čl. 54 odst. 4
Čl. 65 odst. 1	—
Čl. 65 odst. 2	—
Čl. 65 odst. 3	—
Čl. 65 odst. 4	—
Čl. 65 odst. 5	—
Čl. 65 odst. 6	—
Čl. 66 odst. 1	—
Čl. 66 odst. 2	—
Čl. 66 odst. 3	—
Čl. 66 odst. 4	—
Čl. 66 odst. 5	—
Čl. 67 odst. 1	—
Čl. 67 odst. 2	—
Čl. 67 odst. 3	—
Čl. 67 odst. 4	—
Čl. 68 odst. 1	Čl. 55 odst. 1
Čl. 68 odst. 2	Čl. 55 odst. 2
Čl. 68 odst. 3	Čl. 55 odst. 3
Čl. 68 odst. 4	Čl. 55 odst. 4
Čl. 69 odst. 1	Čl. 56 odst. 1
Čl. 69 odst. 2	Čl. 56 odst. 2
Čl. 70 odst. 1	Čl. 57 odst. 1
Čl. 70 odst. 2	Čl. 57 odst. 2
Čl. 71 odst. 1	Článek 58
Čl. 71 odst. 2	—
Čl. 72 odst. 1	Čl. 59 odst. 1
Čl. 72 odst. 2	Čl. 59 odst. 2

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 73 odst. 1	Čl. 60 odst. 1
Čl. 73 odst. 2	—
Čl. 73 odst. 3	Čl. 60 odst. 2
Čl. 74 odst. 1	Čl. 61 odst. 1, 2 a 3
Čl. 74 odst. 2	—
Čl. 74 odst. 3	Čl. 61 odst. 4 a 5
Čl. 75 odst. 1	—
Čl. 75 odst. 2	—
Čl. 76 odst. 1	Čl. 62 odst. 1
Čl. 76 odst. 2	Čl. 62 odst. 2
Čl. 76 odst. 3	Čl. 62 odst. 3
Čl. 76 odst. 4	—
Čl. 77 odst. 1	Čl. 63 odst. 1
Čl. 77 odst. 2	Čl. 63 odst. 2
Čl. 78 odst. 1	Čl. 64 odst. 1
Čl. 78 odst. 2	Čl. 64 odst. 2
Čl. 79 odst. 1	Čl. 65 odst. 1
Čl. 79 odst. 2	Čl. 65 odst. 2
Čl. 79 odst. 3	Čl. 65 odst. 3
Čl. 80 odst. 1	Čl. 66 odst. 1
Čl. 80 odst. 2	Čl. 66 odst. 2
Čl. 80 odst. 3	Čl. 66 odst. 3
Čl. 80 odst. 4	Čl. 66 odst. 4
Čl. 80 odst. 5	Čl. 66 odst. 5
Čl. 81 odst. 1	Čl. 67 odst. 1
Čl. 81 odst. 2	Čl. 67 odst. 2
Čl. 81 odst. 3	Čl. 67 odst. 3
Čl. 82 odst. 1	Čl. 68 odst. 1
Čl. 82 odst. 2	Čl. 68 odst. 2
Čl. 83 odst. 1	Čl. 69 odst. 1
Čl. 83 odst. 2	Čl. 69 odst. 2
Čl. 83 odst. 3	Čl. 69 odst. 3
Článek 84	Článek 70
Článek 85	Článek 71
Článek 86	Článek 72

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 87 odst. 1	Čl. 73 odst. 1
Čl. 87 odst. 2	Čl. 73 odst. 1
Čl. 87 odst. 3	Čl. 73 odst. 2
Čl. 88 odst. 1	Čl. 74 odst. 1
Čl. 88 odst. 2	Čl. 74 odst. 2
Čl. 88 odst. 3	Čl. 74 odst. 2
Čl. 88 odst. 4	Čl. 74 odst. 2
Čl. 88 odst. 5	Čl. 74 odst. 3
Čl. 89 odst. 1	Čl. 75 odst. 1
Čl. 89 odst. 2	Čl. 75 odst. 2
Čl. 89 odst. 3	Čl. 75 odst. 3
Čl. 90 odst. 1	—
Čl. 90 odst. 2	—
Článek 91	Článek 76
Čl. 92 odst. 1	Čl. 77 odst. 1
Čl. 92 odst. 2	Čl. 77 odst. 2
Článek 93	Článek 78
Čl. 94 odst. 1	Čl. 79 odst. 1
Čl. 94 odst. 2	—
Čl. 95 odst. 1	—
Čl. 95 odst. 2	—
Čl. 95 odst. 3	—
Čl. 95 odst. 4	—
Čl. 95 odst. 5	—
Čl. 96 odst. 1	—
Čl. 96 odst. 2	—
Čl. 96 odst. 3	—
Čl. 96 odst. 4	—
Čl. 96 odst. 5	—
Čl. 96 odst. 6	—
Čl. 97 odst. 1	—
Čl. 97 odst. 2	—
Čl. 97 odst. 3	—
Čl. 97 odst. 4	—
Čl. 97 odst. 5	—

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Čl. 98 odst. 1	—
Čl. 98 odst. 2	—
Čl. 98 odst. 3	—
Čl. 98 odst. 4	—
Čl. 98 odst. 5	—
Čl. 99 odst. 1	Čl. 80 odst. 1
Čl. 99 odst. 2	Čl. 80 odst. 2
Čl. 100 odst. 1	—
Čl. 100 odst. 2	—
Čl. 100 odst. 3	—
Čl. 100 odst. 4	Čl. 82 odst. 2
Čl. 100 odst. 5	—
Čl. 100 odst. 6	—
Čl. 101 odst. 1	—
Čl. 101 odst. 2	—
Čl. 101 odst. 3	—
Čl. 101 odst. 4	—
Čl. 102 odst. 1	Čl. 83 odst. 1
Čl. 102 odst. 2	Čl. 83 odst. 2
Čl. 103 odst. 1	Čl. 81 odst. 1
Čl. 103 odst. 2	—
Článek 104	—
Čl. 105 odst. 1	—
Čl. 105 odst. 2	—
Čl. 105 odst. 3	—
Čl. 105 odst. 4	—
Čl. 105 odst. 5	—
Čl. 106 odst. 1	—
Čl. 106 odst. 2	—
Čl. 106 odst. 3	—
Čl. 106 odst. 4	—
Čl. 106 odst. 5	—
Čl. 107 odst. 1	Čl. 86 odst. 1
Čl. 107 odst. 2	Čl. 86 odst. 2
Čl. 107 odst. 3	Čl. 86 odst. 3

Tato směrnice	Směrnice 2007/64/ES
Článek 108	Článek 87
Čl. 109 odst. 1	Čl. 88 odst. 1
Čl. 109 odst. 2	Čl. 88 odst. 3
Čl. 109 odst. 3	Čl. 88 odst. 2 a 4
Čl. 109 odst. 4	—
Čl. 109 odst. 5	—
Článek 110	Článek 90
Čl. 111 odst. 1	—
Čl. 111 odst. 2	—
Čl. 112 odst. 1	—
Čl. 112 odst. 2	—
Článek 113	Článek 92
Článek 114	Článek 93
Čl. 115 odst. 1	Čl. 94 odst. 1
Čl. 115 odst. 2	Čl. 94 odst. 2
Čl. 115 odst. 3	—
Čl. 115 odst. 4	—
Čl. 115 odst. 5	—
Článek 116	Článek 95
Článek 117	Článek 96
Příloha I	Příloha